

Prowadzenie zajęć dla dzieci Klasa 1

Instytut Ruhi

Książka 3

Prowadzenie zajęć dla dzieci

Klasa 1

Instytut Ruhi

Książki z tej serii:

Poniżej znajdują się aktualne tytuły z serii opracowanej przez Instytut Ruhi. Książki te są przeznaczone do wykorzystania jako główna sekwencja kursów w systematycznym wysiłku mającym na celu zwiększenie zdolności młodzieży i dorosłych do służenia swoim wspólnotom. Instytut Ruhi opracowuje również zestaw kursów rozgałęziających się z trzeciej książki w tej serii, przeznaczonych do kształcenia nauczycieli bahaickich zajęć dla dzieci, jak również inny zestaw z Książki 5 dotyczący kształcenia animatorów grup młodszej młodzieży. Te również zostały wymienione na poniższej liście. Należy zaznaczyć, że lista ta może ulegać zmianom w miarę zdobywania doświadczenia w tej dziedzinie, a dodatkowe tytuły będą dodawane w miarę, jak szereg opracowywanych elementów programowych osiągnie etap, w którym będzie można je powszechnie udostępnić.

- Książka 1 *Rozważania na temat życia duchowego*
- Książka 2 *Powstanie do służby*
- Książka 3 *Prowadzenie zajęć dla dzieci, Klasa 1*
 Prowadzenie zajęć dla dzieci, Klasa 2 (kurs - odgałęzienie)
 Prowadzenie zajęć dla dzieci, Klasa 3 (kurs - odgałęzienie)
 Prowadzenie zajęć dla dzieci, Klasa 4 (kurs - odgałęzienie)
- Książka 4 *Dwa bratnie Objawienia*
- Książka 5 *Uwolnić siły młodszej młodzieży*
 Pierwotny impuls: Pierwszy kurs - odgałęzienie książki 5
 Poszerzający się krąg: Drugi kurs - odgałęzienie książki 5
- Książka 6 *Nauczanie Sprawy*
- Książka 7 *Wspólny marsz ścieżką służby*
- Książka 8 *Przymierze Bahá'u'lláha*
- Książka 9 *Zdobywanie perspektywy historycznej*
- Książka 10 *Budowanie dynamicznych wspólnot*
- Książka 11 *Środki materialne*
- Książka 12 (w przygotowaniu)
- Książka 13 *Angażujemy się w działania społeczne*
- Książka 14 (w przygotowaniu)

Copyright © 2002, 2025 by the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Edition 2.2.1.PE.PV (provisional translation) published in 2025
Printed in Poland

Originally published in Spanish as *Enseñar clases para niños, primer grado*
Copyright © 1987, 1996, 2021 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-7-2

Permission for a limited printing of this book in Polish has been granted to Rada Instytutu Szkoleniowego by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Rada Instytutu Szkoleniowego
ul. Lanciego 13 lok. 6
02-792 Warszawa, Poland
Email: nsa@baha.org.pl
Strona internetowa: www.bahai.org.pl

Spis treści

Kilka uwag dla prowadzącego.....	v
Niektóre zasady edukacji bahaickiej.....	1
Lekcje na zajęcia dla dzieci, Klasa 1.....	39

Kilka uwag dla prowadzącego

Niniejsza książka łączy w sobie dwie części, które mają na celu budowanie zdolności u rosnącej liczby osób do podjęcia wysoce chwalebnej czynności, jaką jest prowadzenie regularnych zajęć duchowej edukacji dzieci na miejskich osiedlach i w wioskach. Jest to trzeci kurs z głównej sekwencji kursów Instytutu Ruhi i pierwszy, który otwiera wyspecjalizowaną ścieżkę służby dla tych, którzy pragną się jej podjąć. Uczestnicy, którzy się na to zdecydują, będą studiować serię kursów-odgałęzień do nauczania dzieci, jednocześnie kontynuując dalszy rozwój na ścieżce wytyczonej przez główną sekwencję, każdy w tempie odpowiednim do swojej sytuacji.

Studiując z grupą tę książkę, prowadzący powinien mieć na uwadze powyższą wizję, pamiętając, że tylko pewna część uczestników może zechcieć poświęcić się tej sferze działań. Poza swoim bezpośrednim celem, książka ta będzie służyła szerszej perspektywie, aby zapoznać każdą osobę, która jest już mocno zaangażowana na ścieżce służby, z niektórymi pojęciami i ideami, które nadają kształt programowi edukacyjnemu dla najmłodszych, rozwijającemu się w ich wiosce lub okolicy. W ten sposób książka ta ma szansę przyczynić się do zwiększenia świadomości we wspólnocie, zarówno co do obowiązku duchowego wychowania dzieci, jak i wartości, postaw i zachowań, jakie dorośli członkowie tej wspólnoty muszą prezentować w swoich relacjach z nimi.

Po przestudiowaniu rozdziału drugiego Książki 2 uczestnicy są już zaznajomieni z wypowiedzią 'Abdu'l-Bahy, że edukacja jest trojakiego rodzaju: materialna, ludzka i duchowa. Tutaj będą mieli możliwość dalszego zrozumienia tego ostatniego rodzaju edukacji, za pomocą której rozwija się natura duchowa, wyższa natura człowieka. Od samego początku powinno być jasne, że duchowa edukacja dzieci, tak jak jest ona rozumiana w Wierze Bahá'í, różni się zasadniczo od narzucania dogmatycznych przekonań, które są czasami kojarzone z nauką religii. Ma natomiast na celu rozwijanie zamiłowania do wiedzy, otwartej postawy wobec uczenia się i nieustannego pragnienia badania rzeczywistości.

Równie ważnym jest przyznanie, że w procesie wychowania młodego człowieka nie można pomijać zasad religijnych, gdyż byłoby to równoznaczne z pozbawieniem go dostępu do boskich prawd i zasad duchowych, zasad, które powinny kierować jego myślami i działaniami. Zwolennicy twierdzenia, że najlepiej pozostawić młodym ludziom możliwość przyswojenia sobie własnych norm i światopoglądów na podstawie ich interakcji ze społeczeństwem, rzekomo w drodze wolnego wyboru, zdają się nie dostrzegać, jak agresywnie władze polityczne, ekonomiczne i kulturowe promują wzorce wierzeń i zachowań, które służą ich własnym interesom. Ale nawet gdyby tak nie było, nie ma powodu aby zakładać, że kolejne pokolenia będą w stanie stworzyć lepszy świat bez edukacji, która pielęgnuje duchową naturę jednostki. Ludzkość pozbawiona przewodnictwa Boskiego Nauczyciela może stworzyć co najwyżej chaos, niesprawiedliwość i cierpienie.

Nauki bahaickie są więc centralnym elementem sześcioletniego programu edukacji dzieci, przewidzianego w tej książce i w innych, które się z niej wywodzą. Niemniej jednak,

sposób opracowania programu, a w szczególności kolejność treści w poszczególnych klasach, otwiera możliwość uczestnictwa dzieciom ze wszystkich środowisk. Lekcje w klasie 1 są poświęcone rozwojowi wartości duchowych u dzieci w wieku 5 lub 6 lat. Ma to na celu przyczynienie się do doskonalenia charakteru. Klasa 2 opiera się na tych lekcjach poprzez rozwijanie nawyków i wzorców postępowania, które dają wyraz wartościom wewnętrznym zgłębianym w roku poprzednim - na przykład nawyk odmawiania modlitw, poprzez który wyrażany jest stan wewnętrzny wyróżniający się pragnieniem zbliżenia się do Boga. Kolejne klasy kierują się ku zagadnieniu wiedzy. Mówiąc dokładniej, aby świadomie pracować na rzecz własnego rozwoju duchowego, każdy musi być połączony ze Źródłem, z którego wypływa wiedza o Bogu. Tematy przewodnie dotyczące życia Dwóch Bratnich Objawicieli Boga na ten Dzień, jak również Objawicieli, którzy pojawili się przed Nimi, są zatem omawiane na lekcjach dla tych klas. Ostatnia klasa dostarcza dzieciom sposobności do pogłębiania swej wiedzy o Objawieniu Bahá'u'lláha, a dzieci prowadzone są i korzystają z wyjaśnień i przykładu 'Abdu'l-Bahy. Mamy nadzieję, że pomoże to wzmocnić w dzieciach nawyk sięgania do Jego Pism i wypowiedzi w miarę jak będą posuwać się naprzód w życiu i starać się zestroić swoje myśli i czyny z naukami Bahá'u'lláha. W momencie osiągnięcia wieku 11 lub 12 lat, młodzi ludzie są gotowi do przejścia do programu duchowego umocnienia młodszej młodzieży, w którym ich wzrastająca świadomość będzie dalej rozszerzana poprzez serię tekstów, studiowanych wraz z animatorem, zawierających teksty, które kontynuują edukację otrzymaną na bahaickich zajęciach dla dzieci. Początkujący nauczyciele zajęć dla dzieci powinni mieć pełne zaufanie, że rodzice, którzy sami nie są bahaitami, z radością przyjmują możliwość posyłania swoich synów i córek na takie zajęcia i niezmiennie cieszą się widząc efekty duchowej edukacji na ich wrażliwych sercach i umysłach.

Jak wspomniano powyżej, zajęcia w klasie 1 skupiają się na doskonaleniu charakteru. To właśnie w tym kontekście pierwsza część, „Niektóre zasady edukacji bahaickiej”, analizuje pewne podstawowe pojęcia zaczerpnięte z Pism Wiary, które mają głębokie znaczenie dla edukacji. Pierwsza połowa tej części poświęcona jest tej dyskusji, podczas gdy pozostała część koncentruje się na tym, jakie podejście można przyjąć w prowadzeniu lekcji oraz na relacjach nauczyciela z rodzicami.

Jednym z pierwszych pojęć omawianych w tej części jest ludzki potencjał, który jest zgłębiany poprzez zobrazowanie zawarte w stwierdzeniu Bahá'u'lláha, który porównuje ludzką istotę do „kopalni bogatej w klejnoty o nieocenionej wartości”. Uczestnicy są proszeni o refleksję nad dwiema bezpośrednimi implikacjami, które można wyciągnąć z tego stwierdzenia - mianowicie, że podejście edukacyjne, które postrzega uczniów jako puste naczynia czekające na wypełnienie informacjami, powinno zostać odstawione na bok oraz, że bez odpowiedniego wychowania, dzieci nie będą w stanie ukazać wielu klejnotów ukrytych w ich wnętrzu.

Część ta sugeruje, że wśród klejnotów, którymi obdarzona jest każda osoba, znajdują się „wartości duchowe”, postrzegane jako trwałe elementy, na których można zbudować szlachetny i prawy charakter. To, że stanowią one odrębną kategorię „zalet” - ogólny zwrot używany dla każdego rodzaju cechy godnej pochwały, włączając w to nawyki i postawy, jak również umiejętności i zdolności - jest istotną ideą, którą wszyscy uczestnicy powinni odpowiednio zrozumieć. Rozdziały 6 i 7 rozważają niektóre z implikacji tego stwierdzenia. Prowadzący będzie chciał się upewnić, że członkowie grupy są w stanie odnieść to, o czym dyskutują, do swojego studiowania trzeciej części Książki 1, gdzie zastanawiali się nad tym, jak wartości duchowe, jako właściwości ludzkiej duszy, muszą być rozwijane w tym życiu, aby pomóc nam w naszej wiecznej podróży do Boga. Miłość do Boga i wiedza o Bogu są niezbędne w pielęgnowaniu wartości duchowych. Ważne jest, by uczestnicy zobaczyli, jak idee zawarte

w tych dwóch rozdziałach odróżniają lekcje dla klasy 1 od, powiedzmy, kursu na temat zalet, który traktuje punktualność i prawdomówność jako jeden i ten sam rodzaj cechy. Kiedy nauczyciele docenią to rozróżnienie, będą unikali tendencji do postrzegania rozwoju dobrego charakteru przede wszystkim w kategoriach modyfikacji zachowania.

Wartości duchowe mają oczywiście swoją własną dynamikę, którą starają się rozwijać zwłaszcza podstawowe elementy lekcji - modlitwa, zapamiętywanie cytatów i opowiadania. Uczestnicy mają już pewien wgląd w naturę tych elementów dzięki studiowaniu Ksiąg 1 i 2, a Rozdział 8 ma na celu pomóc im rozszerzyć to, czego się nauczyli, na potrzeby nauczania dzieci. Czyniąc to, powinni zauważyć, że aby kultywować wartości duchowe u najmłodszych, lekcje stawiają ich w bezpośrednim kontakcie ze Słowem Bożym i inspirują opowieściami o 'Abdu'l-Basze, uosobieniu najwyższych ludzkich ideałów.

Innym pojęciem zgłębianym w tej części książki jest bojaźń Boża, o której mowa jest w Rozdziale 12. Jest ona, według bahaickich Pism, „pierwszym czynnikiem” w edukacji istoty ludzkiej. Ważne jest, aby uczestnicy zrozumieli, że bojaźń ta jest nierozdzielnie związana z miłością do Boga, gdyż jest to bojaźń zrodzona z pragnienia sprawiania przyjemności Temu, którego kochamy i unikania wszelkich czynów, które uniemożliwiałyby dotarcie do nas darów Jego miłości. Jeżeli nie ma miłości, lęk, który motywuje nas do odwrócenia się od niestosownego postępowania, jest innego rodzaju - lęk przed karą ze strony rozgniewanego Boga. To nie jest obraz, który powinien pojawić się w umysłach dzieci. Chociaż początkujący nauczyciele muszą dobrze pojąć związek między miłością do Boga a bojaźnią Bożą w procesie edukacyjnym, to jednak powinni zdawać sobie sprawę, że nie jest to temat, który będą poruszać bezpośrednio na zajęciach. Muszą raczej nauczyć się rozniecać płomień miłości Bożej w sercach swoich uczniów i pomagać im w uzyskaniu absolutnej pewności, że stworzywszy ludzkość ze Swej nieskończonej miłości, Bóg nigdy nie przestanie troszczyć się o nas i nas chronić. To właśnie miłość Jego Piękna, w ostatecznym rozrachunku, zniechęci ich do postępowania w sposób spreczny z Jego zadowoleniem.

Dyskusja nad powyższymi pojęciami i ideami powinna doprowadzić uczestników do uświadomienia sobie, że ostatecznie, poprzez proces duchowej edukacji, dzieci powinny zacząć postrzegać zdobywanie wartości duchowych jako nagrodę samą w sobie, a posiadanie niegodziwego charakteru jako największą karę. Wszystko to powinno zatem umożliwić uczestnikom spojrzenie na kwestię zmiany zachowania u najmłodszych z właściwej perspektywy - nie jako na główny cel, ale jako pomoc w doskonaleniu charakteru. W związku z powyższym znajdą oni w swoich interakcjach z dziećmi odpowiednie sposoby zachęcania ich do pożądanego zachowania i zniechęcania do niewłaściwych wzorców zachowań, a o niektórych z nich wspomniano w Rozdziale 13. Inne pojęcia krótko poruszone w tym rozdziale to te związane z wolnością i dyscypliną. Podczas gdy surowe kary oczywiście nie mają miejsca w edukacji dzieci, pozwalanie im na absolutną wolność w robieniu tego, co chcą, jest równie szkodliwe dla ich rozwoju duchowego.

W części tej następnie przechodzimy do pytania o to, jak utrzymać porządek i dyscyplinę na zajęciach, tworząc jednocześnie radosne środowisko nauki. Prowadzący powinien pamiętać, że większość uczestników nie będzie miała żadnego wcześniejszego doświadczenia w nauczaniu dzieci, dlatego też proponujemy im jedynie kilka wstępnych pomysłów do rozważenia. Może uczestnicy będą chcieli wrócić do odpowiednich rozdziałów po tym jak podejmą się tego aktu służby i zastanowią się nad tymi pomysłami w świetle swoich doświadczeń.

Następnie uczestnicy przechodzą do omówienia niektórych metod, które mogą zastosować, aby zaangażować dzieci w aktywności, które składają się na te zajęcia. Oprócz podstawowych elementów, takich jak modlitwa, zapamiętywanie cytatów i opowiadania, które zostały podkreślone powyżej, aktywności te obejmują piosenki, gry i kolorowanie. Analizując dostępne im podejścia, uczestnicy zapoznają się z pierwszą lekcją na temat duchowej wartości, jaką jest czystość.

Na koniec, w rozdziale 26, rozważają naturę nieustającej rozmowy, która rozwija się między nauczycielem a rodzicami dzieci z jego zajęć. Ten rozdział opiera się na tym, co uczestnicy przestudiowali już pod tym względem w Książce 2, a także na wszelkich doświadczeniach, które mieli okazję zdobyć od tamtego czasu, będąc częścią rosnącego kręgu przyjaciół odwiedzających domostwa z dziećmi, które uczęszczają na zajęcia w ich sąsiedztwie lub wiosce. Prowadzący powinien zapewnić uczestnikom wystarczająco dużo czasu na wykonanie ćwiczenia, które wymaga od nich ponownego przeanalizowania pojęć z tej pierwszej części kursu w ramach przygotowań do rozmów z rodzicami. Ćwiczenie to posłuży członkom grupy jako sposób na ugruntowanie w ich umysłach wielu z omawianych pojęć i idei.

Druga część, „Lekcje do zajęć dla dzieci, Klasa 1”, składa się z dwóch części: dwudziestu czterech lekcji zaproponowanych dla tej klasy, oraz rozdziałów wprowadzających, zaprojektowanych tak, by umożliwić nauczycielom dokładne zapoznanie się z treścią lekcji, z których każda jest skonstruowana wokół rozwoju jednej wartości duchowej. Rozdziały wprowadzające, dotyczące czterech lekcji na raz, prowadzą uczestników przez przegląd podstawowych elementów każdej z nich, które analizują w taki sam sposób, w jaki robili to z pierwszą na temat czystości w poprzedniej części.

Cytat z Pism Bahá'í stanowi kluczowy element każdej lekcji. Towarzyszy mu krótkie wyjaśnienie, do wykorzystania którego zachęca się nauczycieli w celu wprowadzenia dzieciom cytatu. Choć krótkie, wyjaśnienie to wykorzystuje połączenie słów i obrazów zaczerpniętych z Pism, które pomogą dzieciom rozpocząć kształtowanie w ich umysłach obrazu dynamiki, która charakteryzuje omawianą wartość duchową. Zdolność nauczyciela do przedstawiania wstępnych komentarzy w naturalny sposób i pomagania uczniom w zdobywaniu wglądu w tę dynamikę będzie wzrastać poprzez doświadczenie i ciągłą refleksję nad wartościami duchowymi omawianymi na zajęciach. W tym świetle, uczestnicy są proszeni w rozdziałach wprowadzających o podjęcie wstępnej refleksji nad znaczeniem każdej z cech, zarówno w życiu jednostki, jak i w odniesieniu do ich wysiłków nauczania. W tym celu zamieszczono niewielki wybór cytatów związanych z każdą z nich.

Po przeprowadzeniu takiej refleksji, uczestnicy następnie analizują opowiadania, które ilustrują wartości, nad którymi się zastanawiali. Opowiadania te, zaczerpnięte w dużej mierze z życia 'Abdu'l-Bahy, mają na celu zaoferowanie dzieciom wglądu w nieograniczone formy ukazania wartości duchowych jako właściwości ludzkiej duszy. W tym celu do każdego opowiadania zamieszczono kilka pytań, które mają pomóc nauczycielom spojrzeć poza kolejność wydarzeń na duchową rzeczywistość, którą ono zgłębia. Szczególnie w przypadku opowieści o 'Abdu'l-Basze, pytania te są tak sformułowane, aby upewnić się, że w swojej narracji nauczyciele kładą nacisk na to, w jaki sposób przejawiał On wartości duchowe z największą doskonałością, i unikają wyciągania pewnego rodzaju natychmiastowego i powierzchownego powiązania, które może odwrócić uwagę dzieci od dostrzeżenia prawdziwego znaczenia Jego czynów.

Po tym jak uczestnicy przeanalizują każdy zestaw czterech lekcji w ten sposób, są proszeni o poświęcenie czasu na przeciwieństwo poszczególnych elementów między sobą, stosując metody omówione w pierwszej części kursu. Znaczenie tego elementu ćwiczenia jest nie do przecenienia. Teraz wiele będzie zależało od prowadzącego, aby pomóc członkom grupy w ich wysiłkach zmierzających do zwiększenia ich zdolności jako potencjalnych nauczycieli. Organizacja studiowania tych lekcji w zestawach po cztery pozwala na pewien stopień elastyczności w tym względzie, a prowadzący powinien zastanowić się nad najlepszym sposobem dalszego postępowania, konsultując się w razie potrzeby z koordynatorem instytutu ds. zajęć dla dzieci. Może się tak zdarzyć, że uczestnicy będą mogli ukończyć studiowanie całej części, łącznie z jej elementem praktycznym, zanim podejmą się tego aktu służby. W takim przypadku ważne jest, aby osoby pragnące prowadzić zajęcia mogły bezzwłocznie nabrać doświadczenia po ukończeniu Książki 3, czy to poprzez rozpoczęcie własnych zajęć, czy to poprzez pracę wspólnie z innym nauczycielem, pomagając w niektórych aktywnościach. Jednakże w innych okolicznościach może być korzystne, by uczestnicy zaczęli zdobywać podobne doświadczenie w nauczaniu po ukończeniu studiowania i przeciwieństwie, powiedzmy, jednego lub dwóch zestawów czterech lekcji. Następnie, w odpowiednich odstępach czasu, prowadzący zbiera uczestników ponownie, aby przestudiować i przeciwieńczyć cztery kolejne lekcje w świetle ich rosnącego doświadczenia. Należy tu wspomnieć, że organizacja rozdziałów wprowadzających w grupy po cztery lekcje nie oznacza, że poruszane w nich wartości duchowe są ze sobą w jakiś szczególny sposób powiązane.

Niezależnie od tych ustaleń, niezwykle istotne jest, aby nauczyciele dokładnie zaznajomili się z lekcjami i dobrze się przygotowali do każdych zajęć. Zajęcia dla dzieci będą o wiele bardziej udane, jeśli nauczyciel nie będzie czytał bezpośrednio z książki, ale nauczy się recytować modlitwy i cytaty z pamięci, przygotuje się do wprowadzenia cytatu do danej lekcji i przeciwieńczy opowiadanie historii. Poza tego rodzaju przygotowaniem, bardzo niewiele jest potrzebne do przeprowadzenia zajęć jeśli chodzi o materiały i pomoce zewnętrzne, poza kilkoma przyborami do gier oraz obrazkami do kolorowania i kredkami. Kolorowanki, które znajdują się na końcu części drugiej, można skserować lub powielić, odrysowując je na osobnych kartkach papieru. Można je również pobrać ze strony internetowej Instytutu Ruhi w celu wykonania wydruków. Na stronie internetowej umieszczono również nagrania piosenek dla klasy 1, które nauczyciele mogą wykorzystać nie tylko do przygotowania się do zajęć, ale również by pomóc dzieciom w nauce ich śpiewania. Tych, którzy rozpoczynają zajęcia dla najmłodszych w swojej wspólnotie, zachęcamy do prowadzenia zeszytu poświęconego ich działaniom, co umożliwi im posiadanie potrzebnych informacji pod ręką oraz wzmocni wzorzec przygotowywania się i refleksji.

Warto w tym miejscu wyraźnie zaznaczyć, że dwadzieścia cztery lekcje dla klasy 1 zostały zaprojektowane z takim zamierzeniem, aby zapewnić możliwość ukończenia każdej z nich w ciągu jednych zajęć, w normalnych warunkach. Dzielenie poszczególnych elementów lekcji na dwa zajęcia przyczynia się do tendencji do niepotrzebnego przedłużania aktywności. Co ważniejsze jednak, może to podważyć skuteczność procesu uczenia się, w którym istotne jest ustanowienie rytmu między aktywnościami, z których każda ma inny poziom intensywności, ale wszystkie obracają się wokół jednej wartości duchowej.

Na koniec należy powiedzieć kilka słów na temat wzajemnych relacji między nauczycielem a uczniami w procesie edukacyjnym, tematu poruszonego w Rozdziale 9 i 10 części pierwszej, ale przewijającego się przez całą książkę. Oczywiście jest, że każdy nauczyciel powinien dołożyć wszelkich starań, aby wnieść do swoich przedsięwzięć wśród dzieci wszystkie wartości duchowe, o których uczą się w klasie 1. Spośród nich żadna nie będzie

ważniejsza niż miłość, miłość, która jest odbiciem miłości Boga. Miłość ta będzie odczuwalna w atmosferze stworzonej przez nauczyciela - w stopniu przygotowania poprzedzającego zajęcia, w modlitwach odmawianych na początku każdego zajęcia, w języku używanym w interakcjach z uczniami oraz w sposobie, w jaki uczniowie otrzymują słowa zachęty i pochwały za postępy, jakie czynią.

Niektóre zasady edukacji bahaickiej

Cel

Zgłębienie niektórych zasad i pojęć
znajdujących się w Pismach Bahá'í
dotyczących edukacji oraz zastanowienie się,
jak zaangażować dzieci w zajęcia,
które będą je duchowo pielęgnować

ROZDZIAŁ 1

Niniejsza trzecia książka Instytutu Ruhi przedstawia wam najbardziej chwalebny akt służby – prowadzenie zajęć bahaickich w celu duchowej edukacji dzieci. Jeśli po przestudiowaniu tej książki i wykonaniu jej części praktycznej zdecydujecie się poświęcić trochę swojego czasu i energii na ten akt służby, będziecie mogli rozpocząć cotygodniowe zajęcia w swojej wspólnocie dla grupy dzieci rozpoczynających pierwszą klasę sześcioletniego programu edukacyjnego. Podczas gdy będziecie prowadzić zajęcia, będziecie oczywiście nadal przechodzić przez kolejne kursy głównej sekwencji.

Nauczanie dzieci jest tylko jednym z wielu aktów służby na ścieżce, którą kroczyście. Nawet jeśli nie zdecydujecie się w nią zaangażować, uznacie studiowanie tego kursu za wartościowe. Przyczyniając się do procesu budowania wspólnoty w waszej wiosce, mieście lub sąsiedztwie, będziecie wchodzić w interakcje z małymi dziećmi przy wielu okazjach i będziecie mogli często korzystać ze spostrzeżeń, których dokonacie podczas tego kursu. Poświęćcie chwilę, by zastanowić się nad odczuciami, jakie wywołuje w was poniższe stwierdzenie Powszechnego Domu Sprawiedliwości w stosunku do dzieci:

„Dzieci są najcenniejszym skarbem, jaki może posiadać wspólnota, ponieważ w nich tkwi obietnica i gwarancja przyszłości. Noszą w sobie załączek charakteru przyszłego społeczeństwa, który w dużej mierze kształtowany jest przez to, co dorośli tworzący daną wspólnotę robią lub zaniedbują w stosunku do dzieci. Są one powierzonym nam darem, którego żadna wspólnota nie może bezkarnie zaniedbać. Wszechogarniająca miłość do dzieci, sposób ich traktowania, jakość okazywanej im uwagi, atmosfera zachowania dorosłych wobec nich – to wszystko są istotne aspekty wymaganej postawy”¹.

Lekcje dla klasy pierwszej, przedstawione w części drugiej tej książki, są proste. Każda z nich składa się z zestawu aktywności skoncentrowanych na rozwoju danej wartości duchowej. Dzieci zachęca się do zapamiętywania modlitw i cytatów z Pism, słuchania opowiadań i wyjaśnień nauk, rysowania i kolorowania, śpiewania i zabawy. Aby poprowadzić te zajęcia, nie jest wymagana obszerna wiedza z dziedziny edukacji. Niezależnie od tego, czy macie akademickie wykształcenie jako nauczyciele czy nie, ten kurs przygotowuje was do efektywnego prowadzenia zajęć dla dzieci tydzień po tygodniu. W miarę studiowania kursów odgałęziających się od Książki 3 i nabierania doświadczenia, będziecie mieli okazję do zastanowienia się nad wieloma kwestiami o fundamentalnym znaczeniu dla edukacji. Na początku prawdopodobnie będziecie ściśle trzymać się planów lekcji, ale stopniowo będziecie mogli wzbogacać je o dodatkowe treści, które sami opracujecie.

ROZDZIAŁ 2

Zastanówmy się nad następującymi słowami Bahá'u'lláha i ‘Abdu'l-Bahy, które pomagają nam docenić pracę wykonywaną przez nauczyciela. Warto nauczyć się ich na pamięć, aby móc je sobie przywołać na myśl podczas prowadzenia zajęć.

„Błogosławiony jest nauczyciel, który powstanie, aby nauczać dzieci i prowadzić ludzi na ścieżki Boga, Obdarowującego, Umiłowanego”².

„Kształcenie i wychowywanie dzieci stanowi jeden z najważniejszych rodzajów służby, jakie człowiek ma kiedykolwiek możliwość pełnić dla Wszechmogącego Boga...”³.

„Zgodnie z jasnym Boskim Tekstem nauczanie dzieci jest konieczne i obowiązkowe. Z tego wynika, że nauczyciele są sługami Pana Boga, ponieważ stanęli gotowi wykonać to zadanie, które jest równoznaczne z oddawaniem chwały Bogu. Powinieneś więc Go wielbić każdym swoim oddechem, bo kształcisz swoje (duchowe) dzieci”⁴.

1. Rozważając znaczenie tych słów, uzupełnij puste miejsca w poniższych zdaniach.
 - a. _____ jest _____ który powstanie aby _____ dzieci i _____ ludzi na _____ Boga, _____ , _____ .
 - b. _____ i _____ dzieci stanowi jeden z _____ rodzajów _____, jakie człowiek ma kiedykolwiek możliwość pełnić dla Wszechmogącego Boga.
 - c. Zgodnie z jasnym Boskim Tekstem nauczanie dzieci jest _____ i _____ . Z tego wynika, że _____ są _____ Pana Boga, ponieważ _____ wykonać to zadanie, które jest _____ z _____ . Powinieneś więc Go _____ każdym swoim oddechem, bo kształcisz swoje _____ ”.
2. Na podstawie tego, co do tej pory studiowaliśmy, zdecydujcie, które z tych stwierdzeń jest prawdziwe:
 - _____ Rodzice, nauczyciele i wspólnota wszyscy ponoszą odpowiedzialność za duchową edukację dzieci.
 - _____ Każda wspólnota ma obowiązek utworzenia zajęć duchowej edukacji dzieci.
 - _____ Nauczanie dzieci może być uznawane za akt oddawania czci Bogu.
 - _____ Skoro dzieci chodzą do szkoły, wspólnota nie ma potrzeby organizowania zajęć dla ich duchowej edukacji.
 - _____ Nauczyciel dzieci wychowuje duchowych synów i córki.

ROZDZIAŁ 3

Istnieje wiele fragmentów w Pismach Wiary, które dotyczą dziedziny edukacji. Będziemy studiować niektóre z nich na tym kursie i na innych, które się z niego wywodzą. Na początek przeczytajcie następujące słowa Bahá'u'lláha:

„Postrzegajcie człowieka jako złożę bogate w kamienie szlachetne nieocenionej wartości. Jedynie dobre wychowanie może sprawić, że odsłoni ono swoje skarby, a ludzkość zyska możliwość czerpania z niego pożytku”⁵.

Uzupełnienie poniższych zdań pomoże wam zastanowić się nad głębokim znaczeniem tego stwierdzenia i zapamiętać je, jeśli wcześniej tego nie zrobiliście.

- a. Istota ludzka jest jak _____ bogate w kamienie szlachetne nieocenionej _____ .
- b. _____ może sprawić, że _____ ono swoje skarby, a ludzkość zyska możliwość czerpania _____ .

Implikacje słów Bahá'u'lláha dla dziedziny edukacji są rozległe i wiele z nich zostanie omówionych w kolejnych rozdziałach. Na razie rozważmy jedną koncepcję. Wyobraźmy sobie, że dano wam jakieś dwadzieścia pustych słoików i poproszono o napełnienie ich wodą, łyżką po łyżce. Gdyby edukacja została wymyślona w ten sposób – karmienie uczniów kawałkami informacji – byłoby żmudnym zadaniem, nieprawdaż? Następnie wyobraźmy sobie kopalnię wypełnioną ukrytymi klejnotami, gotowymi do odkrycia i wydobywania na światło dzienne. Czy nie zgodzicie się, że nauczanie postrzegane jako wydobywanie klejnotów jest rzeczywiście niezwykle radosnym zajęciem?

ROZDZIAŁ 4

Zastanówmy się jeszcze nad powyższym cytatem. Czy do klejnotów, do których nawiązuje Bahá'u'lláh, możemy zaliczyć takie wartości jak miłość, prawdomówność, sprawiedliwość, hojność, wytrwałość i szczerść? A co z możliwościami ludzkiego umysłu, jego zdolnością do odkrywania tajemnic natury, do tworzenia pięknych dzieł sztuki, wyrażania szlachetnych i budujących myśli? Dzieci, które będziecie uczyć będą potencjalnie posiadać wszystkie te cechy. Czy możecie wymienić jeszcze inne? Czy któraś z nich będzie mogła się rozwinąć bez odpowiedniej edukacji? Zastanawiając się nad tymi pytaniami, przypomnijcie sobie analogię zastosowaną w Książce 1, która mówi, że lampa ma możliwość dawania światła, ale żeby tak się stało, ktoś musi ją zapalić.

ROZDZIAŁ 5

Aby rozwijać nasz potencjał, wszyscy przechodzimy przez różne etapy procesu edukacyjnego, który – można powiedzieć – toczy się do końca naszego życia. Kształtowani jesteśmy w domu, w szkole, w pracy i we wspólnocie. Pytanie, które musimy sobie tutaj zadać: Na czym, zwłaszcza w pierwszej klasie, powinny skupiać się bahaickie zajęcia dla dzieci, będące jednym z kontekstów tego procesu edukacyjnego trwającego przez całe życie? W znalezieniu odpowiedzi pomogą nam pewne rady ‘Abdu’l-Bahy:

„Kwestię dobrego charakteru powinniście uważać za sprawę pierwszorzędnej wagi. Obowiązkiem każdego ojca i matki jest doradzanie swoim dzieciom przez długi okres i naprowadzanie ich na te rzeczy, które wiodą do wiecznej czci”⁶.

„Szkolenie w moralności i dobrym postępowaniu jest o wiele ważniejsze niż nauka z książki. Dziecko czyste, przyjemne, o dobrym charakterze, dobrze wychowane – nawet jeśli jest niewykształcone – jest lepsze od dziecka niegrzecznego, nieumytego, o nieuprzejmym usposobieniu, które jednak staje się dogłębnie zaznajomione ze wszystkimi naukami i sztukami. Powodem tego jest to, że dziecko, które prowadzi się dobrze, nawet jeśli jest niewykształcone, przyniesie pożytek innym, podczas gdy dziecko o niewłaściwej naturze, zachowujące się nieodpowiednio, jest zepsute i szkodliwe dla innych, nawet jeśli jest wykształcone. Jeżeli jednak dziecko zostanie nauczone, aby być zarówno wykształconym jak i dobrym, to rezultatem będzie światło nad światłami”⁷.

„W czasie, który nadejdzie, moralność zdegeneruje się do najwyższego stopnia. Istotne jest, aby dzieci wychowywano w sposób bahaicki, aby znalazły szczęście zarówno na tym świecie, jak i na przyszłym. W przeciwnym razie, będą nękanie smutkami i kłopotami, gdyż ludzkie szczęście opiera się na duchowym postępowaniu”⁸.

Fragmenty takie jak te sprawiły, że Instytut Ruhi skupił się na doskonaleniu charakteru w pierwszej klasie swojego programu duchowej edukacji dzieci. Zanim przejdziemy do zgłębiania tego celu, warto przedyskutować w swojej grupie, co rozumiecie przez „dobry charakter” i zapisać kilka waszych wniosków poniżej.

ROZDZIAŁ 6

Pojęcie, które natychmiast przychodzi na myśl, gdy myśli się o dobrym charakterze, to „cnota”. Na świecie istnieje wiele wartościowych programów, które starają się rozwijać w uczniu taki czy inny zestaw cnót. Programy te używają określenia „cnota” do opisania szerokiego zakresu godnych pochwały cech ludzkich. Niektóre z nich to nawyki, takie jak

punktualność. Inne to postawy, takie jak współczucie dla osób w trudnej sytuacji. Jeszcze inne odnoszą się do pewnych umiejętności i zdolności, na przykład do zdolności zrozumiałego wypowiadania się. Jest jednak jedna kategoria cnót, która wyróżnia się spośród wszystkich innych—prawdomówność, hojność, skromność, miłość, by wymienić tylko kilka przykładów—którą nazywamy „wartościami duchowymi”. Proponujemy, abyście w pierwszej klasie skupili swoje wysiłki na rozwoju tych podstawowych przymiotów ludzkiej duszy. Nie oznacza to, że w swoich relacjach z dziećmi będziecie zaniedbywać inne cnoty. Chodzi tylko o to, że lekcje, które będziecie prowadzić, będą dotyczyły przede wszystkim wartości, które są niezbędne w wiecznej wędrówce duszy ku Bogu. Aby zrozumieć rodzaj dokonanego tu rozróżnienia, rozważmy punktualność jako cnotę. Ktoś, kto jest punktualny, może być również podły i okrutny. Okrucieństwo i podłość nie mogą być jednak cechami tego, kto nabył niebiańskie cechy prawdomówności i szczerości, miłości i sprawiedliwości, szczodrości i przebaczenia. Dla takiej osoby bycie punktualnym też jest, oczywiście, wysoce pożądane.

W trzeciej części Książki 1 poświęciliście trochę uwagi wartościom, które dusza musi zdobyć w tym życiu. Może warto byłoby wrócić do tej części, przejrzeć odpowiednie rozdziały i zastanowić się nad ich treścią w kontekście wagi, jakie ma rozwijanie wartości duchowych od wczesnych lat dzieciństwa. Zapiszcie swoje refleksje poniżej.

ROZDZIAŁ 7

Pomagając dzieciom w przejawianiu godnego pochwały charakteru, będziecie w naturalny sposób troszczyć się o ich zachowanie, ponieważ cnoty muszą koniecznie być stosowane w praktyce. Będąc nauczycielami, będziecie wzmacniać dobre zachowanie na wiele sposobów. Pochwały, zachęty, napomnienia, wyjaśnienia, nagrody – każde z nich będziecie stosować wielokrotnie, śledząc postępy małej grupy najmłodszych. W niektórych przypadkach łagodne wyrażenie niezadowolenia z waszej strony będzie również służyło jako sposób zniechęcenia do niestosownego zachowania ze strony jednego lub drugiego dziecka – to wszystko po wytworzeniu głębokich więzi miłości i sympatii z uczniami w waszej grupie. W dalszych rozdziałach zgłębimy niektóre kwestie związane z tym, jak będziecie wchodzić w interakcje ze swoimi uczniami. Na potrzeby naszej obecnej dyskusji rozważmy jeden przykład. W swoich kontaktach z dziećmi niewątpliwie będziecie starali się wykształcić w nich postawę dzielenia się i odpowiadający jej nawyk. Co na przykład można by powiedzieć i zrobić? Przedyskutujcie to pytanie z innymi członkami waszej grupy.

Teraz zastanówcie się nad następującym pytaniem: Czy dzielenie się jako aspekt zachowania przetrwa, powiedzmy, w czasach niedostatku, jeśli nie będzie przejawem hojności, wartości duchowej, która jest odzwierciedleniem jednego z przymiotów Boga, Hojnego,

Wszelchobdarowującego? Oczywiście odpowiedź brzmi: chociaż modyfikacja zachowania spełnia pewną rolę, to prawdziwym celem jest rozwój wartości duchowych, które jako przymioty ludzkiej duszy muszą być pielęgnowane poprzez poznanie Boga i miłość do Niego. ‘Abdu’l-Bahá radzi nam:

„Napisałeś odnośnie do dzieci: od samego początku dzieci muszą otrzymywać Boskie wychowanie i trzeba im nieustannie przypominać, aby pamiętały o swoim Bogu. Niech miłość Boga przenika ich wnętrza, zmieszana z mlekiem matki”⁹.

„Od niemowlęstwa dziecko musi być karmione piersią miłości Boga i pielęgnowane w objęciach Jego wiedzy, aby mogło promieniować światłem, wzrastać w duchowości, być napelnione mądrością i nauką oraz nabrać cech zastępu anielskiego”¹⁰.

„Jeśli chodzi o sprawę dotyczącą edukacji dzieci, to powinienes je karmić miłością Bożą i gorąco zachęcać do spraw duchowych, aby zwróciły swe twarzyczki do Boga, aby postępowały zgodnie z zasadami dobrego wychowania, a charakterem nie miały równych sobie, aby przyswoiły sobie wszystkie piękne i chwalebne ludzkie cechy”¹¹...

Warto zapamiętać przynajmniej jeden z tych cytatów.

ROZDZIAŁ 8

Lekcje, które będziecie prowadzić w pierwszej klasie dla dzieci zazwyczaj w wieku pięciu lub sześciu lat, zostały opracowane z uwzględnieniem koncepcji, które do tej pory omawialiśmy. W tym momencie pomocne może być przejście do drugiej części niniejszej książki i przeczytanie dwóch lub trzech lekcji, zwracając szczególną uwagę na pierwszą z nich. Później będziecie mieli okazję przeanalizować szczegółowo wszystkie dwadzieścia cztery lekcje. Na razie zachęcamy do zastanowienia się nad ich poszczególnymi elementami w świetle dyskusji w poprzednich rozdziałach.

Każde zajęcia rozpoczynają się modlitwami odmawianymi przez was i niektóre spośród dzieci. Zaraz potem dzieci przeznaczają czas na zapamiętywanie modlitwy z waszą pomocą. Modlitwa jest niezbędna dla rozwoju dziecka, które ma być „karmione piersią Bożej miłości”. ‘Abdu’l-Bahá mówi nam, że „dzieci są jak młode rośliny, a uczenie ich modlitw jest jak pozwolenie, by spadł na nie deszcz, aby nabrały delikatności i świeżości, a łagodne powiewy miłości Boga mogły je owiewać, sprawiając, że będą drzeć z radości”. Zastanówcie się przez chwilę, jak ten element zajęć przyczynia się do ogólnego celu, jakim jest pielęgnowanie dobrego charakteru u dzieci. Spróbuj wyrazić swoje myśli w kilku zdaniach. Pomocne w tym będą niektóre fragmenty cytowane w Książce 1, takie jak na przykład poniższe:

„Największe osiągnięcie lub najsłodszy stan to nic innego jak rozmowa z Bogiem. Tworzy ona duchowość, tworzy uważność i niebiańskie uczucia, rodzi kolejne przyciąganie Królestwa i wzbudza wrażliwość wyższej inteligencji”¹².

„Intonuj, o Mój sługo, wersety otrzymane od Boga, tak jak intonują je ci, którzy są blisko Niego, aby słodycz twej melodii rozpalila twoją własną duszę i przyciągnęła serca wszystkich ludzi”¹³.

„Duch ma wpływ; modlitwa ma skutek duchowy”¹⁴.

„Przystoi słudze modlić się do Boga i szukać u Niego wsparcia, błagać Go i prosić o pomoc. Taki jest wymiar służby, a Pan zarządzi to, co zechce, zgodnie ze swoją doskonałą mądrością”¹⁵.

Temat każdej lekcji obraca się wokół cytatu z Pism Świętych, którego dzieci powinny nauczyć się na pamięć. Waszym zadaniem jest dołożenie wszelkich starań, by pomóc im zrozumieć jego znaczenie, co niezmiennie okazuje się niezbędne dla rozwoju wartości duchowych. Pytanie, które należy rozważyć w tym względzie, to: czy moglibyście pielęgnować pożądane wartości w jakikolwiek znaczący sposób bez pomocy Słowa Bożego. I znów, formułując swoje myśli, przywołajcie na myśl niektóre z waszych refleksji z wcześniejszych książek w sekwencji – na przykład o mocy Słowa Bożego w pierwszej części Książki 2. W jaki sposób poniższy fragment, który prawdopodobnie znacie na pamięć, pomaga wam w odpowiedzi na to pytanie?

„Słowo Boże przyrównać można do siewki, której korzonki zaszczerpiono w ludzkich sercach. Spoczywa na was obowiązek pielęgnowania jej wzrostu przy pomocy żywych wód mądrości oraz uświęconych i nabożnych słów, by mocno się zakorzeniła a gałęzie rozpostarła aż po same niebiosa i jeszcze wyżej nad nie”¹⁶.

Inny element lekcji składa się z historii opowydanych dzieciom. Większość z nich pochodzi z życia ‘Abdu’l-Bahy, który jako doskonały przykład nauk swego Ojca, ucieleśniał wartości, które pragniecie rozwijać. Z waszego studiowania trzeciej części Książki 2, jesteście już świadomi wyjątkowego daru ofiarowanego ludzkości w postaci Osoby ‘Abdu’l-Bahy. Historie z Jego życia, które dzieci poznają, odgrywają szczególną rolę w rozwijaniu ich charakteru i należy im wielokrotnie przypominać o Jego wielkiej miłości do dzieci. W miarę jak ich więz z ‘Abdu’l-Bahą umacnia się, możecie zapewnić je, że kiedy starają się podążać za

Jego przykładem, przynoszą radość Jego sercu. Jak myślisz, w jaki sposób historie z życia 'Abdu'l-Bahy, opowiadane z radością i głębokim szacunkiem, przyczyniają się do rozwoju pożądanych wartości u najmłodszych?

Śpiewanie piosenek to kolejny element zajęć, który wypełnia serca i dusze dzieci szczęściem. 'Abdu'l-Bahá mówi:

„Sztuka muzyczna jest boska i przynosi efekty. Jest pokarmem duszy. Poprzez moc i czar muzyki dusza człowieka zostaje podbudowana. Ma ona cudowny wpływ i oddziałuje na serca dzieci, ponieważ ich serca są czyste, a melodie mają na nie wielki wpływ. Ukryte talenty, którymi obdarzone są serca tych dzieci, znajdują swój wyraz poprzez medium muzyki”¹⁷.

Przedyskutujcie w swojej grupie dlaczego ważne jest, aby dzieci uczyły się śpiewać piękne piosenki już od najmłodszych lat.

Gry, zabawy i kolorowanie to pozostałe elementy zajęć. Gry i zabawy są z natury nastawione na współpracę i mają za zadanie przyczynić się do rozwoju pewnych pożądanych postaw i nawyków. Kolorowanki przeznaczone do poszczególnych lekcji odnoszą się do wartości duchowej, na których koncentruje się każda z nich. Ponadto kolorowanie wzmacnia szereg istotnych umiejętności i zdolności niezbędnych dzieciom na tym etapie rozwoju. Te dwie aktywności pomagają stworzyć atmosferę radości, która musi być cechą charakterystyczną zajęć służących duchowej edukacji dzieci. Napiszcie kilka słów o tym, jak niezbędne jest radosne środowisko dla rozwoju wartości duchowych.

ROZDZIAŁ 9

Z ostatnich kilku rozdziałów uzyskaliście pewien wgląd w cel lekcji w pierwszej klasie i ujrzeście, jak każdy element przyczynia się do doskonalenia charakteru. Przeanalizujmy teraz pokrótce charakter waszej relacji z dziećmi, które będziecie uczyć.

Pierwszym i najważniejszym jest miłość, jaką będziecie odczuwać wobec swoich uczniów, miłość, która jako odbicie miłości Boga obejmie wszystkie dzieci z każdego środowiska. Jak wyrazić tę miłość w sposób, który dotrze do każdego dziecka, jest czymś, czego nauczyciel stara się nauczyć.

Wasza miłość do uczniów, czysta i wolna od faworyzowania, ułatwi wam odkrycie klejnotów o nieocenionej wartości, które zostały złożone w głębi istoty każdego dziecka przez Rękę Wszechmogącego. Będziecie postrzegać każdego ucznia jako szlachetną istotę stworzoną na obraz Boga, o której to prawdzie zaświadczały te oto słowa Bahá'u'lláha:

„Oślonięty w niepamiętnej istocie i w pradawnych odwieczach tożsamości Mojej czułem miłość Mą dla ciebie, przeto stworzyłem cię, na tobie wyryłem podobiznę Moją i objawiłem ci piękno moje”¹⁸.

„Rękami potęgi uczyniłem ciebie i palcami mocy stworzyłem ciebie, a w tobie umieściłem istotę Mego światła”¹⁹.

„Tyś jest Mą lampą i światło Moje jest w tobie. Czerp światło zeń i nie szukaj nikogo prócz Mnie, bowiem stworzyłem cię bogatym i hojnie cię obdarowałem”²⁰.

Oczywiście należy zdawać sobie sprawę, że miłość ta będzie nieuchronnie wystawiana na próbę. Prowadząc zajęcia, na pewno spotkacie się z niepożądanymi cechami charakteru u swoich uczniów. W takich przypadkach istotne jest odrzucenie błędnego przekonania, iż niektóre dzieci są niereformowalne. Nauczyciel bahaickich zajęć dla dzieci nie może mieć wątpliwości co do tego, że każde dziecko ma zdolność poznawania Boga poprzez Jego Objawicieli i posłuszeństwa wobec Ich nauk. Każde dziecko ma zdolność rozwoju duchowego. Każde z dzieci w waszej grupie zostało stworzone szlachetnym i z waszą pomocą może wykazać się szlachetnością.

Przywoływanie na myśl zwrotów używanych przez ukochanego Mistrza w odniesieniu do dzieci pomoże wam wyraźniej dostrzec ich duchową istotę jako Bożych stworzeń. Poniżej znajduje się wybór takich zwrotów. Przeczytajcie je i zastanówcie się, jak powinny one kształtować wasze postrzeganie tych najcenniejszych skarbów, które będziecie uczyć:

- te urocze dzieci
- te radosne, promienne dzieci
- te piękne dzieci Królestwa
- te młode roślinki, które zakiełkowały przy strumyku Twojego przewodnictwa
- młode rośliny Raju Abhá

- rośliny Twego sadu
- delikatne sadzonki w ogrodzie miłości Boga
- świeże sadzonki na łąkach poznania Boga
- sadzonki rozkwitające Twoją Boską wiosną
- róże Twojego ogrodu
- róże ogrodu Twego przewodnictwa
- kwiaty Twej łąki
- gałązki drzewa życia
- młode pędy rosnące w ogrodach Twojej wiedzy
- gałęzie pączkujące w Twych zagajnikach łaski
- ptaki łąk zbawienia
- świece zapalone palcami Błogosławionej Doskonałości
- dzieło palców Twej potęgi
- cudowne znaki Twojej wielkości
- umiłowane przez ‘Abdu'l-Bahę

ROZDZIAŁ 10

Wraz z miłością, relacja z waszymi uczniami, którą pielęgnujecie, będzie charakteryzować się wszystkimi innymi wartościami duchowymi, o których mowa w lekcjach w klasie pierwszej. Nie ma najmniejszej wątpliwości, że będziecie się starać coraz bardziej przejawiać te wartości nie tylko w waszych interakcjach z dziećmi podczas zajęć, ale też w każdym aspekcie waszego życia. Bahá'u'lláh nam radzi:

„Baczie, o ludzie, byście nie byli z tych, którzy udzielając innym słusznych rad, sami zapominają się do nich stosować”²¹.

Szczególnie ważne jest, aby nauczyciele zajęć dla dzieci coraz bardziej rozumieli znaczenie i implikacje każdej wartości omawianej na lekcjach, co pomoże im w kształtowaniu i pielęgnowaniu tych delikatnych sadzonek, jakie mają pod swoją opieką. Jak zauważyliście, na przykład pierwsza lekcja skupia się na czystości serca. Stosownym zatem wydaje się, aby zajęcia dotyczące kwestii charakteru rozpoczynały się od zgłębienia wartości, jaką jest czystość serca. Bahá'u'lláh przypomina nam, że „wszystko, co jest na niebie i na ziemi” Bóg przeznaczył dla nas „za wyjątkiem serca ludzkiego”, które uczynił przybytkiem swego piękna i chwały.

Oczyszczanie lustra własnego serca umożliwia mu odbijanie wszystkich innych przymiotów, którymi powinna być przyozdobiona dusza istoty ludzkiej.

Aby pomóc nauczycielom przemyśleć wartości duchowe omawiane w tej klasie, w drugiej części książki zawarliśmy kilka cytatów związanych z każdą z nich. Na razie zachęcamy do przeczytania poniższych cytatów dotyczących czystości serca. Następnie wraz z innymi członkami grupy przedyskutujcie znaczenie tej wartości w życiu człowieka ogólnie, a w sposób szczególny w działaniach tych, którzy podejmują się nauczania dzieci. Po zapisaniu kilku przemyśleń w przeznaczonym na to miejscu, warto zapamiętać przynajmniej jeden z cytatów.

„O Bracie Mój! Czyste serce podobne jest do lustra. Wypoleruj je miłością i wyrzeczeniem się wszystkiego oprócz Boga, aby zajaśniało w nim prawdziwe słońce i zaświtał wieczny poranek”²².

„O Synu Tego, Który Jest! Twe serce jest Moim domem; uświęć je dla Mego zstąpienia. Twój duch jest Moim zwierciadłem; oczyść go dla Mego objawienia”²³.

„Im bardziej czyste i uświęcone staje się serce człowieka, tym bardziej zbliża się ono do Boga i objawia się w nim światło Słońca Rzeczywistości”²⁴.

„Na początku w sposobie życia człowieka musi być nieskalaność, potem świeżość, czystość i niezależność ducha. Najpierw musi być oczyszczone koryto strumienia, a potem mogą do niego wpływać słodkie wody rzeki”²⁵.

ROZDZIAŁ 11

Będąc nauczycielami małych dzieci, musicie teraz zadać sobie pytanie, jak możecie im pomóc wzmacniać motywację do postępowania zgodnie z naukami, które Bóg objawił poprzez swego Objawiciela Bahá'u'lláha, i rozwijać te wartości, o których On nam mówi, że powinny zdobić nasze dusze. Szukając odpowiedzi na to pytanie, zastanówcie się nad następującymi słowami Bahá'u'lláha:

„Język Mejs potęgi z nieba Mojej wszechmocnej chwały skierował do Mojego stworzenia te oto słowa: ‘Przestrzegajcie Mych przykazań z miłości do Mojego piękna.’ Szczęśliwy kochanek, któremu te słowa nasyczone wonią łaski, jakiegżaden język nie opisze, zapachniały Boskim zapachem Najukochańszego”²⁶.

„Niech płomień miłości do Boga pali się jasno w waszych promiennych sercach. Zasilajcie go oliwą Boskiego przewodnictwa i chrońcie pod osłoną swej stałości. Strzeżcie go w kłoszu ufności i oderwania się od wszystkiego prócz Boga, aby nie wygasły go podle podszepty bezbożnych”²⁷.

„O Synu Tego Który Jest! Moja miłość jest Moją twierdzą; kto do niej wchodzi, ten jest spokojny i bezpieczny, a kto się odwraca, ten z pewnością zabłąka się i zginie”²⁸.

1. Uzupełnij poniższe zdania słowami z poprzedzających je cytatów:
- a. Powinniśmy przestrzegać Bożych przykazań z miłości do Jego _____ .
 - b. _____ miłości do Boga powinien palić się _____ w naszych _____ sercach.
 - c. Powinniśmy zasilać płomień _____ do Boga _____ Boskiego _____ .
 - d. Powinniśmy chronić go pod _____ swej _____ .
 - e. Powinniśmy _____ płomienia _____ do Boga w kłoszu _____ i _____ od _____ .
 - f. Powinniśmy przestrzegać Bożych przykazań z miłości do Jego _____ . _____ miłości do Boga powinien palić się _____ w naszych _____ sercach. Powinniśmy zasilać ten płomień oliwą _____ przewodnictwa. Powinniśmy chronić go pod osłoną _____ swej _____ . Powinniśmy strzec go w kłoszu _____ i _____ od wszystkiego prócz Boga. Powinniśmy zasilać płomień miłości do Boga, chronić go i strzec go, aby nie _____ go podle podszepty bezbożnych. Kto wchodzi do twierdzy _____ Boga jest spokojny i _____ .

ROZDZIAŁ 12

Spędzając czas z najmłodszymi będziecie starali się rozpalić „płomień miłości do Boga” w ich promiennych sercach i sprawić, by byli świadomi Jego błogosławieństw oraz radości płynącej z możliwości rozwoju dzięki Jego słowom. Oczywiście nasza miłość do Boga i tęsknota za tym, by otrzymać Jego dobrodziejstwa niosą ze sobą obawę, że z jakiegoś powodu Jego miłość może nas nie osiągnąć. A co, jeśli nasze złe uczynki są jak bariery, które uniemożliwiają nam otrzymanie Jego błogosławieństw? To właśnie miłość Boga jest przyczyną naszego istnienia i gdybyśmy zostali jej pozbawieni choćby na chwilę, nasze życie obróciło by się w niwecz. Lęk, że jeśli nie będziemy posłuszni Bogu, możemy nie otrzymać Jego miłości,

utrzymuje nas na prostej ścieżce i chroni nas przed podszeptami naszego ego oraz przed zawiścią, zachłannością, próżnymi wyobrażeniami i nieczystymi pragnieniami.

Gdy staracie się zasiać ziarna miłości Boga w sercach dzieci, musicie również myśleć o bojaźni Bożej, ponieważ te dwa elementy są nierozłączne. 'Abdu'l-Bahá nawołuje:

„Kształćcie te dzieci boskimi napomnieniami. Od dzieciństwa zaszczepiajcie w ich sercach miłość do Boga, tak aby w swoim życiu mogły przejawiać bojaźń Bożą i pewność otrzymania darów od Boga. Uczcie je uwalniać się od ludzkich niedoskonałości i rozwijać w sobie doskonałości boskie ukryte w sercu człowieka”²⁹.

Należy zauważyć, że bojaźń Boża nie jest pojęciem, które powinno być omawiane bezpośrednio z dziećmi. Jedynym wyobrażeniem, jakie powinno im towarzyszyć jest obraz kochającego Boga, a dzieci powinny mieć pełne zaufanie i wiarę w Jego dobrodziejstwa i dary. Podczas gdy staracie się pielęgnować w nich miłość do Boga, możecie wprowadzić taką myśl, że pewne słowa i czyny są miłe Bogu, a inne nie. Możecie od czasu do czasu przypominać dzieciom, że ponieważ kochają Boga chcą sprawić Mu przyjemność. Można im powiedzieć, na przykład, iż używanie uprzejmego języka i bycie kochającym wobec siebie nawzajem to czyny miłe Bogu, a używanie niemiłych słów lub krzywdzenie innych przynosi nam Jego niezadowolenie.

Poniższe cytaty podano do waszej refleksji:

„Na tobie spoczywa obowiązek, aby w każdych warunkach wzywać ludzi, do tego, co sprawi, że wykażą się cechami duchowymi i dobrymi uczynkami, tak aby wszyscy stali się świadomi tego, co jest przyczyną ludzkiego uwznioślenia i z największym wysiłkiem skierowali się ku najwyższej Pozycji i Szczytowi Chwały. Bojaźń Boża od zawsze była podstawowym czynnikiem w kształceniu Jego stworzeń. Dobrze się dzieje tym, którzy tego dostąpili”³⁰!

„W tym Objawieniu zastępy, które zapewnią mu zwycięstwo to zastępy chwalebnych czynów i prawego charakteru. Przewodniczką i dowódcą tych zastępów zawsze była bojaźń Boga, bojaźń, która obejmuje wszystkie rzeczy i panuje nad wszystkimi rzeczami”³¹.

„Innymi cechami doskonałości są: bojaźń Boża, miłość do Boga objawiająca się miłowaniem Jego sług, praktykowanie łagodności, wyrozumiałości i spokoju, bycie szczerym, ugodowym, miłosiernym i współczującym; zdecydowanie i odwaga, wiarygodność i energia, dokładanie wysiłków i podejmowanie zmagania, bycie szczodrym, lojalnym, pozbawionym złośliwości, bycie gorliwym i posiadanie poczucia honoru, bycie szlachetnym i wspaniałomyślnym, a także branie względu na prawa innych”³².

W świetle fragmentów w tym i poprzednim rozdziale napiszcie akapit lub dwa opisujące związek pomiędzy miłością Boga a bojaźnią Bożą i w jaki sposób dynamiczna wzajemna relacja tych dwóch elementów jest kluczowa dla rozwoju charakteru zasługującego na pochwałę.

ROZDZIAŁ 13

„Niewiedza jest główną przyczyną złych czynów, dlatego powinniśmy przywiązywać wielką wagę do pojmowania i wiedzy. Trzeba rozwijać dobry charakter. Światło powinno świecić tak szeroko, ażeby w szkole ludzkości wszyscy mogli nabywać niebiańskie cechy ducha i sami zrozumieć bez cienia wątpliwości, iż nie ma gorętszego piekła ani głębszej przepaści niż posiadanie diabelskiego, słabego charakteru, a także że nie ma ciemniejszej otchłani ani gorszego udreczenia niż wykazywanie się przymiotami, które zasługują na potępienie”³³.

16 – Prowadzenie zajęć dla dzieci, Klasa 1

Dzieci, czytamy dalej, „muszą być z miłością, ale i z uporem naprowadzane, aby żyły zgodnie z bahaickimi standardami”. A ‘Abdu’l-Bahá wyjaśnia:

„Kiedykolwiek matka widzi, że jej dziecko postąpiło dobrze, niech je chwali i okłaskuje i raduje jego serce; a jeśli pojawi się najmniejsza niepożądana cecha, niech wspiera dziecko radą i ukarze je używając środków opartych na rozsądku, nawet niewielkim ustnym napomnieniem, gdyby to było konieczne. Jednakże niedozwolone jest uderzenie dziecka lub poniżanie go, ponieważ charakter dziecka zostanie zupełnie wypaczony, jeśli się je podda uderzeniom lub słownym obelgom”³⁴.

Chcąc stosować się do przewodnictwa ‘Abdu’l-Bahy, nauczyciel powinien pomyśleć o tym, jak chwalić dzieci i przynosić ich sercom radość, gdy dobrze postępują. Wymaga to od nauczyciela spostrzegawczości i zapisywania postępów każdego dziecka, przy czym musi on uważać, aby nie chwalić cały czas tych samych dzieci, tym samym ignorując resztę. Dla dziecka, które jest przyzwyczajone do otrzymywania troskliwej uwagi ze strony nauczyciela zwykły gest dezaprobaty wobec niewłaściwego zachowania może być subtelnym, ale skutecznym sposobem ukarania. Niekiedy konieczne może być posunięcie się dalej i wyrażenie słownej dezaprobaty dla niepoprawnego zachowania, zwłaszcza jeśli dziecko przeszkadza w zajęciach. Należy to zrobić tonem głosu, który jest stanowczy i pełen szacunku, bez okazywania najmniejszego śladu złości czy zniecierpliwienia. Ponadto nauczyciele często muszą znaleźć czas poza zajęciami, by porozmawiać z jednym lub drugim dzieckiem.

Może się zdarzyć, że nawet gdy nauczyciel stosuje się do powyższych rad, niektóre dzieci nie będą się zachowywać zgodnie z oczekiwaniami. W takich przypadkach konieczne mogą być niewielkie i odpowiednie sankcje. Przykładem może być niepozwolenie dziecku na kolorowanie lub wyłączenie go z gry na kilka minut. Są dwie istotne kwestie, o których należy pamiętać w tym względzie. Pierwsza to taka, że nauczyciel powinien jasno wyjaśnić dziecku, dlaczego otrzymuje taką karę, mówiąc na przykład: „Ponieważ zrobiłeś taką a taką rzecz, musisz odczekać pięć minut, zanim dołączysz do gry”. Druga kwestia dotyczy tego, że sankcje trzeba zastosować natychmiast po wystąpieniu niewłaściwego zachowania; w przeciwnym razie dziecko może nie być w stanie powiązać kary z zachowaniem.

Przedyskutujcie teraz powyższe idee z innymi członkami waszej grupy. Czy możecie wspólnie wymyślić zdania, które według was nadawałyby się do zachęcania dzieci do dobrego zachowania i do chwalenia ich indywidualnych, jak i grupowych postępów? Jakie zdania byłyby odpowiednie, by zniechęcać je do niewłaściwego zachowania, gdy jest to konieczne?

ROZDZIAŁ 14

Aby pomóc dzieciom rozwijać cechy zasługujące na pochwałę, należy na zajęciach stworzyć odpowiednie środowisko, takie, które wyróżnia się dyscypliną i porządkiem.

‘Abdu’l-Bahá mówi:

„...szkoła dla dzieci musi być miejscem, gdzie panuje największa dyscyplina i porządek, żeby nauczanie mogło być gruntowne oraz gdzie powinny istnieć warunki rozwijania i udoskonalania charakteru tak, żeby od najwcześniejszych lat w najgłębszej istocie dziecka stanął Boski fundament i wzniosła się budowla świętości”³⁵.

A odnosząc się do cotygodniowych zajęć dla dzieci, daje On następujące rady:

„Należy koniecznie nieustannie kontynuować tę zorganizowaną działalność i przywiązywać do niej wagę, tak aby dzień po dniu rozwijała się i była ożywiana tchnieniami Ducha Świętego. Jeżeli ta działalność jest dobrze zorganizowana, to możesz być pewien, że przyniesie ona wspaniałe rezultaty”³⁶.

Duża część sztuki nauczania polega na tym, by wiedzieć, jak kierować każdym dzieckiem, by jego zachowanie przyczyniało się do radosnej, a zarazem zdyscyplinowanej atmosfery podczas nauki. Choć w tym zakresie wiele wniosków trzeba będzie wyciągnąć z doświadczenia, omówimy kilka podstawowych koncepcji, które pomogą wam przygotować się od samego początku. Na wstępie przeczytajcie poniższy opis przebiegu zajęć:

Po przyjściu dajecie dzieciom kilka minut na zorganizowanie się i ciche zajęcie miejsc. Kiedy wszystkie dzieci już się usadowią, wykorzystujecie spokojną atmosferę do rozpoczęcia zajęć modlitwami. Kolejną aktywnością jaką wprowadzacie jest śpiewanie piosenek, po czym przedstawiacie temat lekcji i pomagacie dzieciom zapamiętać dany cytat. Następnie, wytworzywszy atmosferę wyczekiwania, opowiadacie dzieciom historię. Potem dzieci grają w określoną grę. Kiedy skończą, rozdajecie im kolorowanki i kredki lub ołówki i prosicie, aby starannie pokolorowały obrazek. Na koniec zajęć zachęcacie dzieci, aby usiadły cicho i przygotowały się do modlitwy na zakończenie, którą następnie odmawiacie wy i kilkoro dzieci.

Czy w kolejności tych elementów jest jakaś logika? Jak sądzicie, dlaczego są one uporządkowane w ten sposób?

ROZDZIAŁ 15

Jak prawdopodobnie już to omawialiście, dzieci nie przychodzą na zajęcia, aby siedzieć cicho. Nie powinno to być również waszym zamiarem, aby tak było. Należy starać się wykorzystać ich naturalną energię i skierować ją na naukę. Aby to osiągnąć, trzeba zaplanować spokojne chwile oraz okresy aktywności i spontaniczności. We wszystkich przypadkach podstawowym elementem jest organizacja. Kiedy zajęcia są dobrze zorganizowane, dzieciom łatwiej jest się skupić i uczyć. Warto w związku z tym rozważyć przynajmniej trzy następujące punkty:

1. Każde zajęcia powinny rozpoczynać się w sposób jasny i konsekwentny i kończyć się również w sposób uporządkowany.
2. Należy ustanowić rutynę. W ten sposób dzieci stopniowo zaczynają rozumieć, które aktywności następują po których i czego się od nich oczekuje.
3. Czas przeznaczony na każdą aktywność powinien być elastyczny i powinien zależeć od entuzjazmu i energii dzieci.

Jak zaznaczono w opisie w poprzednim rozdziale, to, czym dzieci będą się zajmować na każdych zajęciach, to:

- a. Odmawianie i zapamiętywanie modlitw
- b. Śpiewanie piosenek
- c. Poznawanie i zapamiętywanie cytatów z Pism Bahá'í
- d. Słuchanie opowiadań
- e. Gry i zabawy
- f. Kolorowanie obrazków
- g. Odmawianie modlitw na zakończenie

Te elementy z natury rzeczy różnią się poziomem energii i stopniem aktywności, którego wymagają; niektóre będą bardzo aktywne, a inne bardziej spokojne.

Które z tych siedmiu elementów wiążą się z największą ilością ruchu? _____

Które z nich są spokojniejsze? _____

Utrzymanie uporządkowanej atmosfery stawia przed nauczycielem pewne wyzwania. Które z niżej wymienionych elementów przyczyniają się do powstania pożądanej atmosfery, a które ją utrudniają? Zaznacz je odpowiednio literą „P” lub „U”.

- _____ Utrzymanie pomieszczenia, w którym odbywają się zajęcia w czystości i porządku.
- _____ Zachowywanie spokoju i cierpliwości, bez względu na okoliczności.
- _____ Tracenie cierpliwości, gdy dzieci nie słuchają poleceń.
- _____ Wcześniejsze przygotowanie materiałów do każdego elementu zajęć.
- _____ Szukanie wszędzie potrzebnych przyborów podczas gdy dzieci czekają.
- _____ Jasne wyjaśnianie, co dzieci powinny zrobić przy każdym zadaniu.
- _____ Posiadanie przygotowanych dodatkowych zadań, aby utrzymać zaangażowanie dzieci, które skończą swoje zadania wcześniej.
- _____ Pomaganie dzieciom w przejściu z jednej czynności do drugiej w sposób uporządkowany.
- _____ Czytanie dzieciom opowiadania z książki.
- _____ Nauczenie się opowiadania tak dobrze, że można je opowiedzieć dzieciom z entuzjazmem i łatwością.

ROZDZIAŁ 16

Dążąc do stworzenia na zajęciach atmosfery dyscypliny i porządku, będziecie musieli ustanowić pewne zasady zachowania. Pierwsze kilka tygodni będą pod tym względem szczególnie ważne. Te oczekiwania, które zostaną określone w tym początkowym okresie, z dużym prawdopodobieństwem zostaną utrzymane przez cały rok. Na początku nauczyciel powinien wybrać kilka zasad zachowania i wyjaśnić je prostym językiem, nie więcej niż trzy lub cztery na raz. Bardzo ogólne reguły, takie jak „Powinniśmy się zachowywać” nie pomogą im zbyt wiele, ale inne, takie jak „Mówimy na zmianę” są łatwe do zrozumienia. Przedyskutujcie z członkami waszej grupy zasady określone w poniższych stwierdzeniach i dodajcie do tej listy kilka innych:

- a. Pomagamy sobie nawzajem podczas zabawy.
- b. Utrzymujemy jedność i nie wdajemy się w kłótnie.

- c. Serdecznie witamy nowe dzieci na naszych zajęciach.
- d. Słuchamy siebie nawzajem i nauczyciela, gdy mówi.
- e. Mówimy do siebie nawzajem życzliwym językiem.
- f. Czekamy na swoją kolej, by coś powiedzieć.
- g. Dzielimy się ze sobą kredkami.
- h. Staramy się dokańczać nasze zadania.
- i. _____
- j. _____
- k. _____
- l. _____

Oczekiwania dotyczące zachowania, gdy są sformułowane w postaci prostych zdań, takich jak te, można omawiać z dziećmi i powtarzać je z nimi regularnie. W ten sposób zdania te mogą zostać zinternalizowane jako standardy, do których dzieci dążą i nie będą postrzegane jako sztywno narzucone reguły. Kiedy dzieci zapoznają się z danym zestawem oczekiwań, nauczyciel może stopniowo wprowadzać kolejne, pamiętając o tym, by nie dodawać zbyt wielu naraz. Jeśli podczas zajęć pojawi się jakaś szczególna trudność, można pomóc dzieciom stworzyć kilka prostych reguł, które rozwiążą tę trudność. W takich przypadkach nauczyciel powinien być stanowczy i konsekwentny, ale jednocześnie przyjazny i pełen łagodności.

ROZDZIAŁ 17

W Rozdziale 8 krótko przeanalizowaliśmy znaczenie różnych elementów lekcji w klasie 1 i omówiliśmy, jak każdy z nich ma się przyczynić do ukształtowania godnego pochwały charakteru. W tym i kolejnych siedmiu rozdziałach rozważymy niektóre z metod, jakie można zastosować w angażowaniu dzieci w sugerowane aktywności, zaczynając od zapamiętywania.

Zapamiętywanie modlitw i cytatów z Pism jest głównym elementem lekcji, które będziecie prowadzić. Na każdych zajęciach będziecie pomagać swoim uczniom recytować modlitwy z pamięci i uczyć się na pamięć jednego nowego cytatu. Zanim omówimy, w jaki sposób można zaangażować uczniów w tę aktywność, należy powiedzieć kilka słów o powszechnym błędnym przekonaniu, z którego najlepiej zrezygnować, gdy próbujemy pomóc najmłodszym w zapamiętywaniu Słowa Świętego.

Być może już słyszeliście lub gdy zaczniecie prowadzić zajęcia, usłyszycie komentarze typu: „dzieci nie powinny powtarzać rzeczy”, „powinny nauczyć się wyrażać swoje własne poglądy”, „nie powinny powtarzać jak papuga faktów i informacji”. Właściwie to krytykowanie tzw. uczenia się na pamięć jest tak wszechobecne, że te idee stają się coraz bardziej powszechne we wszystkich częściach świata. Prawdą jest, że można nauczyć się na

pamięć równania w matematyce, definicji jakiegoś prawa w fizyce lub fragmentu prozy w literaturze, niewiele lub nic z tego nie rozumiejąc. Ale pytanie, które powinniście sobie zadać, jest następujące: Dlaczego nauczanie się na pamięć głębokiej myśli i zrozumienie jej znaczenia mają być stawiane we wzajemnej sprzeczności? Pamięć jest taką samą potęgą ludzkiego umysłu jak potęga rozumienia, myślenia i wyobraźni. Wszystkie one wzajemnie się uzupełniają i wzmacniają. Możemy sobie tylko wyobrazić, jak bardzo zapamiętywanie Słowa Bożego z jego nieskończonymi możliwościami przemieniania ludzkiego serca i umysłu zwiększy inteligencję i rozumienie u dzieci. Później, gdy będą przechodzić przez różne etapy rozwoju, będą wyciągać nowe wnioski z fragmentów, które utrwaliły sobie w pamięci, i przez całe życie będą mogły czerpać z twórczych, regenerujących i przeobrażających mocy Słowa Bożego.

Przedyskutujcie z innymi członkami waszej grupy, dlaczego ważne jest, aby nauczyciele byli przekonani, że zapamiętywanie Słowa Bożego pomaga trwale zasiać w umysłach i sercach dzieci nasiona duchowej wiedzy, nasiona, które z czasem wyrosną i wydadzą dorodne owoce.

ROZDZIAŁ 18

Mając na uwadze powyższe rozważania, zastanówmy się, jak pomóc uczniom w zapamiętaniu fragmentów Pism, biorąc za przykład cytat z lekcji 1. Na początek należy pomóc uczniom w dokonaniu pewnych wstępnych spostrzeżeń dotyczących znaczenia wartości duchowej, na której skupia się ta lekcja. W tym celu zamieszczono krótkie wyjaśnienie wprowadzające, z którego można skorzystać. Następnie zachęcamy, abyście pomogli im zrozumieć podstawowe znaczenie cytatu, wybierając zawarte w nim trudne słowa i używając ich w sytuacjach, do których dzieci mogłyby się łatwo odnieść. Rozważcie to podejście przyglądając się Lekcji 1, która dotyczy wartości, jaką jest czystość serca.

Nasze serca są jak lustra. Powinniśmy zawsze utrzymywać je w czystości. Żywienie urazy do kogoś, odczuwanie zazdrości o kogoś czy bycie niemiłym dla kogokolwiek z jakiegokolwiek powodu są jak kurz, który pokrywa lustro naszego serca. Kiedy nasze serca są czyste, odbijają światło Boga i Jego przymiotów - przymiotów takich jak dobroć, miłość i hojność - przez co stajemy się źródłem szczęścia dla innych. Aby pomóc w utrzymaniu naszych serc w czystości, zapamiętajmy ten cytat Bahá'u'lláha:

„O Synu Ducha! Oto pierwsza moja rada: Miej serce czyste, łagodne i promienne”.

Rada

1. Pewnego dnia Gerard i Mary kolorowali obrazki. Gerard potrzebował żółtej kredki, ale Mary nie chciała mu jej dać. Nauczyciel powiedział Mary, że powinna się podzielić. Nauczyciel dał Mary dobrą radę.
2. Patricia musi zdecydować, czy wydać swoje pieniądze na słodycze, czy na książeczkę z opowiadaniem. Rodzice radzą jej, aby kupiła książeczkę z opowiadaniem. Rodzice udzielają Patrycii dobrej rady.

Mieć/Posiadać

1. Tinaye lubi czytać modlitwy przed snem. Ma mały modlitewnik, z którego czyta. Tinaye posiada mały modlitewnik.
2. W naszym ogrodzie uprawiamy wiele pysznych warzyw. Posiadamy dobrą działkę, która daje nam wiele świeżych warzyw.

Czyste serce

1. Cathy zezłościła się i powiedziała do Agota niemiłe słowa. Agot był smutny, ale szybko wybaczył Cathy. Agot ma czyste serce.
2. Gustavo chętnie dzieli się swoimi ciasteczkami ze wszystkimi dziećmi, nawet z Jorge, który nie dzieli się niczym z innymi. Gustavo ma czyste serce.

Łagodne serce

1. Kiedy rodzice Ming Ling zapraszają przyjaciół do swojego domu, Ming Ling z radością serwuje im jedzenie. Ming Ling ma łagodne serce.
2. Pan Robertson jest bardzo stary. Jimmy pomaga mu nosić jego zbiory owoców na targ. Jimmy ma łagodne serce.

Promienne serce

1. Kiedy czuję smutek, moja mama zawsze mnie pociesza i sprawia, że jestem szczęśliwa. Moja mama ma promienne serce.
2. Obuya zachorował i musiał spędzić cały swój czas w łóżku. Odmówił wiele modlitw, nie pogrążył się w smutku i nadal okazywał radość. Obuya posiada promienne serce.

Oczywiście nie będziecie po prostu czytać wprowadzającego tekstu i zdań wyjaśniających z książki, dlatego trzeba będzie się wcześniej dobrze przygotować, aby przedstawić je w naturalny sposób.

Jeśli chodzi o modlitwy, których dzieci będą uczyć się na pamięć, proponujemy, przyjąć podobne podejście, ale decyzja o tym, które słowa lub zwroty mogą wymagać wyjaśnienia, zostanie pozostawiona wam. Należy zachować w tym względzie pewną ostrożność. W niektórych przypadkach może wystarczyć pozwolić dzieciom na stopniowe przyswajanie znaczenia słów z samych modlitw. Spójrzmy na przykład na poniższą modlitwę, której dzieci zaczynają się uczyć na Lekcji 1. Z łatwością rozpoznają, że zarówno „czyste serce”, jak i „perła” są czymś cennym. Jednak aby zrozumieć, że zasadniczo to Bóg nam daje czyste serce, prawdopodobnie będą musiały się nauczyć, co oznacza słowo „obdarzać”. Jakie zdania wymyślibyście w tym celu?

„On jest Bogiem! O Boże, mój Boże! Obdarz mnie czystym sercem, czystym jak perła”³⁷.

ROZDZIAŁ 19

Rozważmy teraz jedną z metod, jaką można zastosować, aby pomóc uczniom zapamiętać modlitwy i cytaty. Można mianowicie podzielić dany fragment na mniejsze części, których można uczyć się jedna po drugiej. Po zapamiętaniu pierwszej części można dodać do niej drugą i tak dalej, aż do zapamiętania całego cytatu lub modlitwy. Można poprosić dzieci, by powtarzały po nas poszczególne części, czasem osobno, a innym razem jako grupa.

Na przykład, aby nauczyć uczniów cytatu z Lekcji 1, można rozpocząć od zwrotu „O Synu Ducha!” i poprosić je o powtórzenie go. Następnie łączymy „O Synu Ducha!” z „Oto pierwsza moja rada” i prosimy uczniów, aby powtórzyli obie frazy. W końcu dodajemy słowa: „Miej serce czyste, łagodne i promienne”. Gdy grupa nauczy się w ten sposób cytatu, można pomóc kilkorgu dzieciom powiedzieć go z pamięci. Oczywiście należy zadbać o to, by

ćwiczenie to było wykonywane w energiczny sposób, by dzieci były uważne i aby utrzymać radosną atmosferę. Ponadto, w miarę jak ich zdolności będą stopniowo wzrastać, będą mogły zapamiętywać dłuższe fragmenty modlitw i całe cytaty naraz.

W trakcie prowadzenia tej części zajęć mogą pojawić się pewne sytuacje, które trudno przewidzieć i trzeba będzie nauczyć się, jak sobie z nimi radzić na podstawie osobistych doświadczeń. Są jednak pewne sytuacje, które dobrze byłoby wziąć pod uwagę w ramach waszych przygotowań. Przedyskutujcie następujące pytania z innymi członkami grupy:

- Jeśli w waszej grupie jest wiele dzieci, w jaki sposób pomożecie im nauczyć się cytatu?
- Co zrobicie, jeśli niektóre dzieci będą zapamiętywać szybciej niż reszta?
- Co zrobicie, jeśli jedno lub więcej dzieci będzie miało trudności z zapamiętywaniem?
- Jak zadbać o to, by nawet gdy dziecko nie jest w stanie zapamiętać cytatu w całości podczas zajęć, to i tak miało poczucie spełnienia?

ROZDZIAŁ 20

Dzieci uwielbiają śpiewać, a ten element, który poprzedza zapamiętywanie cytatów, jest jednym z najbardziej radosnych. Kluczem do sukcesu jest praktyka. Sami powinniście śpiewać te piosenki z kimś, kto je zna, zwracając szczególną uwagę na rytm i melodię. Jeśli możecie słuchać nagrań piosenek, nauczycie się ich jeszcze szybciej. Z dziećmi również będziecie musieli śpiewać te piosenki wielokrotnie, dopóki się ich dobrze nie nauczą. Słowa piosenek można zapamiętać w podobny sposób jak słowa cytatów, tylko tym razem słowa są powtarzane razem z melodią. W zależności od możliwości uczniów może się okazać, że niektóre piosenki są dla nich zbyt trudne do zaśpiewania. W takim przypadku nauczyciel może śpiewać zwrotki, a uczniowie mogą się przyłączyć do nauczyciela podczas śpiewania refrenu.

ROZDZIAŁ 21

Następną elementem zajęć, który rozważymy, jest opowiadanie historii. Jak wspomniano wcześniej, większość opowieści w pierwszej klasie jest zaczerpnięta z życia 'Abdu'l-Bahy. Opowiadania te służą bardzo szczególnemu celowi. Pomagają dzieciom dostrzec, jak duchowe cechy, które starają się rozwinąć, całkowicie uosabiały Wzór każdego dnia swego ziemskiego życia. Głęboki szacunek okazywany przez nauczyciela podczas opowiadania tych historii wzbudza niebiańskie emocje w czułych sercach dzieci i budzi ich duchową wrażliwość.

Chociaż historie, które będziecie opowiadać dzieciom o 'Abdu'l-Basze są krótkie, to przekazują one głębokie duchowe spostrzeżenia. Z tego względu należy wyjść poza opisane wydarzenia, aby pomóc uczniom uchwycić przebliski duchowej rzeczywistości. Przyjrzyjmy się w tym świetle opowiadaniu z Lekcji 1.

'Abdu'l-Bahá zawsze wiedział, co kryje się w sercu danej osoby i bardzo kochał ludzi, których serca były czyste i promienne. Pewna dama miała zaszczyt być gościem 'Abdu'l-Bahy podczas kolacji. Kiedy tak siedziała wsłuchana w Jego pełne mądrości słowa, spojrzała na stojącą przed nią szklankę wody i pomyślała: „Ach, gdyby tylko 'Abdu'l-Bahá wziął moje serce i opróżnił je z wszystkich ziemskich pragnień, a następnie nappełnił je Boską miłością i zrozumieniem, tak jak to się robi z taką szklanką wody!”

Myśl ta szybko przeszła przez jej umysł i nic nikomu o tym nie powiedziała, ale wkrótce zdarzyło się coś, co uświadomiło jej, że 'Abdu'l-Bahá wiedział, o czym myślała. Podczas gdy był On w połowie swojej przemowy, przerwał, aby zawołać służącego i powiedział do niego cicho kilka słów. Służący po cichu podszedł do miejsca owej damy przy stole, wziął jej szklankę, opróżnił ją i z powrotem postawił przed nią na stole.

Nieco później, 'Abdu'l-Bahá w dalszym ciągu kontynuując swoją przemowę podniósł ze stołu dzbanek z wodą i w najbardziej naturalny sposób, powoli nappełnił pustą szklankę tej pani. Nikt nie zauważył, co się stało, ale ta pani wiedziała, że 'Abdu'l-Bahá odpowiedział na pragnienie jej serca. Przepełniła ją radość. Teraz rozumiała, że serca i umysły były niczym otwarte księgi dla 'Abdu'l-Bahy, który czytał je z wielką miłością i życzliwością.

Wyraźnie widać, że czystość serca jest tą wartością duchową, na której skupia się to opowiadanie – a w rzeczywistości cała lekcja. Poniższe pytania pomogą wam zastanowić się, jak Wasza narracja pogłębi rozumienie przez uczniów tej wartości i tego, co oznacza dążenie do niej.

1. Ważne będzie, aby dzieci dostrzegły, że gość 'Abdu'l-Bahy bardzo pragnął osiąść czystość serca. Jaki jest związek w tym opowiadaniu pomiędzy tym pragnieniem a szklanką wody stojącą przed gościem?

2. Aby osiągnąć czystość serca, musimy, , pozbyć się niegodnych myśli i uczuć, tak jak opróżnia się i napełnia szklankę, aby Bóg mógł rozświecić nasze serca takimi wartościami jak miłość, hojność i dobroć. Wiemy oczywiście, że nic nie można ukryć przed wzrokiem Boga. Jak to rozumienie pomaga nam w dążeniu do czystości serca?

Po przedyskutowaniu tych pytań z innymi członkami grupy, zapiszcie tutaj niektóre z waszych przemyśleń.

Jest kilka opowiadań w programie tej klasy, które, choć nie są powiązane z życiem ‘Abdu’l- Bahy, ilustrują znaczenie wartości duchowych. Dzieci są w stanie dostrzec w nich nagrodę za okazywanie tych cech oraz konsekwencje ich zaniedbywania. Na przykład, opowiadanie z Lekcji 4 o pasterzu, który krzyczy „Wilk!”, dobrze znane w wielu kulturach, pokazuje konsekwencje kłamstwa i w ten sposób dostarcza przemyśleń na temat wartości prawdomówności. Dzieci mogą wiele skorzystać z przesłań przekazywanych w tych opowiadaniach, które okażą się dla nich cenne w kształtowaniu ich charakteru.

ROZDZIAŁ 22

Opowiadanie jest sztuką. Aby opowiedzieć historię efektywnie, trzeba się z nią dobrze zapoznać. W tym rozdziale bardziej szczegółowo przeanalizujemy historię z Lekcji 1, aby zobaczyć, jak nauczyciel powinien podejść do opowiadania jej dzieciom.

Ustaliliśmy, że głównym tematem opowiadania jest wartość duchowa czystości serca, która przedstawiona jest na przykładzie szklanki. Pierwsze pytanie, jakie trzeba sobie zatem zadać, brzmi: Które elementy tej historii są bezpośrednio związane z głównym tematem? Pierwszym istotnym elementem jest to, że słowa mądrości ‘Abdu’l-Bahy sprawiają, iż kobieta rozmyśla o tym, że tak jak stojącą przed nią szklankę, bardzo chce oczyścić swoje serce z ziemskich pragnień. Polecenie wydane przez ‘Abdu’l-Bahę służącemu, aby wylał wodę ze szklanki, którą następnie ‘Abdu’l-Bahá napełnia, jest drugim. Jakie miałyby to znaczenie, gdybyście nie wspomnieli, na przykład, że ‘Abdu’l-Bahá poprosił służącego aby opróżnił szklankę owej pani?

Teraz, chociaż określiliśmy istotne części tego opowiadania, nie można zapomnieć o innych szczegółach. Czy ta historia byłaby opowiadaniem, gdybyście po prostu powiedzieli, że

pewna pani, będąc gościem 'Abdu'l-Bahy na kolacji, pragnęła, aby jej serce zostało oczyszczone w taki sam sposób, w jaki opróżnia się szklankę? W opowieści zawsze są szczegóły, które nadają jej więcej uczucia i czynią ją wciągającą. Jakie to szczegóły?

- Myśl o pustej szklance pojawia się u pewnej pani goszczącej na kolacji, gdy słucha 'Abdu'l-Bahy dzielącego się swoją mądrością, ale nigdy nie wypowiada tej myśli na głos.
- Pomimo, że 'Abdu'l-Bahá przemawia do osób zgromadzonych na kolacji, zatrzymuje się, aby odpowiedzieć na niewypowiedzianą myśl kobiety.
- Nikt inny nie zauważa tego, co się stało.
- Kobieta odczuwa ogromną radość wiedząc, że 'Abdul-Bahá rozpoznaje pragnienie jej serca.

Należy tu zaznaczyć, że każdy nauczyciel musi uważać, aby nie upiększać opowiadań w klasie 1 dodatkowymi szczegółami i innymi elementami, które mogą odwrócić uwagę dzieci od prawd duchowych, które te opowiadania mają przekazywać.

W trakcie opowiadania należy zatem pamiętać, że celem opowiadania historii jest nauczenie dzieci czegoś ważnego. Kiedy będziecie opowiadać ją z radością i uczuciem, lepiej ją zrozumieją. Dzieci nie będą zainteresowane historią opowiadaną monotonią. Musicie nauczyć się wyrażać emocje takie jak szczęście, smutek, rozczarowanie, strach i odwaga poprzez swój głos, mimikę i gesty. Ton i natężenie waszego głosu powinny zmieniać się w zależności od rozwoju historii, a wasze gesty, choć proste, powinny być dopasowane do każdej części. Trzeba też pomyśleć o rytmie i tempie narracji. Jeśli będziecie mówić zbyt wolno, dzieci będą znużone, a jeśli zbyt szybko, nie będą w stanie nadążyć za opowiadaniem. Nade wszystko należy pamiętać, że nie odgrywacie scenki i że wasze uczucia muszą być szczere. Najmłodszy potrafi łatwo wykryć brak szczerości. Chcemy połączyć się z sercami dzieci i kontynuować wielowiekową tradycję opowiadania historii, dzięki której już od tysiącleci z pokolenia na pokolenie przekazywany jest zbiór mądrości nabytych przez ludzkość.

ROZDZIAŁ 23

Rozważmy teraz dwa elementy lekcji, które następują po opowiadaniu historii - granie w gry i kolorowanie. W tym rozdziale omówimy, jak podejść do części poświęconej grom i zabawom, a kolorowaniem zajmiemy się w następnym rozdziale.

Jak wspomniano wcześniej, gry w klasie 1 mają charakter kooperacyjny. Wiele osób uważa, że aby gry były wyzwaniem, dzieci muszą ze sobą rywalizować. Powinniśmy zdać sobie sprawę, że kiedy dzieci są stawiane w sytuacjach, w których muszą rywalizować, kultywowane są pewne niepożądane postawy i nawyki, które utrzymują się długo po zakończeniu gry. Ponadto pokutuje pewne przekonanie, że doskonałość można osiągnąć tylko poprzez rywalizację. Należy dokładnie sprawdzić prawdziwość tej idei. Czy rzeczywiście nie możemy osiągnąć doskonałości poprzez współpracę? W przypadku konkurencji jedni wygrywają, a inni przegrywają; we współpracy wszyscy mają poczucie osiągnięcia.

Gry i zabawy w klasie pierwszej mają na celu wzmocnienie u dzieci umiejętności słuchania i wypełniania poleceń. Zrozumieją również, że każda gra ustanawia wspólny cel dla całej grupy i że koordynując wysiłki, każde z nich ma do odegrania rolę w jego osiągnięciu. Nade wszystko oczekuje się, że dzieci zwiększą poziom troskliwości, jaką okazują sobie nawzajem, nauczą się wytrwałości i wzmocnią łączące ich więzi przyjaźni. Należy więc pamiętać, że nie muszą grać w grę perfekcyjnie, aby mieć poczucie dokonania. Przyjrzyj się na przykład grze zaproponowanej w Lekcji 1. W jaki sposób przyczynia się ona do osiągnięcia zamierzonych celów?

W kolejnym zadaniu należy położyć na ziemi oponę samochodową, a następnie poprosić dzieci o sprawdzenie, ile z nich może na niej stanąć w tym samym czasie. Jeśli opona nie jest dostępna, można zamiast niej położyć na ziemi matę, ręcznik lub inny podobny przedmiot. Niezależnie od wybranego przedmiotu, powinien on być na tyle mały, aby gra stanowiła wyzwanie dla danej liczby dzieci w grupie.

Sposób, w jaki nauczyciel przedstawia grę, wpływa na to, jak dzieci w nią grają. Jej cel powinien być jasno wyjaśniony. Ponadto, dając dzieciom instrukcje, nauczyciel często będzie musiał zademonstrować, jak w nią grać i przeciwiczyć ją z nimi.

ROZDZIAŁ 24

Aktywności artystyczne są ważne dla rozwoju kreatywności i umiejętności umysłowych dzieci i od najmłodszych lat powinny one mieć możliwość ćwiczenia swojej wyobraźni poprzez swobodne rysowanie i inne formy ekspresji artystycznej. Jednakże w niewielu częściach świata dzieci mają okazję rysować przed ukończeniem piątego czy szóstego roku życia, a jeszcze rzadziej mają dostęp do kredek. Dla nich kolorowanie obrazków dołączonych do lekcji w pierwszej klasie jest jedną z najbardziej ekscytujących części zajęć i tworzy w nich pewność siebie niezbędną do przejścia do bardziej złożonych zadań artystycznych w kolejnych klasach. Jest to również sposób rozwijania zręczności i poczucia dyscypliny. Jak kolorowanie wzmacnia u dzieci następujące zdolności, umiejętności i postawy?

- docenianie ład i piękna
- zwracanie uwagi na szczegóły
- skupianie się na wykonywanym zadaniu
- dzielenie się zasobami z innymi
- szanowanie innych

Oprócz rozwijania pewnych umiejętności i postaw część zajęć poświęcona kolorowaniu daje nauczycielowi kolejną okazję do omówienia z uczniami cech, o których mowa na lekcjach w klasie 1. Zadając grupie pytania dotyczące tego, co jest przedstawione na rysunkach, nauczyciele dają dzieciom możliwość wyrażania swoich myśli i tworzenia połączeń

w ich umysłach, gdy opowiadają o tym, co dzieje się na obrazku. Przyjrzyjcie się obrazkowi do pokolorowania z pierwszej lekcji i przeanalizujcie w grupie, jak przedstawilibyście go dzieciom. Zapiszcie swoje pomysły poniżej.

Nauczyciel musi się odpowiednio do tego przygotować. Dzieci niezmiennie wykazują wielką chęć do kolorowania, niemniej jednak ta część zajęć może stać się chaotyczna, jeśli nie zostanie właściwie zorganizowana. Należy określić miejsce, w którym dzieci będą mogły kolorować oraz przygotować wcześniej obrazki na każdą lekcję. Szczególnie na kilku pierwszych lekcjach być może będzie trzeba ustalić zasady korzystania z kredek i wprowadzić poczucie dyscypliny i współpracy. Na początku można poprosić dzieci o wybranie jednej kredki z pudełka trzymanego przez nauczyciela. Kiedy będą chciały zmienić kolor, mogą oddać kredkę, wymieniając ją na inną. Po kilku zajęciach, gdy już przyzwyczają się do używania tylko jednego koloru naraz, pudełko z kredkami można ustawić pośrodku.

Przyjrzyjcie się teraz sytuacjom przedstawionym poniżej. Która sytuacja z każdej pary przyczyni się do tego, że ta aktywność przyniesie oczekiwany skutek?

- _____ Nauczyciel pozwala dziecku na kolorowanie poza liniami, o ile się ono stara.
- _____ Wszystkie dzieci muszą kolorować ściśle w obrębie linii.
- _____ Podczas gdy dzieci kolorują, nauczyciel przechadza się między nimi, udzielając im pomocy i dodając zachęty.
- _____ Podczas gdy dzieci kolorują, nauczyciel siedzi i zajmuje się swoją własną pracą.
- _____ W czasie przeznaczonym na kolorowanie dzieci koncentrują się na wykonywanym zadaniu.
- _____ W czasie przeznaczonym na kolorowanie dzieci rozpraszają się wzajemnie.
- _____ Podczas kolorowania dzieci zachowują absolutną ciszę.
- _____ Podczas kolorowania dzieci radośnie ze sobą współpracują i zachęcają się nawzajem.

ROZDZIAŁ 25

Wielu nauczycieli uważa za przydatne prowadzenie zeszytu, w którym można przechowywać pewne podstawowe informacje o grupie dzieci, którą ucą. Przydadzą się tutaj

dwie tabele: jedna z imionami i wiekiem uczniów do zapisywania obecności oraz druga do zapisywania postępów w zapamiętywaniu cytatów. Ta druga tabela może mieć np. imiona dzieci w lewej kolumnie i numery lekcji w rzędzie u góry. Nauczyciel może wtedy zaznaczyć w odpowiednich rubrykach, które dzieci zapamiętały które cytaty.

Zeszyt może również zawierać część poświęconą samym lekcjom, w której nauczyciele mogą zapisywać analizę każdej lekcji, przemyślenia co do tego, jak ją przeprowadzić, a później refleksje odnośnie tego, jak przebiegła dana lekcja.

W innej części nauczyciel może zanotować postępy każdego dziecka, a także wyjątkowe anegdoty, którymi mógłby się podzielić z jego rodzicami. Niektórzy nauczyciele uważają, że pomocne jest również umieszczenie w tej części imion rodziców i rodzeństwa dziecka oraz krótkich podsumowań tematów poruszanych podczas odwiedzin w ich domach.

ROZDZIAŁ 26

Prowadzenie zajęć dla dzieci wymaga nawiązywania bliskich i pełnych miłości relacji z rodzicami każdego dziecka oraz regularnych spotkań z nimi, aby omówić rozwój ich syna lub córki oraz zwrócić się do nich o wspieranie tego rozwoju. Być może po zakończeniu studiowania Książki 2 odwiedziliście już rodziny niektórych dzieci uczęszczających na zajęcia w waszej wspólnotie. Aby odświeżyć sobie pamięć, warto zajrzeć do Rozdziału 15 w trzeciej części tej książki. W tym rozdziale widzimy, jak Maribel, nauczycielka zajęć dla dzieci, przygotowuje swoje przemyślenia na temat tego, co powie mamie Emmy podczas drugich odwiedzin w ich domu. Postanawia zacząć od opowiedzenia jej o radości, jaką przynosi jej sercu obecność Emmy w grupie i od wymienienia wspólnych cech, które odkryła u jej córki. Jak istotne dla rodziców jest to, aby widzieć radość i entuzjazm, z jakim nauczyciel służy dzieciom danej wspólnoty? Jakie jeszcze inne przymioty przyciągną serca rodziców i stworzą z nimi więzi zaufania?

Dlaczego ważne jest, aby nauczyciel zwrócił uwagę rodziców na wartości duchowe, które zauważa, że rozwijają się u ich dziecka?

Maribel postanawia również podzielić się z mamą Emmy cytatem, który studiowaliście w Rozdziale 3 tej części i wspólnie przeanalizować jego znaczenie dla procesu edukacji dzieci. W wielu rozmowach, które prowadzicie z rodzicami, będziecie mieli okazję wyjaśnić koncepcje edukacyjne, jakie nadały kształt programowi zajęć dla dzieci. Poniżej znajdują się niektóre pojęcia analizowane w tej części. Co powiecie rodzicom o każdym z nich w kontekście duchowej edukacji ich dzieci? Czy są jakieś fragmenty z Pism nawiązujące do tego czy innego pojęcia, którym podzielicie się w rozmowach z rodzicami?

rozwój charakteru godnego pochwały: _____

nabywanie wartości duchowych: _____

wpływ modlitwy na serca dzieci: _____

znaczenie zapamiętywania Słowa Bożego: _____

budujący wpływ opowieści z życia ‘Abdu’l-Bahy na dzieci: _____

miłość Boga i bojaźń Boża: _____

dyscyplina i wolność: _____

Maribel postanawia zatrzymać się w trakcie swojej prezentacji koncepcji i zaprosić mamę Emmy do wyrażenia swoich myśli. Można się spodziewać, że z czasem między nauczycielami a rodzicami dzieci rozwinie się głęboka rozmowa. Dlaczego ważne jest, by już podczas pierwszych odwiedzin rodziców nauczyciele poprosili ich o spostrzeżenia, przemyślenia i opinie dotyczące rozważanych tematów?

Oprócz omawiania z rodzicami ogólnego pojęcia wartości duchowych powinniście wykorzystać okazje, jakie pojawiają się w ciągu roku, by porozmawiać z nimi o konkretnych wartościach kultywowanych w ich dzieciach na tych lekcjach. Pamiętając o spostrzeżeniach, które uzyskaliście na temat cechy czystości serca, omówionej w Lekcji 1, przeanalizujcie z członkami waszego kółka studiujących, jak moglibyście podejść do takiej rozmowy.

Maribel jest świadoma, że musi istnieć wzajemne zrozumienie i wsparcie między nią a mamą Emmy, jeśli jej córka ma odnieść pełną korzyść z zajęć, na które uczęszcza. Modlitwy i cytaty przyswojone na zajęciach mogą być na przykład odmawiane w domu z pomocą rodziców. W ten sposób dzieci są w stanie lepiej zinternalizować Słowo Boże, które przeniknie do ich serc i dusz oraz nada kształt ich charakterom. Przedyskutujcie z członkami waszej grupy, w jaki sposób rodzice mogą wzmacniać i wspierać wysiłki nauczycieli.

Jedynie długotrwała i właściwa edukacja może pielęgnować u dzieci pożądane przymioty serca i umysłu. Teraz jest już jasne, że podczas waszych regularnych spotkań z rodzicami trzeba podkreślać postępy, jakie robią ich dzieci, nawet jeśli są one niewielkie. W miarę pogłębiania się rozmowy można zastanowić się z nimi, jak te osiągnięcia mogą być podstawą do dalszego rozwoju. Kiedy nauczyciel ustanowi taki pozytywny rodzaj komunikacji, wówczas będzie mógł się podzielić z rodzicami, z dużą dozą ostrożności, wszelkimi trudnościami, jakie zaobserwował u ich dzieci. Celem tego powinno być znalezienie takiego sposobu współpracy, który pomoże dziecku przezwyciężyć jego trudności. Przedyskutujcie w swojej grupie znaczenie stworzenia takiego konstruktywnego sposobu komunikacji z rodzicami.

ROZDZIAŁ 27

Jak wspomniano na początku tej części, nie każdy, kto uczestniczy w tym kursie, podejmie się rozpoczęcia zajęć dla dzieci. Spośród tych, którzy się na to zdecydują, niektórzy mogą postanowić, że będą prowadzić zajęcia tylko przez pewien czas, zanim przejdą do innej formy służby. Jeszcze inni poświęcą się tej sferze działalności, przez długi czas prowadząc zajęcia, które pielęgnować u dzieci miłość do Boga. Jednak niezależnie od tego, jaką ścieżkę obiorą uczestnicy, wszyscy będą mieli okazję do interakcji z młodszymi członkami swojej wspólnoty czy to podczas odwiedzin sąsiadów, czy uczestnicząc w spotkaniach i zebraniach, czy też jako rodzeństwo i rodzice. Niezależnie od okoliczności pojęcia i idee zgłębiane w tej części dostarczą uczestnikom głębszego spojrzenia na odpowiedzialność ich wspólnoty za opiekę nad „najcenniejszym skarbem”, jak to mówi nam Powszechny Dom Sprawiedliwości. Obyśmy wszyscy, patrząc z nadzieją na świetlaną przyszłość ludzkości, czerpali inspirację i wsparcie z następujących fragmentów:

„Zalecamy wszystkim ludziom to, co doprowadzi do wywyższenia Słowa Bożego wśród Jego sług, a także do postępu świata bytu i podniesienia dusz. Najlepszym środkiem do osiągnięcia tego celu jest edukacja dziecka”³⁸.

„Wychowanie i kształcenie dzieci należy do najbardziej zasłużonych czynów ludzkości i ściąga na siebie łaskę i przychyłność Wszechmiłosiernego, gdyż wychowanie jest niezbędnym fundamentem wszelkiej ludzkiej doskonałości i pozwala człowiekowi wypracować sobie drogę na wyżyny trwałej chwały. Jeśli dziecko będzie kształcone od niemowlęctwa, to dzięki troskliwej opiece Świętego Ogrodnika będzie piło krystaliczne wody ducha i wiedzy, jak młode drzewo pośród rwących potoków. I z pewnością zgromadzi dla siebie jasne promienie Słońca Prawdy, a dzięki jego światłu i ciepłu będzie wzrastać coraz bardziej świeże i piękne w ogrodzie życia. . . .

Jeśli w tym doniosłym zadaniu zostanie podjęty potężny wysilek, świat ludzkości zabłyśnie innymi ozdobami i rzuci najpiękniejsze światło. Wtedy to ciemne miejsce stanie się świetliste, a to mieszkanie ziemi zamieni się w Niebo”³⁹.

PRZYPISY

- ^{1.} Z przesłania z dnia 21 kwietnia 2000 r., opublikowanego w *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age*, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010, nr 331:26, str. 727
- ^{2.} Bahá'u'lláh, w: „A Compilation on Bahá'í education”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations*, Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991, tom 1, nr 576, str. 251
- ^{3.} *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 106:1
- ^{4.} 'Abdu'l-Bahá, w: „A Compilation on Bahá'í education”, opublikowanej w *The Compilation of Compilations*, tom 1, nr 614, str. 273–74
- ^{5.} Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXXII, akapit 1
- ^{6.} 'Abdu'l-Bahá, *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 108:1
- ^{7.} Ibid., nr 110:2
- ^{8.} Ibid., nr 100:2
- ^{9.} Ibid., nr 99:1
- ^{10.} Ibid., nr 103:5
- ^{11.} Ibid., nr 1221
- ^{12.} Słowa 'Abdu'l-Bahy, cytowane w *Star of the West*, tom 8, nr 4, 17 maja 1917 r., str. 41
- ^{13.} Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXXXVI, akapit 2; także w: *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 printing), str. iii
- ^{14.} Z przemówienia wygłoszonego 5 sierpnia 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), akapit 6, str. 345
- ^{15.} 'Abdu'l-Bahá, w *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi*

-
- and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), nr 24, str. 7
- ^{16.} Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, XLIII, akapit 9
- ^{17.} Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 24 kwietnia 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 1, str. 71
- ^{18.} Bahá'u'lláh, *Słowa ukryte*, Wydawnictwo Bahá'í, 2018, arab. 3
- ^{19.} Ibid., arab. 12
- ^{20.} Ibid., arab. 11
- ^{21.} Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXXVIII, akapit 6
- ^{22.} *Wołanie Boskiego Ukochanego: Wybrane mistyczne dzieła Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2020, nr 2:43
- ^{23.} Bahá'u'lláh, *Słowa ukryte*, Wydawnictwo Bahá'í, 2018, arab. 59
- ^{24.} Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 26 maja 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 1, str. 204
- ^{25.} 'Abdu'l-Bahá, *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, nr 129:2
- ^{26.} Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CLV, akapit 4
- ^{27.} Ibid., CLIII, akapit 5
- ^{28.} Bahá'u'lláh, *Słowa ukryte*, Wydawnictwo Bahá'í, 2018, arab. 9
- ^{29.} Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 24 kwietnia 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 4, str. 73
- ^{30.} Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf*, (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), str. 27
- ^{31.} *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 8:53
- ^{32.} 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), akapit 74, str. 53
- ^{33.} 'Abdu'l-Bahá, *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, nr 111:1

-
- ³⁴. Ibid., nr 95:2
- ³⁵. Ibid., nr 111:4
- ³⁶. Ibid., nr 124:1
- ³⁷. ‘Abdu’l-Bahá, w *Modlitwy Bahá’í*
- ³⁸. Z Tablicy objawionej przez Bahá’u’lláha, w *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2020), nr 178, str. 107
- ³⁹. *Wybór Pism ‘Abdu’l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá’í, 2021, nr 103:1–3

Lekcje na zajęcia dla dzieci Klasa 1

Cel

Rozwijanie zdolności do prowadzenia zajęć dla dzieci w wieku pięciu lub sześciu lat,
które to zajęcia ukierunkowane są na doskonalenie charakteru, składają się z
zapamiętywania modlitw i cytatów, piosenek,
opowiadań, gier, zabaw i kolorowania.

ROZDZIAŁ 1

W poprzedniej części zastanawialiście się nad charakterem waszego nauczania w pierwszej klasie i analizowaliście różne elementy składające się na lekcję. Niniejsza, druga część zawiera wspomniane już dwadzieścia cztery lekcje, które, jak wiecie, skonstruowane są wokół rozwoju wartości duchowych. W tych wstępnych rozdziałach będziecie mieli okazję zapoznać się z treścią lekcji i przeciwżyć ich prowadzenie. Zrobimy to w ten sposób, że weźmiemy cztery lekcje na raz i zastanowimy się nad wartościami duchowymi poruszonymi w każdej z nich. Następnie zachęcamy do szczegółowego omówienia lekcji z innymi uczestnikami, na zmianę prowadząc różne jej elementy, zanim przejdziecie do następnych czterech lekcji.

ROZDZIAŁ 2

Każde zajęcia w Klasie 1 powinny rozpoczynać się modlitwą otwierającą odmawianą przez nauczyciela. Co cztery lekcje proponujemy jedną nową modlitwę, co daje łącznie sześć modlitw. Jeśli uda wam się nauczyć tych modlitw na pamięć, będzie to wielką zachętą dla dzieci, by same podjęły wysiłek zapamiętywania. Dla Lekcji od 1 do 4 sugerowana jest następująca modlitwa:

„O Boże! Wychowuj te dzieci. Te dzieci są roślinami Twojego sadu, kwiatami Twojej łąki, różami Twojego ogrodu. Niech zrasza je Twój deszcz i niech Słońce Rzeczywistości świeci nad nimi Twoją miłością. Niechaj Twój powiew je orzeźwia, aby kształciły się, rosły, rozwijały i ukazały w najdoskonalszym pięknie. Ty jesteś Dającym, Ty jesteś Współczującym”¹.

Po odmówieniu powyższej modlitwy, należy zachęcić kilkoro dzieci do odmówienia jakiejś modlitwy, którą znają na pamięć. Na początku nie wszystkie dzieci będą w stanie brać czynny udział w tej części zajęć. Stopniowo jednak coraz więcej z nich będzie mogło to zrobić, w miarę jak będą uczyć się na pamięć modlitw, które poznają w tej klasie. Przestudiowawszy poprzednią część niniejszej Książki, jesteście już zaznajomieni z poniższą modlitwą, na której dzieci skoncentrują swoje wysiłki na tych pierwszych kilku lekcjach.

„On jest Bogiem! O Boże, mój Boże! Obdarz mnie czystym sercem, czystym jak perła”².

Okres poświęcony na modlitwy na rozpoczęcie zajęć jest najbardziej kluczowy; stworzy on atmosferę oddania Bogu, atmosferę sprzyjającą nauce. ‘Abdu’l-Bahá mówi nam, że zebranie dzieci i uczenie ich modlitw „wnosi radość” w ich serca. Rozmowa z Bogiem „rozbudza wrażliwość wyższej inteligencji”.

Należy pomagać dzieciom w rozwijaniu głębokiego poczucia szacunku wobec Boga i w odpowiednim zachowaniu się podczas modlitwy. Być może trzeba im będzie pomóc w skierowaniu swych serc i umysłów na Święte Słowo, niezależnie od tego, czy same się modlą, czy też słuchają modlitwy odmawianej przez inne dziecko. Nauczyciel może zapytać dzieci, jak mogą okazać szacunek – na przykład, jak powinny siedzieć, co powinny zrobić ze swoimi rękami, aby nie rozpraszać innych i co powinny zrobić ze swoimi oczami, jeśli zauważą, że ich wzrok błądzi. Nauczyciel może również poprosić je o zademonstrowanie, jak przygotowują się

do modlitwy. Należy pamiętać, że lepiej jest, gdy tylko troje lub czworo dzieci odmówi modlitwę w duchowej atmosferze, niż gdy każde dziecko wyrecytuje ją przy panującym zgiełku i ruchu. Wskazane byłoby więc, abyście wcześniej wybrali wcześniej dzieci, które będą odmawiały modlitwy na początku zajęć. Należy zadbać o to, aby każde dziecko miało możliwość odmówienia modlitwy przynajmniej raz na każde trzy lub cztery zajęcia.

W ciągu roku ważne będzie, abyście od czasu do czasu rozmawiali z uczniami o naturze modlitwy i o tym, dlaczego się modlimy. Opiszcie w miejscu poniżej, co moglibyście im powiedzieć w ciągu pierwszych kilku tygodni.

ROZDZIAŁ 3

Teraz przeczytajcie uważnie pierwsze cztery lekcje, jedną po drugiej, z innymi członkami waszej grupy. Powinniście zwrócić szczególną uwagę na wyjaśnienia wprowadzające oraz cytaty, których uczniowie będą się uczyć na pamięć. Oczywiście wiecie, że pierwsza lekcja koncentruje się na temacie czystości serca. Zapiszcie wartość duchową, wokół której obraca się każda z trzech następnych lekcji.

Lekcja 1: Czystość serca

Lekcja 2: _____

Lekcja 3: _____

Lekcja 4: _____

Przygotowując się do prowadzenia tych lekcji, powinniście poświęcić trochę czasu na refleksję nad wartością, o której mowa w każdej z nich, tak jak czyniliście w przypadku czystości serca w pierwszej części. Poniżej znajduje się kilka cytatów z Pism odnoszących się do pozostałych trzech wartości. Sugerujemy przeczytać każdy zestaw kilka razy z grupą i wspólnie się zastanowić nad tymi fragmentami, pamiętając o cytatach, które będą zapamiętywać wasi uczniowie. Następnie zapiszcie kilka waszych przemyśleń na temat

znaczenia danej wartości w życiu człowieka w ogóle, a w szczególności w waszych wysiłkach jako nauczycieli. Pamiętajcie, że te cytaty nie są przeznaczone dla dzieci w Waszej grupie, ale dla Waszej własnej refleksji.

Jeśli chodzi o sprawiedliwość, czytamy:

„Światłem ludzi jest sprawiedliwość. Nie gaście jej przeciwnymi wiatrami ucisku i tyranii. Celem sprawiedliwości jest ukazanie się jedności pomiędzy ludźmi”³.

„Żaden blask nie może się równać z blaskiem sprawiedliwości. Organizacja świata i spokój ludzkości zależą od niej”⁴.

„Tym, co kształci ten świat jest sprawiedliwość, gdyż opiera się ona na dwóch filarach: nagrodzie i karze. Te dwa filary stanowią źródło życia dla świata”⁵.

„O Synu Ducha! Ze wszech rzeczy najukochańszą jest przed oczyma Mymi sprawiedliwość, nie odwracaj się od niej, jeżeli Mnie pragniesz i nie zaniedbuj jej, abym Ja w tobie ufność mógł położyć. Za jej pomocą widzieć będziesz własnymi oczyma, nie zaś oczyma innych i pojmować własnym rozumem, a nie rozumem bliźniego twego. Rozważ to w sercu twoim: jako ci być przystoi. Zaprawdę, sprawiedliwość jest Moim darem dla ciebie i znakiem łaskowości Mojej. Ustanów ją zatem przed oczyma twymi”⁶.

O wartości miłości Pisma mówią nam:

„Esencją miłości jest to, aby człowiek zwrócił swoje serce w kierunku Umiłowanego, oderwał się od wszystkiego innego oprócz Niego i nie pragnął niczego za wyjątkiem tego, co jest pragnieniem jego Pana”⁷.

„W dzisiejszych czasach służyć Sprawie Bożej to wzbudzać miłość i poczucie braterstwa wśród Jego przyjaciół”⁸.

„Celem pojawienia się świętych Objawień od zawsze było ustanowienie braterstwa i miłości w świecie ludzkości”⁹.

„Wiedz z całą pewnością, że Miłość jest sekretem świętego Objawienia Boga, ujawnieniem się Najmiłosierniejszego, fontanną duchowych potoków. Miłość jest życzliwym światłem nieba, wiecznym oddechem Ducha Świętego, który ożywia ludzką duszę”¹⁰.

A w odniesieniu do prawdomówności zaleca się nam:

„Powiedz: Niech waszą ozdobą będzie prawdomówność i uprzejmość”¹¹.

„Bez prawdomówności postęp i sukces we wszystkich światach Boga nie jest możliwy dla żadnej duszy”¹².

„Prawdomówność jest najwspanialszą z cech, ponieważ zawiera w sobie wszystkie inne cnoty. Osoba prawdomówna będzie chroniona od wszystkich moralnych nieszczęść, będzie się wzbraniała przed każdym złym czynem i będzie strzeżona przed każdym nikczemnym czynem, ponieważ wszystkie wady i wykroczenia są antytezą prawdomówności, a człowiek prawdomówny będzie się nimi wszystkimi całkowicie brzydził”¹³.

Teraz, oprócz zapamiętywania cytatów, których dzieci nauczą się na pamięć na tych lekcjach, warto zapamiętać przynajmniej jeden cytat z każdego zestawu.

ROZDZIAŁ 4

Mając na uwadze powyższe refleksje, przeczytajcie ponownie opowiadania, które przytoczycie swoim uczniom podczas pierwszych czterech lekcji. Jak zauważycie, trzy z nich są zaczerpnięte z życia ‘Abdu’l-Bahy, ucieleśnienia najwyższych ludzkich ideałów. Niektóre dzieci, które będziecie uczyć w Klasie 1 mogą jeszcze nie znać postaci ‘Abdu’l-Bahy, więc będziecie musieli im Go krótko przedstawić. To, czego nauczyliście się w trzeciej części Książki 2 zwiększyło waszą świadomość Jego wyjątkowej pozycji, a w miarę jak będziecie studiować kursów w tej sekwencji, wzrastać będzie wasza wdzięczność do Boga za cenny dar, którym obdarzył ludzkość w postaci ‘Abdu’l-Bahy. Co powiecie o Nim dzieciom, gdy będą rozpoczynać pierwszą lekcję w Klasie 1?

Przestudiowawszy pierwszą część niniejszej Książki, wiecie że opowiadając dzieciom historie, będziecie chcieli wyjść poza wydarzenia i pomóc im wejść w duchową rzeczywistość. Mielście już okazję zastanowić się, w jaki sposób opowiadanie o gościu ‘Abdu'l-Bahy w Lekcji 1 pomoże waszym uczniom zrozumieć znaczenie wartości, jaką jest czystość serca i co oznacza dążenie do niej. W podobny sposób przeanalizujemy opowiadania z następnych trzech lekcji.

Jak już zauważyliście, na Lekcji 2 opowiecie historię, która ilustruje troskę ‘Abdu'l-Bahy o sprawiedliwość, która jest tematem tej lekcji. Opisuje ona zdarzenie, które ma miejsce, gdy ‘Abdu'l-Bahá podróżuje pewnego dnia z ‘Akki do Hajfy. Jest kilka szczegółów, które dzieci będą musiały zrozumieć, jeśli mają podążać za tą historią - na przykład różnicę pomiędzy miejscem w zwykłym powozie a miejscem w powozie prywatnym. Pomoże im to dostrzec, że ‘Abdu'l-Bahá był gotów zrezygnować ze swojego osobistego poczucia wygody, aby móc ofiarować duchowe i materialne wsparcie tym, którzy byli w potrzebie. W jaki sposób zadbać o to, aby uczniowie zrozumieli, że sposób życia ‘Abdu'l-Bahy, czyli nie wydawanie niepotrzebnie na własne cele i dbanie o tych, którzy są w potrzebie, jest wyrazem duchowej wartości, jaką jest sprawiedliwość? Które szczegóły powinny być jasno określone w waszych myślach, zanim opowiecie tę historię?

Miłość jest tematem Lekcji 3, i tutaj opowiecie dzieciom historię o człowieku w 'Akce, który, choć zawsze okazywał brak szacunku ‘Abdu'l-Basze, był obdarowywany Jego miłą dobrą przez wiele lat. Oczywiście łatwo jest mieć w naszych sercach miłość do tych, którzy są dla nas mili. Ale miłość ‘Abdu'l-Bahy nie znała granic i nie była warunkowa. Opowiadając tę historię, w jaki sposób zadbać o to, aby ta cecha miłości ‘Abdu'l-Bahy stała się dla dzieci widoczna? Jak możecie pomóc im docenić siłę miłości w przemienianiu serca kogoś, kto zachowuje się nieodpowiednio z powodu własnej niewiedzy? Które ze szczegółów, gdyby je pominąć, utrudniłyby dzieciom podążanie za tą opowieścią i osiągnięcie tego zrozumienia?

Lekcja 4, która koncentruje się na wartości duchowej, jaką jest prawdomówność, zawiera powszechnie znaną historię o pasterzu, który krzyczał „wilk”! Opowiadanie to pokazuje konsekwencje kłamstw młodego pasterza, które dzieci z łatwością pojmą. Jakkolwiek wy chcecie by dzieci sięgnęły dalej i dostrzegły nagrodę płynącą z bycia prawdomównym. Co jest tą nagrodą i jak zadbać o to, by dzieci wyniosły to z opowieści?

ROZDZIAŁ 5

W tych rozdziałach rozważaliście wartości duchowe, o których była mowa w pierwszych czterech lekcjach w klasie 1, pogłębiając wasze własne zrozumienie ich znaczenia. Zauważyliście również, w jaki sposób historie oferują wgląd w naturę tych wartości, które macie nadzieję, że wasi uczniowie będą dalej rozwijać w tej klasie.

Zanim przejdziecie do kolejnych czterech lekcji, powinniście przeznaczyć trochę czasu na przygotowanie się z innymi uczestnikami do prowadzenia tych pierwszych czterech lekcji. Korzystając z metod omówionych w poprzedniej części, możecie na zmianę z innymi współuczestnikami przedstawiać modlitwę do zapamiętania i prezentować wartość duchową omawianą na każdej lekcji wraz z cytatem, który ma zostać zapamiętany. Powinniście opowiadać sobie nawzajem historie, grać w gry i śpiewać wspólnie piosenki, aż będziecie mogli uczyć ich z poczuciem pewności siebie. Zastanówcie się, jak zaprezentujecie kolorowanki. Przed rozpoczęciem tego ćwiczenia pomocne może okazać się przejrzanie Rozdziału od 17 do 24 w pierwszej części Książki. Po przećwiczeniu różnych elementów jak zostało to zasugerowane, każdy z członków waszej grupy może zostać poproszony o poprowadzenie jednej lub więcej lekcji, podczas gdy inni będą pełnić rolę uczniów. W zależności od okoliczności, może będzie nawet możliwe zgromadzenie trójki lub czwórki dzieci i przeprowadzenie z nimi lekcji.

Wykonując powyższą część praktyczną, prawdopodobnie będziecie chcieli robić notatki na temat każdej lekcji i zapisywać swoje przemyślenia na temat sposobu jej prowadzenia. Ponadto, w przypadku niektórych gier może zaistnieć potrzeba przygotowania pewnych rekwizytów przed lekcją. Wielu nauczycieli przeznacza część zeszytu opisanego w pierwszej części na takie właśnie przygotowania.

Pamiętajcie, że choć z pewnością będziecie nosić ze sobą tę książkę i swój zeszyt ze sobą na zajęcia, nie chcecie po prostu z nich czytać. Uczniowie będą w stanie zaangażować się w te

aktywności w takim stopniu, w jakim wy będziecie mogli zaprezentować treść lekcji z łatwością i entuzjazmem. Praktyka i przygotowanie są więc niezbędne.

ROZDZIAŁ 6

Na Lekcjach od 5 do 8 proponujemy odmówić z pamięci następującą modlitwę na rozpoczęcie każdej sesji zajęć:

„O Ty, życzliwy Panie! Te urocze dzieci są dziełem palców Twojej mocy oraz cudownym znakiem Twojej wielkości. O Boże! Ochraniaj te dzieci, dopomóż łaskawie w ich wychowaniu i pozwól, by oddały się służbie dla świata ludzkości. O Boże! Te dzieci są perłami, spraw, aby ukształtowały się w muszli Twojej serdecznej dobroci.

Tyś jest Łaskawym, Wszechmiłującym”¹⁴.

Warto poświęcić chwilę na zastanowienie się nad tymi słowami w świetle waszych wysiłków związanych z nauczaniem. Jak wpłyną one na sposób, w jaki będziecie podchodzić do każdej sesji zajęć? Jak wzmocnią one miłość Boga w delikatnych sercach dzieci?

Na tych lekcjach pomożecie uczniom nauczyć się poniższej modlitwy na pamięć, co — jak wiecie — będzie dla nich łatwiejsze, jeśli będą mieli pewne zrozumienie jej znaczenia. Możecie zapisać w podanym poniżej miejscu kilka swoich przemyśleń na ten temat. Jak sądzicie, które słowa mogą być dla nich nowe lub nieznane i jak można je wyjaśnić poprzez sytuacje, z którymi dzieci mogą się łatwo identyfikować? Oprócz takich słów, być może trzeba będzie pomóc im zrozumieć, że zarówno lampa jak i gwiazda dają światło i że bez światła jest ciemność, i nic nie widzimy i możemy się zgubić. W modlitwie zatem prosimy Boga, abyśmy mogli rozbłysnąć duchowym światłem i świadczymy o Jego potędze i mocy, dzięki której może czynić wedle swojej woli.

„O Boże, prowadź mnie, ochraniaj mnie, uczynź mnie świecącą lampą i promienną gwiazdą. Tyś jest Mocnym i Potężnym”¹⁵.

ROZDZIAŁ 7

Teraz przeczytajcie po kolei Lekcje od 5 do 8, zwracając szczególną uwagę na uwagi wprowadzające, którymi podzielicie się z uczniami, oraz na cytaty, których będą się uczyć na pamięć. Zaznaczcie tutaj wartość duchową omawianą na każdej lekcji:

Lekcja 5: _____

Lekcja 6: _____

Lekcja 7: _____

Lekcja 8: _____

Poniżej znajduje się kilka cytatów z Pism, które oferują wgląd w te cztery wartości. Zastanówcie się nad każdym zestawem tak, jak to robiliście wcześniej i zapiszcie kilka swoich przemyśleń w przeznaczonym do tego miejscu.

Na temat wartości duchowej, jaką jest hojność, czytamy:

„Bądźcie hojni w dniach dostatku i cierpliwi w godzinie niepowodzenia”¹⁶.

„Początkiem wspaniałomyślności jest chwila, gdy człowiek wydaje swój majątek na siebie, swoją rodzinę oraz na biednych pośród swoich braci w swojej Wierze”¹⁷.

„Im więcej przeciwności napotyka, tym więcej niech okazują swoją dobrą wiarę; im więcej udręk i nieszczęść muszą znosić, tym hojniej niech rozdają obfity kielich. Taki jest duch, który stanie się życiem świata, takie jest szerzące się światło w jego sercu”¹⁸.

„Bądźcie jutrenkami szczodrości, brzaskami tajemnic istnienia, miejscami, gdzie zstępuje natchnienie, kolebkami świetności, duszami podtrzymywanymi przez Ducha Świętego, rozkochanymi w Panu, uniezależnionymi od wszystkiego prócz Niego, uświęceni ponad cechy ludzkości, obleczeni w przymioty niebiańskich aniołów, abyście mogli zdobyć najwspanialszy dar w tym nowym czasie, tej cudownej epoce”¹⁹.

W odniesieniu do bezinteresowności jesteśmy nawoływani:

„...musicie mieć nieskończoną miłość dla siebie nawzajem, a każde z was przedkładać drugiego ponad siebie”²⁰...

„Panie! Daj mi pić z kielicha bezinteresowności, okryj mnie jej szatą i zanurz mnie w jej oceanie. Uczynź mnie niczym proch na ścieżce Twoich umiłowanych i spraw, abym mógł ofiarować moją duszę za ziemię uszlachetnioną krokami Twoich wybrańców na Twojej drodze, o Panie Chwały na Wysokościach”²¹.

„Ten jest człowiekiem, kto zapomina o swoich własnych interesach dla dobra innych. Poświęca swój własny komfort dla dobrobytu wszystkich. Ba! Nawet musi być gotowy poświęcić swoje własne życie dla życia ludzkości. Taki człowiek jest zaszczytem świata ludzkości. Taki człowiek jest chwałą świata ludzkości. Taki człowiek jest tym, który zyskuje wieczne szczęście. Taki człowiek jest blisko progu Boga. Taki człowiek jest dokładnie tym co stanowi odzwierciedlenie wiecznej szczęśliwości”²².

W następujących cytatach możemy uchwycić wgląd w dynamikę radości:

„Wznies się na skrzydłach radości w atmosferze miłości Boga”²³.

„Wszelka radość tym, którzy dostąpili Jego obecności, spoglądali na Jego piękno, słuchali Jego melodii i zostali ożywieni przez Słowo, które wypłynęło z Jego świętych i wywyższonych, chwalebnych i pełnych blasku ust”²⁴!

„Radość dodaje nam skrzydeł! Kiedy jesteśmy szczęśliwi, nasza energia jest żywsza, inteligencja bystrzejsza, a łatwość zrozumienia – większa”²⁵.

„Na ile możecie, zapalajcie świecę miłości na każdym spotkaniu i z czułością się radujcie i rozweselajcie każde serce”²⁶.

Poniższe fragmenty mówią nam o szczerości:

„Powiedz: Szczera dusza pragnie bliskości Boga, tak jak niemowlę łaknie piersi swej matki; ba, jeszcze gorętsza jest jego tęsknota, gdybyście tylko jej zaznali! Tak samo, jego tęsknota jest jak łaknienie człowieka tak bardzo spragnionego żywych wód łaski, albo jak przemożne pragnienie grzesznika, aby uzyskać przebaczenie i miłosierdzie”²⁷.

„W tym dniu prawdomówność i szczerść wystawione są na ciężką próbę w szponach fałszu, a sprawiedliwość cierpi z powodu plagi niesprawiedliwości”²⁸.

„Wypada każdemu, aby przemierzał ten krótki odcinek życia ze szczerścią i uczciwością”²⁹.

„Wasze serca muszą być czyste, a wasze intencje szczerze, abyście mogli stać się odbiorcami boskich darów”³⁰.

Spróbujcie zapamiętać przynajmniej jeden fragment z każdego z powyższych zestawów.

ROZDZIAŁ 8

Przejdźmy teraz do opowiadań z Lekcji od 5 do 8 i zastanówmy się, jak pomogą one dzieciom uzyskać zrozumienie wartości duchowych, które zgłębiają. Po ponownym przeczytaniu każdej historii rozważcie poniższe pytania.

Hojność jest głównym tematem opowiadania w Lekcji 5, które opisuje zdarzenie, które miało miejsce w dzieciństwie ‘Abdu’l-Bahy i które dotyczyło stada owiec Jego Ojca. Które części tego opowiadania odnoszą się do głównego tematu? Które szczegóły, gdyby je pominąć, utrudniłyby dzieciom podążanie za opowieścią? Najważniejsza, oczywiście, jest przyjemność okazana przez Bahá’u’lláha na wieść o duchu hojności Jego Syna wobec pasterzy. Jego obserwacje zapowiadają, że ‘Abdu’l-Bahá dorośnie, aby oddać wszystko, co miał dla dobra ludzkości, nie tylko dobra materialne, ale całą swoją Istotę. Jak zadbać o to, by dzieci dostrzegły zakres hojności ‘Abdu’l-Bahy, która nie miała granic?

Opowiadanie w Lekcji 6 oferuje dzieciom wgląd w sposoby okazywania bezinteresowności. ‘Abdu’l- Bahá, odmawiając przyjęcia drogiego płaszcza, pokazał w jaki sposób przedkładał innych nad siebie. Jak zadbać o to, aby dzieci wyciągnęły taki wniosek z waszej opowieści? Które szczegóły powinny jasno wyróżniać się w waszych myślach zanim opowiecie tę historię?

Tematem Lekcji 7 jest radość, i opowiecie historię o Leroyu Ioasie, który jako małe dziecko spotkał ‘Abdu'l-Bahę i który później poświęcił swoje życie na promowaniu Sprawy Bożej. W opowiadaniu Leroy postanawia nie dawać ‘Abdu'l-Basze bukietu kwiatów, który dla Niego kupił; zamiast tego chce ofiarować Mu swoje serce. Aby dzieci zrozumiały, dlaczego Leroy tak postąpił, ważne będzie, abyście przekazali im, że ludzkie serce jest o wiele cenniejsze niż wszelkie rzeczy materialne. Czy opowiadając tę część historii będzie wystarczające, że podkreślicie to swoim głosem? Jakie szczegóły będą musiały być zaakcentowane w waszej narracji, jeśli dzieci mają podążać za kolejnością myśli i zrozumieć, dlaczego gest ‘Abdu'l-Bahy polegający na wręczeniu Leroyowi czerwonej róży z Jego płaszcza sprawił chłopcu taką radość?

Przez całe swoje życie ‘Abdu'l-Bahá przynosił radość każdemu, kto znalazł się w Jego obecności. W tej opowieści widzimy, że Leroy nie pragnął niczego więcej niż tylko uszczęśliwić serce ‘Abdu'l-Bahy. Dlaczego tak istotne jest, aby dzieci zrozumiały, że jednym z największych źródeł radości jest sprawianie radości innym?

Szczerłość jest centralnym zagadnieniem Lekcji 8. Przedstawiając dzieciom tę historię, warto wyjaśnić, że czasami możemy lepiej zrozumieć, co to znaczy posiadać daną cechę, słuchając opowieści, która pokazuje, kiedy tej cechy brakuje. Przykładem może być opowiadanie o człowieku, który przekonuje sąsiada do ścięcia swojego drzewa. Jak pomożecie dzieciom zrozumieć, co to znaczy, że pozory mogą czasem mylić? Opowiadając tę historię, musicie zadbać o to, by dzieci nie wyszły z zajęć myśląc, że sąsiad, który był nieszczerzy, właściwie to dostał nagrodę. Co powiecie dzieciom, aby pomóc im zrozumieć negatywne skutki nieszczerości?

ROZDZIAŁ 9

Teraz, gdy uzyskaliście już pewien wgląd w wartości duchowe omawiane w Lekcjach od 5 do 8, powinniście zatrzymać się tutaj, aby przećwiczyć przeprowadzanie tych lekcji i ich różnych elementów ze swoimi współuczestnikami, tak jak to robiliście z pierwszymi czterema. Pamiętajcie, że w swoim zeszycie możecie zapisać wszelkie uwagi, które chcecie zachować na temat każdej lekcji oraz zanotować swoje przemyślenia na temat sposobu jej prowadzenia.

ROZDZIAŁ 10

Proponujemy, aby na Lekcjach od 9 do 12 każda sesja zajęć rozpoczynała się od odmówienia następującej modlitwy, którą zachęcamy was do zapamiętania:

„O Panie mój! Niechaj Tve piękno stanie się moim pokarmem, Twoja obecność moim napojem, Twoje zadowolenie moją nadzieją, a wysławianie Ciebie moją czynnością; niechaj pamięć o Tobie będzie mi towarzyszem, a potęga Twej władzy moim ratunkiem, Twoje domostwo moim domem, a moja siedziba miejscem, które Ty uświęciłeś ponad wszelkie ograniczenia, narzucone tym, którzy odgradzili się od Ciebie jakby zasłoną.

Zaprawdę, Tyś jest Wszechmocnym, Najchwalebniejszym i Najpotężniejszym”³¹.

W czasie tych czterech lekcji pomożecie swoim uczniom zapamiętać poniższą modlitwę. Jakie słowa lub zwroty będziecie musieli wyjaśnić dzieciom, aby zrozumiały znaczenie tej modlitwy?

„Błogosławione jest miejsce i dom, i okolica, i miasto, i serce, i góra, i schronienie, i jaskinia, i dolina, i ziemia, i morze, i wyspa, i łąka, gdzie Boga wspominano i głoszą chwałę Jego”³².

ROZDZIAŁ 11

Tak jak to robiliście już wcześniej, przeczytajcie Lekcje od 9 do 12, zwracając szczególną uwagę na komentarze wprowadzające i cytaty do zapamiętania. Wskażcie poniżej wartość duchową, na której skupia się każda lekcja.

Lekcja 9: _____

Lekcja 10: _____

Lekcja 11: _____

Lekcja 12: _____

Aby pogłębić wasze własne rozumienie znaczenia powyższych czterech wartości duchowych, zastanówcie się nad wyborem cytatów związanych z każdą z nich. Podczas tej refleksji należy pamiętać o fragmencie, którego wasi uczniowie będą się uczyć na pamięć. Następnie zapiszcie swoje przemyślenia na temat znaczenia danej cechy w życiu człowieka oraz dla nauczyciela małych dzieci.

Jeśli chodzi o wartość duchową, jaką jest pokora, Pisma mówią nam:

„Pokora wywyższa człowieka do nieba chwały i mocy, podczas gdy duma poniża go do głębin nikczemności i upokorzenia”³³.

„Każda dusza, która w ten Dzień pokornie kroczy ze swoim Bogiem i Go się trzyma, będzie okryta zaszczytem i chwałą wszystkich zacnych imion oraz stopni”³⁴.

„Ci, którzy umiłowali Boga, bez względu na miejsce swojego zgromadzenia i charakter napotkanych osób muszą dokładać wszelkich starań, by z ich postawy wobec Boga i ze sposobu oddawania Mu czci i chwały była taka pokora i uległość, że każdy atom kurzu pod ich stopami będzie mógł zaświadczyć o stopniu ich oddania”³⁵.

„Jest pewne, że najwyższym wyróżnieniem człowieka jest bycie pokornym przed Bogiem i Jemu posłusznym”³⁶...

Na temat znaczenia wdzięczności czytamy:

„Wiedz, że na ciebie wionął wszystkimi woniami świętości, że ci objawił w pełni Moje słowo, że poprzez ciebie udoskonalił łaskę Moją i że dla ciebie pragnął tego, czego dla Siebie samego pragnąłem. Bądź więc rad temu, co Mnie jest mile, i bądź Mi wdzięczny”³⁷.

„Niechaj Bóg ci wystarcza za wszystkich. Pielęgnuj bliski kontakt z Jego Duchem i bądź z grona wdzięcznych”³⁸.

„Okazuj więc wdzięczność Bogu, że dał ci siłę pomagania Jego Sprawie, że dzięki Niemu w ogrodzie twego serca wystrzeliły kwiaty wiedzy i zrozumienia. Tak oto objął On cię swoją łaską i objął nią również całe stworzenie”³⁹.

„Prawda jest taka, że Bóg obdarzył człowieka cnotami, mocami i idealnymi zdolnościami, których natura jest całkowicie pozbawiona, a dzięki którym człowiek jest wywyższony, wyróżniony i doskonalszy. Musimy dziękować Bogu za te dary, za te moce, które nam dał, za tę koronę, którą włożył na nasze głowy”⁴⁰.

Poniższe cytaty mówią nam o przebaczeniu:

„Winien przebaczać grzesznemu i starać się nie gardzić nigdy jego niskim stanem, nikt bowiem nie wie, jaki będzie jego własny koniec”⁴¹.

„Najgłębsza istota wszystkiego głosi we wszystkich rzeczach świadectwo: ‘Wszystko przebaczenie wypływa tego Dnia od Boga, Tego, z kim nikt nie może się równać, któremu nie można przydawać współtowarzyszy, od najwyższego Opiekuna wszystkich ludzi i Ukrywającego ich grzechy”⁴²!

„Przeto nie patrz na niedoskonałości kogokolwiek; patrz wzrokiem przebaczenia. Oko niedoskonale dostrzega niedoskonałości. Oko, które zakrywa błędy, patrzy w stronę Stwórcy dusz”⁴³.

„Niech twoje serce nie obraża się na nikogo. Jeśli ktoś popełni błąd i wyrządzi Ci krzywdę, musisz mu natychmiast przebaczyć”⁴⁴.

A te fragmenty opisują standard uczciwości, do którego dążymy:

„Powiedz: Uczciwość, cnota, mądrość i święty charakter przyczyniają się do wywyższenia człowieka, podczas gdy nieuczciwość, oszustwo, niewiedza i hipokryzja prowadzą do jego poniżenia”⁴⁵.

„O wy, przyjaciele Boga w Jego miastach i Jego umiłowani w Jego krainach! Ten Skrzywdzony nakazuje wam uczciwość i bogobojność. Błogosławione miasto, które świeci ich światłem. Przez nie człowiek zostaje wywyższony, a drzwi bezpieczeństwa zostają otwarte przed obliczem całego stworzenia. Szczęśliwy człowiek, który się ich mocno trzyma i uznaje ich wartość, a biada temu, kto zaprzecza ich pozycji”⁴⁶.

„Wiarygodność, mądrość i uczciwość są z pewnością pięknymi ozdobami Boga dla Jego stworzeń. Ten szlachetny strój jest stosowną szatą dla każdej świątyni. Szczęśliwi są ci, którzy to rozumieją, i dobrze jest tym, którzy nabywają takie cnoty”⁴⁷.

Spróbujcie zapamiętać przynajmniej jeden fragment z każdego z powyższych zestawów.

ROZDZIAŁ 12

Przyjrzyjmy się teraz, w jaki sposób opowiadania zawarte w tych czterech lekcjach zaoferują Waszym uczniom wgląd w powyższe wartości duchowe.

Opowiadanie w Lekcji 9 opisuje zdarzenie, które miało miejsce, gdy ‘Abdu’l-Bahá spotkał się z pewnymi bogatymi gośćmi; zilustruje ono dzieciom Jego całkowitą pokorę. To, że ‘Abdu’l-Bahá nie chciał być traktowany z przepychem i wystawnością jest główną ideą. W jaki sposób świadczy to o Jego pokorze? Oczywiście, szczególna forma ceremonii - miska, woda i perfumowany ręcznik - jest tylko interesującym szczegółem i nie powinna odwracać uwagi od głównego tematu w opowiadanej przez was historii. Zamiast tego należy podkreślić jej zakończenie. W jaki sposób rozszerzy ono dalsze zrozumienie przez dzieci pokory ‘Abdu’l-Bahy i Jego pragnienia służenia innym?

Tematem Lekcji 10 jest wdzięczność, a dzieci będą słuchały historii o kobiecie, która odwiedza ‘Abdu’l-Bahę i zaczyna dzielić się z Nim wszystkimi swoimi kłopotami i nieszczęściami. Później ‘Abdu’l-Bahá przedstawia jej Mírzę Haydar-’Aliego, który, mimo że doświadczył w życiu wielkich trudności, nigdy nie przestaje być wdzięczny za wszystkie błogosławieństwa, jakie otrzymał od Boga. Opowiadając tę historię, warto, aby stało się jasne dla uczniów, że ‘Abdu’l-Bahá nie przedstawił Mírzę Haydar-’Aliego tej pani przez przypadek. Jak sądzicie, czego nauczyła się ta dama dzięki spotkaniu z nim? W jaki sposób opowiadanie próbuje przekazać tę lekcję?

Przebaczenie jest tematem Lekcji 11, i opowiecie uczniom historię o ‘Abdu'l-Basze, która pokazuje wpływ przebaczenia na tych, którym przebaczymy. Jest wiele szczegółów w tej historii, które trzeba będzie jasno opowiedzieć, jeśli dzieci mają podążać za ciągiem myśli. Dotyczy ona pewnego gubernatora w ‘Akce, który zamierza wyrządzić wielką krzywdę ‘Abdu'l-Basze i Jego towarzyszom w tym mieście. W opowiadaniu tym ‘Abdu'l-Bahá nie tylko wybacz gubernatorowi jego czyny; traktuje on gubernatora, który traci wszystko, z życzliwością i pomaga mu w godzinie jego nieszczęścia. Należy mieć nadzieję, że dzieci zrozumieją z tej historii, że przebaczenie, jak to pokazał ‘Abdu'l-Bahá, wykracza poza to, by nie żywić złych uczuć wobec tych, którzy nas krzywdzą. Jak możecie sprawdzić, czy dzieci zrozumiały tę ideę?

W historii do Lekcji 12, dzieci ujrzą jak ‘Abdu'l-Bahá odpowiada woźnicy, który żąda nieuczciwej ceny za przejazd powozem. Mimo że ‘Abdu'l-Bahá był esencją życzliwości i uprzejmości, nigdy nie pozwalał ludziom postępować nieuczciwie lub podstępnie wobec Niego lub wobec innych. Jak myślicie, czego nauczył się woźnica z odpowiedzi ‘Abdu'l-Bahy? Jak pomożecie dzieciom zrozumieć, że to, co naprawdę tracimy, będąc nieuczciwymi, jest o wiele większe niż cokolwiek materialnego, jak na przykład pokaźny napiwek, który stracił ten woźnica?

ROZDZIAŁ 13

Po przećwiczeniu wykonywania zadań z Lekcji od 9 do 12 ze swoimi współuczestnikami, możecie przejść do czterech następnych. Proponujemy, abyście w przypadku Lekcji od 13 do 16 rozpoczęli każdą sesję zajęć recytując z pamięci następującą modlitwę:

„O mój miłosierny Panie! To jest hiacynt, który wyrósł w ogrodzie Twego upodobania, i gałązka, która pojawiła się w sadzie prawdziwej wiedzy. Spraw, O Panie łaski, aby była ona nieustannie i przez wszystkie czasy odświeżana przez Twoje ożywcze powiewy, i uczyn ją zieloną, świeżą i kwitnącą dzięki strumieniom z obłoków Twoich dobrodziejstw, O Ty łaskawy Panie!

Zaprawdę, Tyś jest Wszechchwalebnym”⁴⁸.

Poniżej znajduje się modlitwa, której uczniowie będą się uczyć na pamięć na Lekcjach od 13 do 16. Aby pomóc im w zrozumieniu jej znaczenia, należy zidentyfikować te słowa lub zwroty, które będą dla uczniów nowe lub nieznane i opracować odpowiednie zdania, aby je wyjaśnić. Oczywiście z łatwością uchwycą oni symbolikę tej modlitwy, która będzie nawiązywała do tej, którą będziecie recytować z pamięci podczas tych lekcji.

„O Panie! Zasadź tę delikatną roślinkę w ogrodzie Twoich rozlicznych łask, podlewaj ją ze źródeł Twojej miłującej dobroci i spraw, aby wyrosła na piękną roślinę dzięki strumieniom Twojej przychylności i łaski.

Tyś jest Mocny i Potężny”⁴⁹.

ROZDZIAŁ 14

Zapiszcie wartości duchowe omawiane na Lekcjach od 13 do 16, po uprzednim przeczytaniu każdej z nich, tak jak to robiliście dotychczas z innymi uczestnikami.

Lekcja 13: _____

Lekcja 14: _____

Lekcja 15: _____

Lekcja 16: _____

Poniższe cytaty dostarczą wam okazji do dalszej refleksji nad wartościami duchowymi omawianymi na tych lekcjach, tak jak to robiliście wcześniej.

O znaczeniu okazywania współczucia czytamy:

„Promieniujcie światłem współczucia, aby serca mogły zostać oczyszczone i aby mogły otrzymać swój udział i zaczerpnąć część z Twoich potwierdzeń”⁵⁰.

„Bądźcie współczujący, aby wasze czyny lśniły jak światło bijące z lampy”⁵¹.

„Jesteście owocami jednego drzewa i liśćmi jednej gałęzi; bądźcie współczujący i życzliwi dla całego rodzaju ludzkiego”⁵².

„Miłujący Boga muszą teraz powstać, aby wypełnić Jego instrukcje: niech będą życzliwymi ojcami dla dzieci rasy ludzkiej i współczującymi braćmi dla młodzieży, i wyrzekającymi się siebie dziećmi dla zaawansowanych wiekiem”⁵³.

O wartości duchowej, jaką jest uniezależnienie, doradza się nam:

„Odwróćcie się od wszystkiego prócz Mnie i zwróćcie ku Mnie swą twarz, lepsze to bowiem dla was niżli wasze posiadanie”⁵⁴.

„Nie znajdujcie uciechy w sprawach świata tego i jego marnych ozdobach ani nie wiążcie z nimi swych nadziei. Niechaj waszą ostoją będzie pamięć o Bogu, najbardziej Wywyższonym, Największym”⁵⁵.

„Esencją uniezależnienia jest to, aby człowiek zwrócił swoją twarz w kierunku dworów Pana, znalazł się w Jego Obecności, spoglądał na Jego Oblicze i stał przed Nim jako świadek”⁵⁶.

„Uniezależnienie jest jak słońce; w którymkolwiek sercu ono świeci, gasi ogień chciwości i własnego ego. Ten, kogo wzrok jest rozświetlony światłem zrozumienia, z pewnością uniezależni się od świata i jego próżności. . . . Niech cię nie trapi świat i jego podłość. Szczęśliwy jest ten, kogo bogactwo nie napelnia próżną chwałą, a ubóstwo smutkiem”⁵⁷.

Poniższe fragmenty mówią nam o wartości duchowej, jaką jest zadowolenie:

„O Synu Człowieczy! Gdybyś mknął przez bezmiary przestrzeni i przebywał obszary niebios, jeszczebyś nie znalazł spokoju oprócz poddania Naszemu rozkazowi i korności przed Naszym obliczem”⁵⁸.

„O Istoto Namiętności! Oddal od siebie wszelką chciwość i szukaj zadowolenia, albowiem chciwy był w niedostatku we wszystkie czasy, a kto zadowolony, ten zawsze był kochany i chwalony”⁵⁹.

„Kroczcie zatem ścieżką uległości i rezygnacji. Niechaj żaden trud nie zasmuca twego serca, ani nie pokładaj nadziei w żadnych darach doczesnych. Bądź szczęśliwy i zadowolony ze wszystkiego, co Bóg zrządził, aby twoje serce i dusza mogły znaleźć spokój, a twoja wewnętrzna istota i sumienie mogły doświadczyć prawdziwej radości”⁶⁰.

Poniższe wyjątki rozświełają nasze rozumienie życzliwości:

„Bardzo chcemy widzieć, że cały czas obcujecie ze sobą w przyjaźni i harmonii w raju Mojego upodobania i wdychać z waszych czynów zapach życzliwości i jedności, czułości i koleżeństwa”⁶¹.

„Bądźcie szczerze uprzejmi, nie tylko z pozoru. Niech każdy z umiłowanych przez Boga skupi swoją uwagę na tym: być miłosierdziem Pana dla człowieka, być łaską Pana. Niechaj czyni coś dobrego każdemu człowiekowi, na którego drodze się pojawia i niech będzie dla niego pożytecznym”⁶².

„... dlaczego ludzie mają być niesprawiedliwi i niemili wobec siebie, okazując to, co jest przeciwne do Boga? Tak jak On nas kocha, dlaczego mielibyśmy żywić wrogość i nienawiść? Gdyby Bóg nie kochał wszystkich, to nie stworzyłby, nie wykształciłby i nie zadbałby o wszystkich. Miłująca dobroć jest boską zasadą”⁶³.

„Nie ograniczajcie się do zdawkowych grzeczności, dajcie swemu sercu rozgorzeć szczerym ogniem miłości do wszystkich, których spotkacie”⁶⁴.

Spróbujcie zapamiętać przynajmniej jeden fragment z każdego z powyższych zestawów.

ROZDZIAŁ 15

Pogłębiwszy rozumienie wartości duchowych poruszanych w Lekcjach od 13 do 16, przeczytajcie ponownie te cztery historie i przedyskutujcie z grupą poniższe pytania.

Tematem Lekcji 13 jest współczucie, a historia, którą opowiecie dotyczy kobiety, która została odprawiona z domu, w którym zatrzymał się ‘Abdu’l-Bahá, kiedy zapukała do drzwi, mając nadzieję na spotkanie z Nim. Która część tej historii ilustruje Jego współczucie wobec tej kobiety? Które szczegóły pomogą dzieciom podążać za historią i zrozumieć, że współczujące serce, choć troszczy się o wszystkich w równym stopniu, jest szczególnie wrażliwe na tych, którzy są w trudnej sytuacji, w cierpieniu lub w rozpacz?

Lekcja 14 skupia się na wartości duchowej, jaką jest uniezależnienie się. Opowiadanie dotyczy dwóch przyjaciół, którzy postanawiają wyruszyć w podróż do Ziemi Świętej - jeden z nich jest zamożny, a drugi mniej. Oczywiście, aby osiągnąć zrozumienie wartości uniezależnienia się, dzieci będą musiały dostrzec, że podróż do Ziemi Świętej jest symbolem zbliżania się do Boga. To, co chcemy, aby dzieci zrozumiały, to fakt, że uniezależnienie się nie zależy od tego, jak wiele lub jak mało posiadamy, ale od tego, czy pozwalamy, aby nasze majątek powstrzymywał nas od zbliżania się do Boga. W jaki sposób opowiadanie pomoże rozwinąć to zrozumienie?

Historia w Lekcji 15 zapewni dzieciom głębsze spojrzenie na wartość duchową, jaką jest zadowolenie, które jest głównym tematem. ‘Abdu’l-Bahá mówi swoim towarzyszom, że był szczęśliwy podczas uwięzienia w mieście-twierdzy ‘Akká, ponieważ spędził te dni na ścieżce służby. Jak to stwierdzenie wpłynie na zrozumienie przez dzieci pojęcia zadowolenia? W jaki sposób przekonają się, że choć fizycznie uwięzieni, ducha ‘Abdu’l-Bahá nigdy nie można było zamknąć?

Opowiadając historię z lekcji 16, która dotyczy pewnego mężczyzny z ‘Akki, który był przepełniony gniewem i nienawiścią, będziecie musieli zaakcentować pewne szczegóły; w przeciwnym razie dzieci mogłyby nie dostrzec, w jaki sposób odnosi się ona do głównego tematu życzliwości. O jakie szczegóły chodzi? Jakiej lekcji ‘Abdu’l-Bahá uczy tego człowieka, który tak długo tkwił w swoim gniewie i nienawiści?

ROZDZIAŁ 16

Mamy nadzieję, że Wasza analiza Lekcji od 13 do 16 była owocna i że wy i wasi współuczestnicy czerpalicie radość ze wspólnego przećwiczenia poszczególnych elementów. Jeśli chodzi o Lekcje od 17 do 20, to na początku każdej sesji zajęć moglibyście odmówić z pamięci następującą modlitwę:

„O mój Boże! O mój Boże! Ten oto Twój sługa zbliżył się do Ciebie, z zamilowaniem wędruje po pustyni Twojej miłości, kroczy ścieżką Twojej służby, wyczekuje Twoich łask, żywi nadzieję na Twoje dobrodziejstwa, szuka oparcia w Twoim Królestwie i upojony jest winem Twojego daru. O mój Boże! Wznieć żar jego uczuć do Ciebie, nieustanność jego wysławiania Ciebie i zapal jego miłości do Ciebie.

Zaprawdę, Tyś jest Najhojniejszym, Panem obfitej łaski. Nie ma innego Boga poza Tobą, Przebaczącym, Miłosiernym”⁶⁵.

W czasie tych lekcji dzieci skupią się na nauczaniu się recytowania z pamięci poniższej modlitwy, a wy powinniście zanotować, podobnie jak to robiliście poprzednio, w jaki sposób zadbać o to, by dzieci uzyskały pewne zrozumienie słów, których uczą się na pamięć. Modlitwa ta jest nieco dłuższa niż poprzednie i jeśli dzieci uznają, że zapamiętanie jej lub jakiegokolwiek innej stanowi wyzwanie w ciągu przewidzianych na to czterech lekcji, należy wprowadzić takie modyfikacje, jakie uznacie za konieczne.

„Twoje imię jest moim uzdrowieniem, o mój Boże, a pamięć o Tobie jest moim lekarstwem. Bliskość Twoja jest moją nadzieją, a miłość do Ciebie moim towarzyszem. Miłosierdzie Twoje jest moim uzdrowieniem i pomocą, zarówno w tym, jak i w przyszłym świecie. Zaprawdę, Tyś jest Najhojniejszym, Wszechwiedzącym i Wszechmądrym”⁶⁶.

ROZDZIAŁ 17

Aby rozpocząć analizę Lekcji od 17 do 20, przeczytajcie je po kolei jak zwykle i zapiszcie jakie wartości duchowe będziecie w nich odkrywać z dziećmi.

Lekcja 17: _____

Lekcja 18: _____

Lekcja 19: _____

Lekcja 20: _____

Poniżej znajduje się kilka cytatów, które pomogą wam i Waszym współuczestnikom zyskać głębsze zrozumienie znaczenia powyższych wartości. Pamiętajcie, aby omówić je nie tylko z perspektywy życia jednostki; powinniście również zastanowić się, co oznaczają one dla nauczyciela małych dzieci, takiego jak wy.

Na temat wartości duchowej, jaką jest odwaga, jesteśmy wzywani:

„Starajcie się, na ile tylko możecie, zwracać się całkowicie ku Królestwu, abyście mogli nabyć wrodzonej odwagi i doskonałej mocy”⁶⁷.

„Bądźcie źródłem otuchy dla tych, którzy mają złamane serce. Bądźcie schronieniem dla wędrowca. Bądźcie źródłem odwagi dla zaleknionego. W ten sposób, dzięki przychylności i pomocy Boga, sztandar szczęścia ludzkości może być wzniesiony wysoko w centralnym punkcie świata, a chorągiew powszechnego porozumienia może zostać rozpostarta”⁶⁸.

Jeśli chodzi o znaczenie posiadania nadziei, czytamy:

„Całą nadzieję złoż w Bogu i trzymaj się nieustępliwie Jego niezawodnego miłosierdzia. Któż, jak nie On, może wzbogacić nędzarza i wybawić upadłego z ponizenia”⁶⁹?

„O Ruchomy Kształcie Pyłu! Ja pragnę komunii z tobą, ty jednak nie chcesz położyć we Mnie ufności. Miecz twego buntu obalił drzewo nadziei twojej. Ja

zawsze jestem blisko ciebie, tyś jednak zawsze daleki jest ode Mnie. Ja niezniszczalną chwałę dla ciebie wybrałem, lecz bezgraniczne poniżenie ty sam wybrałeś dla siebie. Póki czas jeszcze, wróć się i nie trać sposobności twojej”⁷⁰.

„Człowiek we wszystkich warunkach jest zanurzony w morzu Boskich błogosławieństw. A zatem, nie bądź zrozpaczona w żadnych okolicznościach, lecz lepiej trwaj niewzruszona w swojej nadziei”⁷¹.

„Jeśli serce odwróci się od darów Bożych, jak może się spodziewać szczęścia? Jeśli nie złoży swojej nadziei i zaufania w Łasce Boga, gdzie znajdzie spoczynek? Ach, powiercie się Bogu! Jego Dobroć jest wieczna i jego błogosławieństwa wspaniałe”⁷².

A jeśli chodzi o wiarygodność, to Pisma mówią nam:

„O ludzie! Najwspanialszą szatą w oczach Boga w tym dniu jest wiarygodność. Wszelka pomyślność i zaszczyt będą udziałem duszy, która przyoblecze się w tę najpiękniejszą z ozdób”⁷³.

„Wiarygodność jest jak twierdza dla miasta ludzkości i jak oczy dla ludzkiej świątyni. Ktokolwiek pozostaje jej pozbawiony, zostanie uznany przed Jego Tronem za pozbawionego wzroku”⁷⁴.

„Bądźcie Bożymi przejawami wiarygodności w każdym kraju. Powinniście tak doskonale odzwierciedlać tę cechę, że nawet gdybyście mieli przemierzać miasta wypełnione złotem, wasze spojrzenie ani przez jedną chwilę nie dałoby się uwieść jego pokusie”⁷⁵.

A te słowa mówią nam o rozpaleniu ogniem miłości Boga:

„O Przyjaciele! Wszyscy musicie być w tym dniu tak rozpaleni ogniem miłości Boga, aby jego żar mógł się przejawiać we wszystkich waszych żyłach, kończynach i członkach waszego ciała, a ludy świata mogły zostać tym żarem rozpalone i zwrócić się ku horyzontowi Umiłowanego”⁷⁶.

„Niechaj dusza twa do tego stopnia rozpali się w płomieniu tego niegasnącego Ognia, gorejącego w samym sercu świata, by wody kosmosu nie zmoły jej żaru”⁷⁷.

„Płoń jasno płomieniem tego niegasnącego Ognia, który Wszechmiłosierny rozpalil w najgłębszym sercu stworzenia, aby przez ciebie żar Jego miłości mógł się rozniecić w sercach Jego umiłowanych. Podążaj Moją drogą i zachwycaj serca ludzi poprzez wspominanie Mnie, Wszechmogącego, Najwyższego”⁷⁸.

„Roznieć ogień miłości i wypal wszystko istnienie; wtedy postaw stopę swą na ziemi miłujących”⁷⁹.

Spróbujcie zapamiętać przynajmniej jeden fragment z każdego z powyższych zestawów.

ROZDZIAŁ 18

Przejdźmy teraz do opowiadań z Lekcji od 17 do 20. Po ponownym przeczytaniu każdej z nich, zastanówcie się wraz z innymi członkami waszej grupy nad poniższymi pytaniami.

Na Lekcji 17 opowiecie historię o ‘Alí-‘Askarze, który nawet gdy groził mu pewien skorumpowany urzędnik, nie dał się namówić do kłamstwa i oszustwa. Dzieci już dobrze wiedzą, że kłamanie nie jest mile widziane w oczach Boga. Opowiadanie to pozwoli im zobaczyć, jak posłuszeństwo wobec nauk Boga jest źródłem odwagi, która jest tematem przewodnim tej lekcji. Które fragmenty opowiadania pomogą im zrozumieć ten związek? Które szczegóły należy podkreślić opowiadając o wydarzeniach, jeśli dzieci mają podążać za historią i zrozumieć ten ważny aspekt?

Lekcja 18 obraca się wokół wartości duchowej, jaką jest posiadanie nadziei. Opowiecie dzieciom historię o przygnębionym człowieku, którego nadzieja została przywrócona dzięki ‘Abdu’l-Basze. ‘Abdu’l-Bahá obdarza go życzliwością i przypomina mu, że jest bogaty w Królestwie Boga. Bycie bogatym w Królestwie Boga nie oznacza, że posiadamy wielkie

bogactwo materialne. Co to znaczy? W jaki sposób przypomnienie ‘Abdu'l-Bahy zwiększa ufność tego człowieka w Boże dary? Jak pomożecie dzieciom zrozumieć, że bez zaufania Bogu trudno jest zachować nadzieję?

Wiarygodność jest tematem Lekcji 19 i aby zilustrować znaczenie tej cechy opowiecie uczniom historię o Muḥammadzie-Taḳí, któremu ‘Abdu'l- Bahá powierzył zadanie odbierania i wysyłania korespondencji w Ziemi Świętej. Jest wiele szczegółów, o których trzeba będzie pamiętać podczas opowiadania tej historii, aby dzieci nie przeoczyły jej głównej myśli. Co to są za szczegóły? Opisuując Muḥammada-Taḳí, użyjecie słów „godny zaufania” i „niezawodny”. Czy uważacie, że jest możliwe być niedbałym i godnym zaufania w tym samym czasie?

Postać Thomasa Breakwella znajduje się w sercu opowiadania w Lekcji 20, która jest poświęcona żarowi miłości Boga. Metafora zapalanej świecy, żarzącego się płomienia, płonącego ognia jest często używana w Pismach, aby pomóc nam zrozumieć tę cechę rozpalenia - intensywność miłości, jaką mamy w naszych sercach do Boga. Należy mieć pewność, że dzięki tej metaforze uczniowie uzyskają pewne pojęcie o tym, co oznacza żar miłości Boga. Zdolność do abstrakcyjnego myślenia istnieje u dzieci od najmłodszych lat i rozwija się w miarę jak rosną ich zdolności językowe. Mając na uwadze te myśli, określ, które części opowiadania pokazują, jak Thomas Breakwell został rozpalony ogniem miłości do Boga. Które szczegóły sprawiają, że historia ta jest zajmująca?

ROZDZIAŁ 19

Zakładamy, że wy i wasi współuczestnicy zaczerpnęliście inspiracji z ćwiczenia elementów Lekcji od 17 do 20 i że jesteście teraz gotowi przejść do ostatnich czterech w Klasie 1, Lekcji od 21 do 24. Możecie odmawiać tę modlitwę z pamięci na początku każdej sesji zajęć:

„Obdarz mnie czystym sercem, o mój Boże, i przywróć mi spokojne sumienie, o moja Nadziejo! Duchem mocy utwierdź mnie w Twojej Sprawie, o mój najbardziej Umiłowany, i światłością Twej chwały ukaż mi Twoją ścieżkę, o Ty, który jesteś Celem moich pragnień! Potęgą swojej najwyższej mocy wznies mnie do niebios Twojej świętości, o Źródło mego bytu, i uraduj mnie powiewami Twojej wieczności, o Ty, który jesteś moim Bogiem! Niechaj Twoje odwieczne melodie natchną mnie spokojem, o Mój Towarzyszu, i niech bogactwo Twego pradawnego oblicza uwolni mnie od wszystkiego, co nie jest Tobą, o mój Mistrzu; a wieść o objawieniu się Twojej niezniszczalnej Istoty niechaj przyniesie mi radość, o Ty, który jesteś najbardziej oczywistym z oczywistych i najbardziej utajonym z utajonych”⁸⁰.

Poniżej znajduje się ostatnia modlitwa, którą dzieci zapamiętają w tej klasie. Mimo że z łatwością zrozumieją większość jej znaczenia, należy zdecydować, w jaki sposób wyjaśnić słowa lub zwroty, które mogą być dla nich nowe lub nieznane.

„O Ty, łaskawy Panie! Jestem małym dzieckiem, wynieś mnie, pozwalając wejść do królestwa. Jestem ziemski, uczyn mnie niebiańskim; jestem ze świata na niskości, pozwól mi należeć do królestwa na wysokościach; jestem stroskany, spraw, abym stał się promienny; jestem przyziemny, uczyn mnie uduchowionym i spraw, abym mógł okazywać Twe nieskończone łaski.

Tyś jest Potężnym, Wszechmiłującym”⁸¹.

ROZDZIAŁ 20

Przeczytajcie ostatnie cztery lekcje, które będziecie prowadzić w Klasie 1, zwracając szczególną uwagę, jak zawsze, na koncepcje, którymi podzielicie się z uczniami, aby wprowadzić cytaty, których nauczą się na pamięć. Zapiszcie wartość duchową, na której skupia się każda lekcja.

Lekcja 21: _____

Lekcja 22: _____

Lekcja 23: _____

Lekcja 24: _____

Poniższe cytaty dostarczą wam i innym członkom waszej grupy okazji do wspólnej refleksji nad wartościami duchowymi poruszonymi w tych lekcjach, tak jak to robiliście przy poprzednich.

Na temat znaczenia promienności Pisma mówią nam:

„O płomieniu miłości Boga! Promień musi rzucać światło i słońce musi wschodzić; księżyc w pełni musi świecić i gwiazda musi błyszczeć. Ponieważ jesteś promieniem, błagaj Pana, aby umożliwił ci dawanie światła i oświecenia, abyś rozjaśniał horyzonty i trawił świat ogniem miłości Boga”⁸².

„Żyćcie razem, o ludzie, w promienności i radości”⁸³.

„Bóg, który jest samą Miłością, stworzył człowieka, aby odbijał światło Boże i oświecał świat przez swe słowa, działanie i życie”⁸⁴.

„Służba ludzkości jest służbą Bogu. Niech miłość i światło Królestwa promieniają z was, aż wszyscy, którzy na was spoglądają, zostaną oświeceni przez ich odbicie. Bądźcie jak gwiazdy, błyszczące i roziskrzane we wzniosłości ich niebiańskiej pozycji”⁸⁵.

Z tych fragmentów uzyskujemy wgląd w wartość duchową, jaką jest wierność:

„Niechaj chwała Boga spoczywa na tobie, na każdym niezłomnym i niezachwianym sercu i na każdej stałej i wiernej duszy”⁸⁶.

„Przekaż służebnikom Miłosiernego wiadomość, że kiedy próba staje się gwałtowna, muszą one pozostać niewzruszone i wierne swej miłości do Bahá. W zimie przychodzą burze i wieją wielkie wiatry, lecz potem nadchodzi wiosna w całym swym pięknie, zdobiąc wzgórza i równiny wonnymi roślinami i czerwonymi zawilcami, pięknymi dla oczu”⁸⁷.

„W tym dniu ten, kto jest uprzywilejowany na Progu Pana, to ten, kto przekazuje kielich wierności; kto obdarza nawet swoich wrogów klejnotem łaskawości i podaje pomocną dłoń nawet swemu upadłemu ciemieńczy; to ten, kto nawet najzacieklejszemu wrogowi będzie miłosiernym przyjacielem”⁸⁸.

Poniższe fragmenty mówią nam o cierpliwości:

„O Synu Człowieczy! Wszystko swój znak posiada. Znakiem miłości jest męstwo w znoszeniu wyroków Moich i cierpliwość pośród prób Moich”⁸⁹.

„Błogosławieni, którzy pozostają niezachwiani, cierpliwie znoszą cierpienia i trudy, nie uskarżają się na nic, co ich spotyka i kroczą drogą akceptacji [własnego losu]”⁹⁰.

„Bądź zadowolony z tego, co zostało ustanowione nieodwołalnym zarządzeniem, i bądź z tych, którzy wytrzymują z cierpliwością”⁹¹.

„Każdemu, kto zwrócił swą twarz ku Najznakomitszemu Horyzontowi przystoi, by trzymał się mocno sznura cierpliwości i złożył swe zaufanie w Bogu, Pomocy w Niebezpieczeństwie, Nieskrępowanym”⁹².

A w odniesieniu do wytrwałości czytamy, co następuje:

„Głównym i najważniejszym obowiązkiem ludzi obok uznania Tego, któren jest Prawdą Wiekuistą, jest konieczność zachowania wytrwałości w Jego Sprawie”⁹³.

„Twoja wytrwałość w Bożej Sprawie musi być tak wielka, by nic, zupełnie nic, co ziemskie, nie było w stanie odwieść cię od twojego obowiązku”⁹⁴.

„Krocz wytrwale w miłości do Boga, idź prosto w Jego Wierze i wspieraj Go siłą swych słów”⁹⁵.

„Tak więc powinniśmy kroczyć Ścieżką pewności niezachwianym krokiem, by zefir, ciągnący z łąk Bożego upodobania powiał na nas słodkie wonie Boskiej akceptacji i sprawił, abyśmy my, marni śmiertelnicy, którymi jesteśmy, mogli osiągnąć Królestwo nieprzemijającej chwały”⁹⁶.

„Bądźcie pewni siebie i niezłomni; wasza służba jest utwierdzana przez moce niebios, bo wasze zamiary są wzniosłe, wasze cele czyste i szlachetne”⁹⁷.

Postarajcie się zapamiętać przynajmniej jeden fragment z każdego z powyższych zestawów.

ROZDZIAŁ 21

Przyjrzyjmy się teraz czterem ostatnim opowiadaniom, które opowiecie swoim uczniom, z którymi spędzicie tak wiele wspaniałych wspólnych godzin, starając się pielęgnować w nich wartości duchowe, o których się uczyli. Po ponownym przeczytaniu każdej z historii przedyskutujcie w grupie poniższe pytania.

Na Lekcji 21 dzieci będą słuchały historii o Dorothy Baker jako młodej dziewczynie, kiedy po raz pierwszy spotkała 'Abdu'l-Bahę. Zobaczą jak, w trakcie tej historii, staje się ona zauroczona Jego promiennością, co jest głównym tematem tej lekcji. Jaki wpływ na Dorothy wywiera promiennosc 'Abdu'l-Bahy? Jak według waszych nadziei historia ta zwiększy u dzieci poczucie więzi z 'Abdu'l-Bahą?

Tematem Lekcji 22 jest wierność, wartość duchowa zilustrowana na przykładzie opowieści o Isfandíyárze. Które części tego opowiadania są najbardziej bezpośrednio związane z tym tematem? Jakimi innymi wartościami duchowymi wykazuje się Isfandíyár, które pomagają mu pozostać wiernym? Które szczegóły na pewno uwzględnicie w swojej narracji?

Lekcja 23 koncentruje się na wartości duchowej, jaką jest cierpliwość. W opowiadaniu Li Xin wykazuje się cierpliwością, kiedy pielęgnuje swoje drzewko brzoskwiniowe, które przechodzi przez różne etapy wzrostu - od małego nasionka do drzewa, które w końcu wydaje owoce. Historia podkreśla radość, jaką daje cierpliwość okazywana podczas długiego okresu

wysiłku i pokazuje, że często, zanim zobaczymy owoce naszej pracy, musimy włożyć bardzo dużo wysiłku. Dlaczego ważne jest, aby dzieci w ten sposób postrzegały tę wartość duchową cierpliwości? Które szczegóły warto mieć wyraźnie na uwadze opowiadając tę historię Waszym uczniom?

Na Lekcji 24 opowiecie dzieciom historię o życiu Bahíyyih Khánum, siostry ‘Abdu’l-Bahy. Opowiadanie to pokaże im, jak Bahíyyih Khánum okazywała niezłomność w obliczu przeciwności. Jakkolwiek trzeba również zadbać o to, aby uczniowie wynieśli z niej zrozumienie, że wytrwałość w miłości do Boga wiąże się z czymś więcej niż tylko z przezwyciężeniem jednego konkretnego kryzysu czy trudności. W jaki sposób opowieść o jej życiu dostarczy dzieciom wglądu w siłę i stałość, których wymaga wytrwałość w sprawie Boga?

ROZDZIAŁ 22

W tej części zastanawialiście się nad wartościami duchowymi, które będziecie zgłębiać z dziećmi w pierwszej klasie i ćwiczyliście prowadzenie różnych elementów dwudziestu czterech lekcji, których będziecie nauczać w nadziei, że przyczynicie się do rozwoju ich charakteru. Poświęćcie teraz chwilę na przywołanie w pamięci wszystkich wartości duchowych, które będziecie mieli zaszczyt pomóc rozwijać Waszym uczniom w Klasie 1. Wydaje się słuszne, że spośród nich niezłomność w miłości do Boga jest tematem, którym zakończą swoje lekcje, tak jak ważne będzie dla nich rozpoczęcie, jak to zostało omówione wcześniej, od skupienia się na czystości serca. Rozpoczynając swój pierwszy wysiłek związany z nauczaniem, powinniście często zastanawiać się nad tym, jak wytrwałość w Jego miłości pomoże uczniom będącym pod waszą opieką wytrwać w swoich wysiłkach, aby ujawnić wszystkie, przypominające klejnoty, wartości w nich drzemiące.

24 Lekcje dla dzieci

LEKCJA 1

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Aby przyciągnąć Boskie błogosławieństwa i stworzyć duchową atmosferę, zacznijcie zajęcia od wyrecytowania modlitwy, którą znacie z pamięci, np. takiej jak ta sugerowana w Rozdziale 2. Następnie możecie zapytać dzieci, czy któreś z nich zna na pamięć jakąś modlitwę, którą mogłoby wyrecytować dla grupy. Później dzieci będą uczyć się na pamięć poniższej modlitwy. Aby pomóc im w zrozumieniu jej znaczenia, wskażcie te słowa, które Waszym zdaniem mogą wymagać wyjaśnienia na konkretnych przykładach. Spodziewamy się, że wiele dzieci łatwo nauczy się tej modlitwy, ale powinniście powtórzyć ją z nimi na początku trzech kolejnych lekcji tak, aby zanim dojdziecie do Lekcji 5, kiedy to zaczną się uczyć nowej modlitwy, ta wyrzyła się w ich sercach i umysłach.

„On jest Bogiem! O Boże, mój Boże! Obdarz mnie czystym sercem, czystym jak perła”⁹⁸.

Ponieważ modlitwa, którą dzieci będą zapamiętywać podczas tych kilku pierwszych lekcji jest krótka, będziecie mieli wiele okazji, aby przedyskutować z nimi niektóre z zagadnień wspomnianych w Rozdziale 2 na temat okazywania należnego szacunku i natury modlitwy.

B. Piosenki

Po czasie poświęconym na modlitwy, dzieci mogą nauczyć się śpiewać następującą piosenkę, która jest tym samym cytatem, którego dzieci będą się uczyć na pamięć później, podłożonym do muzyki. Cytat ten jest związany z tematem lekcji - czystością serca. Ponieważ niektóre słowa mogą być trudne dla najmłodszych, możecie pomóc im nauczyć się śpiewać pierwsze cztery wersy, podczas gdy wy kontynuujecie śpiewanie reszty.

Oto pierwsza moja rada

C C/B Am C/B

O Synu Ducha!

C C/B Am C/B

O Synu Ducha!

F G

Oto pierwsza moja rada

F G

Oto pierwsza moja rada

F G C Am

Miej serce czyste, łagodne i promienne

F G C Am

ażeby Twoim zostało królestwo

F G C C/B Am C/B

Pradawne, niezniszczalne i wiekuiste

C. Zapamiętywanie cytatów

Jako następne zadanie, dzieci będą uczyć się na pamięć cytatu z bahaickich Pism. Możecie wprowadzić temat lekcji i cytatu do zapamiętania w następujący sposób:

Nasze serca są jak lustro. Powinniśmy zawsze utrzymywać je w czystości. Żywienie urazy do kogoś, odczuwanie zazdrości o kogoś czy bycie niemiłym dla kogokolwiek z jakiegokolwiek powodu są jak kurz, który pokrywa lustro naszego serca. Kiedy nasze serca są czyste, odbijają światło Boga i Jego przymiotów - przymiotów takich jak dobroć, miłość i hojność - przez co stajemy się źródłem szczęścia dla innych. Aby pomóc w utrzymaniu naszych serc w czystości, zapamiętajmy ten cytat Bahá'u'lláha:

„O Synu Ducha! Oto pierwsza moja rada: Miej serce czyste, łagodne i promienne”⁹⁹...

Dzieci łatwiej zapamiętają cytat, jeśli będą go dobrze rozumieć. Dlatego zaleca się, abyście poświęcili trochę czasu na omówienie z nimi znaczenia słów i zwrotów. Oto kilka zdań, które mogą Ci w tym pomóc:

Rada

1. Pewnego dnia Gerard i Mary kolorowali obrazki. Gerard potrzebował żółtej kredki, ale Mary nie chciała mu jej dać. Nauczyciel powiedział Mary, że powinna się podzielić. Nauczyciel dał Mary dobrą radę.
2. Patricia musi zdecydować, czy wydać swoje pieniądze na słodycze, czy na książeczkę z opowiadaniem. Rodzice radzą jej, aby kupiła książeczkę z opowiadaniem. Rodzice udzielają Patrycji dobrej rady.

Mieć/Posiadać

1. Tinaye lubi czytać modlitwy przed snem. Ma mały modlitewnik, z którego czyta. Tinaye posiada mały modlitewnik.
2. W naszym ogrodzie uprawiamy wiele pysznych warzyw. Posiadamy dobrą działkę, która daje nam wiele świeżych warzyw.

Czyste serce

1. Cathy zezłościła się i powiedziała do Agota niemiłe słowa. Agot był smutny, ale szybko wybaczył Cathy. Agot ma czyste serce.
2. Gustavo chętnie dzieli się swoimi ciasteczkami z wszystkimi dziećmi, nawet z Jorge, który nie dzieli się niczym z innymi. Gustavo ma czyste serce.

Łagodne serce

1. Kiedy rodzice Ming Ling zapraszają przyjaciół do swojego domu, Ming Ling z radością serwuje im jedzenie. Ming Ling ma łagodne serce.
2. Pan Robertson jest bardzo stary. Jimmy pomaga mu nosić jego zbiory owoców na targ. Jimmy ma łagodne serce.

Promienne serce

1. Kiedy czuję smutek, moja mama zawsze mnie pociesza i sprawia, że jestem szczęśliwa. Moja mama ma promienne serce.
2. Obuya zachorował i musiał spędzić cały swój czas w łóżku. Odmówił wiele modlitw, nie pogrążył się w smutku i nadal okazywał radość. Obuya posiada promienne serce.

D. Opowiadanie

Kiedy dzieci zapamiętają już ten cytat, możecie opowiedzieć im poniższą historię o ‘Abdu’l-Basze, która jeszcze bardziej zademonstruje im znaczenie czystości serca. Pamiętajcie, że jeśli niektóre z dzieci w waszej grupie nie znają ‘Abdu’l-Bahy, powinniście być przygotowani, aby powiedzieć o Nim kilka słów zanim zaczniecie.

‘Abdu’l-Bahá zawsze wiedział, co kryje się w sercu danej osoby i bardzo kochał ludzi, których serca były czyste i promienne. Pewna dama miała zaszczyt być gościem ‘Abdu’l-Bahy podczas kolacji. Kiedy tak siedziała wsłuchana w Jego pełne mądrości słowa, spojrzała na stojącą przed nią szklankę wody i pomyślała: „Ach, gdyby tylko ‘Abdu’l-Bahá wziął moje serce i opróżnił je z wszystkich ziemskich pragnień, a następnie nappełnił je Boską miłością i zrozumieniem, tak jak to się robi z taką szklanką wody!”

Myśl ta szybko przeszła przez jej umysł i nic nikomu o tym nie powiedziała, ale wkrótce zdarzyło się coś, co uświadomiło jej, że ‘Abdu’l-Bahá wiedział, o czym myślała. Podczas gdy był On w połowie swojej przemowy, przerwał, aby zawołać służącego i powiedział do niego cicho kilka słów. Służący po cichu podszedł do miejsca owej damy przy stole, wziął jej szklankę, opróżnił ją i z powrotem postawił przed nią na stole.

Nieco później, ‘Abdu’l-Bahá w dalszym ciągu kontynuując swoją przemowę podniósł ze stołu dzbanek z wodą i w najbardziej naturalny sposób, powoli nappełnił pustą szklankę tej pani. Nikt nie zauważył, co się stało, ale ta pani wiedziała, że ‘Abdu’l-Bahá odpowiedział na pragnienie jej serca. Przepelniła ją radość. Teraz rozumiała, że serca i umysły były niczym otwarte księgi dla ‘Abdu’l-Bahy, który czytał je z wielką miłością i życzliwością.

E. Zabawa: Dzielenie się

W kolejnym zadaniu połóżcie na ziemi oponę samochodową i poproście dzieci, aby sprawdziły, ile z nich może na niej stanąć w tym samym czasie. Jeśli nie macie dostępnej opony, możecie zamiast niej położyć na ziemi matę, ręcznik lub inny podobny przedmiot. Niezależnie

od tego, jaki przedmiot wybierze, powinien on być na tyle mały, aby gra stanowiła wyzwanie dla danej ilości dzieci w grupie.

F. Kolorowanie: Obrazek 1

Po zabawie możecie zebrać dzieci i dać każdemu z nich kopię Obrazka nr 1 do pokolorowania, wyjaśniając, że cytat, który zapamiętali, znajduje się na dole strony i mówiąc kilka słów, które przygotowaliście wcześniej, na temat tego, jak obrazek odnosi się do tematu lekcji.

G. Modlitwy na zakończenie

Na zakończenie zajęć możecie poprosić dwoje lub troje dzieci o wyrecytowanie modlitwy, którą znają lub cytatu, którego nauczyły się na pamięć. Na koniec wy możecie odmówić jeszcze ostatnią modlitwę.

LEKCJA 2

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Sugerujemy, abyście rozpoczęli tę i dwie następne lekcje modlitwą, którą odmawialiście na początku Lekcji 1. Można wówczas poprosić kilkoro dzieci, wybranych wcześniej, o powiedzenie jednej modlitwy, którą znają. Następnie pomóżcie uczniom w dalszym zapamiętywaniu modlitwy wprowadzonej na poprzedniej lekcji.

B. Piosenki

Jako następne zadanie, dzieci mogą zaśpiewać dwie piosenki - jedną z poprzedniej lekcji i jedną nową, przedstawioną poniżej. Piosenka jest o sprawiedliwości, która jest tematem tej lekcji.

Szczytny Szlak

D
Sprawiedliwość to szczytny szlak

A D
Jaśniejszy dzień ciemności brak

G D
Światło dla wszystkich nas

A D
Dobrych czynów blask

D A D
O, sprawiedliwość to ten szlak

D
‘Abdu’l-Bahá też dzielił się

A D
dawał miłość troszcząc się

G D
Cieszył się, gdy sam miał mniej

A D
By ludzie żyli szczęśliwiej

D A D
Nawet gdy sam miał mniej

D
Sprawiedliwość to sposób bycia

A D
Hojność, miłość, radość życia

G D
Zostawiając dobra ślad

A D
Osiągniemy lepszy świat

D A D
O, sprawiedliwość to ten szlak.

(powtórzcie pierwszą zwrotkę, śpiewając ostatni wers dwa razy)

C. Zapamiętywanie cytatów

Po tych dwóch piosenkach zachęćcie dzieci do zapamiętania cytatu z Pism Bahá'u'lláha. Poniżej znajduje się kilka pomysłów na przedstawienie tematu lekcji i proponowany cytat:

Bóg kocha sprawiedliwość. Kiedy panuje sprawiedliwość, wszyscy cieszą się dobrymi stronami życia. Wtedy każde dziecko może chodzić do szkoły, każda rodzina ma wygodny dom, a ci, którzy mają więcej, chętnie dzielą się swoimi dobrodziejstwami i darami, które otrzymali od Boga, dla dobra innych. Bóg jest z nas zadowolony, gdy traktujemy siebie nawzajem z uczciwością i sprawiedliwością. Jeśli widzimy, że ktoś jest źle traktowany, powinniśmy stanąć w jego obronie i pomóc mu. Nie powinniśmy zabierać naszym przyjaciołom czy sąsiadom tego, co do nich należy. Kiedy mamy się czymś podzielić, musimy się upewnić, że nikt nie zostanie pominięty i że każdy otrzyma równą część. Aby pomóc nam być sprawiedliwymi, zapamiętajmy ten cytat Bahá'u'lláha:

„Kroczcie drogą sprawiedliwości, zaprawdę bowiem to właśnie droga prosta”¹⁰⁰.

Należy upewnić się, że dzieci mają podstawowe zrozumienie powyższego cytatu, zanim zaczną go zapamiętywać. Poniżej znajduje się kilka zdań, które pomogą wam wyjaśnić znaczenie słów, które mogą być dla nich nowe.

Kroczyć

1. Wiele liści spadło z drzew w lesie, przykrywając ścieżkę. Fumiko spaceruje po lesie. Kroczy po ścieżce pokrytej liśćmi.
2. Pedro lubi pomagać wszystkim swoim przyjaciołom bawić się radośnie razem. Pedro i jego przyjaciele są bardzo zgrani. Pedro kroczy ścieżką jedności.

Droga

1. Luis ma osła. Zabrał go, aby paść się na łące, i zostawił go samego. Osioł sam znalazł drogę do domu.
2. Istnieją dwie drogi, którymi można dojść do szkoły. Millie zawsze lubi chodzić tą drogą, która prowadzi obok domu jej babci.

Sprawiedliwość

1. Carlos dostał kredki do rozdania podczas lekcji. Było dziesięć kredek i pięcioro dzieci. Carlos dał każdemu dziecku po dwie kredki. Carlos postąpił sprawiedliwie przy rozdawaniu kredek.
2. Anna ma dużo wody w studni na swoim podwórku, ale czasami studnia jej sąsiadki wysycha. Anna nigdy nie pozwala sąsiadce cierpieć i zawsze przyjmuje ją życzliwie i zaprasza, aby nabrała sobie wody. Anna kocha sprawiedliwość.

D. Opowiadanie

Kiedy dzieci nauczą się recytować ten cytat z pamięci, możecie opowiedzieć im poniższą historię o Abdu'l-Basze, która ilustruje, jak bardzo był On sprawiedliwy.

Pewnego dnia 'Abdu'l-Bahá chciał pojechać z Akki do Hajfy. Poszedł zająć niedrogie miejsce w zwykłym powozie konnym, który zazwyczaj był pełen ludzi. Woźnica był zaskoczony i na pewno musiał zadawać sobie pytanie, dlaczego 'Abdu'l-Bahá był tak oszczędny, aby jechać w tak lichym powozie. „Z pewnością Wasza Ekscelencja wolałby podróżować w prywatnym powozie,” zawołał. „Nie,” odparł na to Mistrz i podróżował w tym zwykłym powozie przez całą drogę do Hajfy. Gdy wysiadł z powozu w Hajfie, podeszła do Niego zrozpaczona rybaczka i poprosiła o pomoc. Przez cały dzień nic nie złowiła, a teraz musiała wracać do swej głodnej rodziny. 'Abdu'l-Bahá dał jej sporą sumę pieniędzy, a potem odwróciwszy się do woźnicy powiedział: „Dlaczego mam jeździć w luksusie, podczas gdy tak wielu ludzi głoduje?”

E. Zabawa: „Pałace pragnienie”.

Po okresie przeznaczonym na opowiadanie historii, dzieci z pewnością będą chciały zagrać w grę. Przywiążcie im patyki do ramion tak, aby nie mogli zginać łokci, a następnie

powiedźcie im, aby udawali, że idą razem przez pustynię i są bardzo, bardzo spragnieni. Kiedy napotkają wodę w kubkach, które dla nich przygotowaliście, muszą znaleźć sposób, aby się jej napić. Odkryją, że jedynym sposobem aby to zrobić, jest pomaganie sobie nawzajem, uważając przy tym aby wzajemnie się nie zmoczyć.

F. Kolorowanie: Obrazek 2

Jako następne zadanie, dajcie każdemu dziecku kopię Rysunku nr 2 do pokolorowania. Należy przypomnieć dzieciom, że cytat, który zapamiętały, znajduje się na dole strony i powinniście być przygotowani, aby powiedzieć kilka słów o tym, jak obrazek odnosi się do tematu lekcji.

G. Modlitwy na zakończenie

Kiedy dzieci skończą kolorować, możecie poprosić kilka z nich o odmówienie modlitwy lub cytatu, który zapamiętały z tej lub poprzedniej lekcji. Następnie wy również możecie odmówić modlitwę na zakończenie.

LEKCJA 3

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Aby rozpocząć zajęcia, odmówcie modlitwę z pamięci i poproście kilkoro wcześniej wybranych dzieci, aby każde z nich również powiedziało jedną modlitwę. Następnie możecie spędzić z uczniami trochę czasu na powtórzeniu modlitwy, której zaczęli się uczyć na Lekcji 1.

B. Piosenki

Rozpocznijcie następne zadanie od zaśpiewania przez dzieci dwóch piosenek, których nauczyły się na poprzednich lekcjach. Następnie nauczcie je poniższej piosenki, która jest związana z tematem lekcji - miłością.

Kochaj, Kochaj

C F
Kochaj, kochaj,

G C
Bliźniego jak brata

C F
To z miłości

D7 G
Był początek świata

C F
Bóg stworzenie

C G
Kochał więc stworzył nas

C F
By Jego kochać

G C
I wszystkich was.

Kochaj, kochaj,
wiekuiste dobro
Kochaj, kochaj,
To braterstwa ziarno
Kochaj stworzenie
Bo Bóg stworzył nas
By Jego kochać
I wszystkich was.

Kochaj stworzenie
Z każdego ziemi krańca
Każdy człowiek
To gwiazda świecąca
Kochaj stworzenie
Bo Bóg stworzył nas
By Jego kochać
I wszystkich was.

C. Zapamiętywanie cytatów

Aby przedstawić cytat do zapamiętania, możecie podzielić się z uczniami następującymi myślami związanymi z tematem lekcji:

Miłość Boża świeci nad całą ludzkością jak promienie słońca. Promienie słońca padają zarówno na suche pustynie, jak i na zielone ogrody. Dzięki jego ciepłu nasiona zasadzone w żyznej ziemi rosną i wydają cenne owoce. Tak samo my powinniśmy sadzić w czystej glebie naszych serc nasiona miłości Boga, które będą rosły i kwitły pod ciepłem Jego miłującej opieki. Wtedy nasza miłość będzie się rozprzestrzeniać i będziemy okazywać miłość wszystkim, nawet tym, którzy czasami są dla nas niemili. Aby pomóc nam kochać całą ludzkość, zapamiętajmy ten cytat Bahá'u'lláha:

„O przyjacielu! W ogrodzie twego serca nie sadź niczego prócz róży miłości”¹⁰¹...

D. Opowiadanie

Po czasie przeznaczonym na zapamiętywanie, możecie opowiedzieć uczniom następującą historię:

W czasach, kiedy 'Abdu'l-Bahá mieszkał mieście więziennym zwanym Akká, żył tam pewien człowiek, który zachowywał się bardzo źle w stosunku do Niego. Uważał on, że 'Abdu'l-Bahá nie był dobrym człowiekiem i że Bóg nie dba o to, jak źle traktuje się bahaitów. W rzeczywistości wierzył, że okazuje miłość Bogu okazując nienawiść bahaitom. Nienawidził 'Abdu'l-Bahę całym swym sercem. Ta nienawiść rosła w nim i kipiała, czasami wylewając się z niego tak, jak woda wylewa się z rozbitego garnka. W meczecie, kiedy ludzie przychodzili się modlić, ten człowiek wykrzykiwał rzeczy przeciwko Abdu'l-Basze i mówił o nim okropne rzeczy. Kiedy mijał Abdu'l-Bahę na ulicy, zakrywał sobie twarz swoją szatą tak, aby Go nie widzieć.

Człowiek ten był bardzo biedny i nie miał wystarczająco ani jedzenia, ani ciepłych ubrań do noszenia. Jak myślicie, co zrobił 'Abdu'l-Bahá? Okazał mu uprzejmość, posyłał mu jedzenie i ubrania, i upewniał się, że się nim opiekowano. Na przykład, pewnego razu, kiedy ten człowiek bardzo zachorował, 'Abdu'l-Bahá wysłał do niego lekarza, zapłacił za jego lekarstwa i jedzenie, a także dał mu trochę pieniędzy. Przyjął on dary od Abdu'l-Bahy, ale nie podziękował mu. Na domiar tego, wyciągnął jedną rękę do lekarza, aby ten zmierzył mu puls, a drugą ręką zakrył swoją twarz, aby nie musiał patrzeć na oblicze Abdu'l-Bahy. I tak to trwało przez wiele długich lat. Aż pewnego dnia serce tego człowieka w końcu się zmieniło. Przyszedł do domu 'Abdu'l-Bahy, upadł Mu do stóp i z bardzo ciężkim sercem i łzami płynącymi mu po twarzy jak dwie rzeki, zawołał: "Wybacz mi, Panie! Przez dwadzieścia cztery lata czyniłem Ci zło. Przez dwadzieścia cztery lata okazywałeś mi tylko dobroć. Teraz wiem, że byłem w błędzie. Proszę, wybacz mi!" W ten sposób wielka miłość 'Abdu'l-Bahy zwyciężyła nad nienawiścią.

E. Zabawa: „Most”

W następnym zadaniu możecie użyć ławek, desek, cegieł lub płytek, aby utworzyć linię na ziemi. To będzie "most". Podzielcie dzieci na dwie grupy i powiedzcie im, że obie grupy muszą przejść przez most w tym samym czasie, idąc z przeciwnych kierunków, nie pozwalając nikomu spaść z mostu. Dzieci odkryją, że aby to się udało, muszą pomóc sobie nawzajem w zamianie miejsc, mijając się po kolei jedno po drugim.

Aby im pomóc, możecie delikatnie poprowadzić dzieci do ich miejsc startowych i pomóc im przejść przez kolejne etapy. Zamiast umieszczać wszystkie dzieci na moście naraz, możecie poćwiczyć z kilkoma z nich, po dwoje na raz. Po kilku przykładach można zwiększyć liczbę dzieci na moście, aż do momentu, gdy wszyscy będą brać udział.

F. Kolorowanie: Obrazek 3

Po zakończeniu gry możecie dać każdemu dziecku kopię Obrazka nr 3 do pokolorowania jako zadanie końcowe. Pamiętajcie, aby powiedzieć kilka słów o tym, jak obrazek odnosi się do tematu lekcji.

G. Modlitwy na zakończenie

Na zakończenie zajęć zachęćcie uczniów, aby usiedli w ciszy, podczas gdy dwoje lub troje z nich będzie recytować modlitwę lub cytat, który zapamiętali. Następnie wy sami lub jedno z dzieci może powiedzieć modlitwę na zakończenie.

LEKCJA 4

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Po modlitwach na rozpoczęcie zajęć powtórzcie z uczniami modlitwę, której uczyli się na pamięć w trakcie ostatnich kilku lekcji.

B. Piosenki

W kolejnym zadaniu poproście dzieci, aby zaśpiewały piosenki, których nauczyły się na poprzednich zajęciach, a następnie nauczcie je nowej piosenki na temat prawdomówności:

Słowa Prawdy

G D
Lustro pokryte przez kurz

A D
Nie odbije światła już

G D
Gdy ptaszka skrzydła w błocie są

A D D7
Nie może wzbić się w niebo on

REFREN:

G D
Gdy wszystkie nasze słowa prawdą są

A D D7
Nasze dusze też rozwijają się

G D
Wszystkich ludzkich zalet podstawą

A D
Wiemy, prawdomówność jest.

Statek nie złapie wiatru też
Gdy podarte żagle ma

Oczy nie widzą co przed nami
Gdy je przykryjesz zasłonami

REFREN (powtarzając ostatnią linijkę)

C. Zapamiętywanie cytatów

Proponujemy, abyście w ten sposób przedstawili temat lekcji i cytaty do zapamiętania:

Prawdomówność jest jedną z najważniejszych wartości duchowych, które powinien posiadać każdy człowiek. Nigdy nie powinniśmy mówić nawet najmniejszego kłamstwa, nawet jeśli nikt się o tym nie dowie. Czasami ludzie mówią kłamstwa, ponieważ boją się powiedzieć prawdę. Wiemy jednak, że Bóg jest świadomy wszystkich naszych czynów i nie możemy niczego przed Nim ukryć. Powinniśmy kochać prawdę. Jeżeli nie będziemy prawdomówni, trudno nam będzie rozwijać inne wartości, takie jak sprawiedliwość, miłość i dobroć, a także zbliżyć się do Boga. Zapamiętajmy następujący cytat ‘Abdu’l-Bahy:

„Prawdomówność jest podstawą wszystkich ludzkich zalet”¹⁰².

Poniżej znajduje się kilka zdań, które pomogą wam wyjaśnić znaczenie słów w powyższym cytacie, które mogą sprawiać dzieciom trudność.

Prawdomówność

1. Sanjay upuścił szklankę i ją rozbił. Kiedy jego matka zapytała go, co się stało, powiedział jej prawdę i nie skłamał. Sanjay działał zgodnie z prawdą.
2. Pewnego wieczoru Gita spędziła tak dużo czasu na zabawie, że nie skończyła pracy domowej. Następnego dnia, gdy nadszedł czas oddania pracy, zdecydowała, że musi powiedzieć nauczycielowi prawdę, mimo że zdawała sobie sprawę, że będzie niezadowolony. Gita działała zgodnie z prawdą.

Podstawa

1. Ojciec Aloka budował dom. Zanim postawił ściany, położył kamienie i cement pod miejscem, gdzie będą przebiegać ściany. Kamienie i cement tworzą podstawę domu. Pomagają one trzymać dom razem.
2. Zanim nauczysz się czytać i pisać, musisz poznać litery i ich dźwięki. Nauczenie się dźwięków liter jest podstawą do nauki czytania i pisanie.

Zalety

1. Aurora jest przyjazna, uprzejma i miła. Życzliwość, uprzejmość i dobroć to jedne z jej wielu zalet.

2. Pani Patel uczy dzieci o sprawiedliwości, hojności, pokorze i uczciwości. Są to niektóre z ważnych zalet, które każdy powinien posiadać.

D. Opowiadanie

Jako następne zadanie możecie opowiedzieć uczniom następującą historię, która pomoże im zastanowić się nad wartością prawdomówności:

Dawno, dawno temu w dalekim kraju żył sobie młody pasterz, który, podczas gdy jego ojciec pracował w polu, a matka zajmowała się domem, miał za zadanie opiekować się należącymi do rodziny owcami. Pewnego dnia chłopiec był bardzo znudzony i postanowił splatać figla swoim sąsiadom. Nagle zaczął krzyczeć: „Wilk! Wilk! Wilk zjada owce!“. Wszyscy jego przyjaciele przybiegli, aby pomóc przegonić wilka, ale kiedy dotarli na miejsce, zastali młodego pasterza śmiejącego się z nich, że tak się przestraszyli, a tak naprawdę żadnego wilka nigdzie nie było. Jego przyjaciele powrócili do swojej pracy, mówiąc, że chłopiec zachował się bardzo niewłaściwie.

Następnego dnia chłopiec powtórzył swoją psotę. „Wilk! Wilk! Pomóżcie mi! Pomóżcie mi!“ Niektórzy z sąsiadów znów przybiegli, by pomóc, tylko po to, by zastać młodego pasterza śmiejącego się z nich, bo i tym razem było to kłamstwo, że wilk jest w pobliżu. Trzeciego dnia, kiedy usłyszeli, jak chłopiec woła „Wilk! Wilk! Wilk zjada owce! Proszę, przyjdźcie na pomoc!“, nikt nie zwrócił na to uwagi; myśleli, że to po prostu kolejne kłamstwo. Tego dnia wilk rzeczywiście przyszedł i zjadł owce! Młody pasterz był bardzo smutny, ale nauczył się dobrej lekcji. Jeśli będziemy kłamać, nadejdzie dzień, kiedy ani nasi rodzice, ani bracia i siostry, ani przyjaciele nie uwierzą w to, co mówimy, nawet jeśli będzie to prawda!

E. Gra: „Dotykowy telefon”

Po opowiedzeniu powyższej historii, możesz zaprosić dzieci do zagrania w grę. Poproś je, aby ustawiły się w rzędzie. Wszyscy powinni być zwrócenii w tym samym kierunku, a ostatnie dziecko powinno patrzeć na kartkę papieru zawieszoną na ścianie, drzewie lub, jeśli jest taka możliwość, na tablicy. Będzie potrzebowało jakiegoś przyrządu do pisania. Jeśli jest dużo dzieci, można zorganizować więcej niż jeden rząd.

Teraz palcem narysuj coś na plecach pierwszego dziecka, które z kolei narysuje to na plecach drugiego dziecka. Drugie dziecko rysuje to na plecach trzeciego dziecka i tak dalej, aż do ostatniego dziecka, które rysuje to na kartce papieru lub tablicy. Teraz wy rysujecie obok to, co wcześniej narysowaliście palcem na plecach pierwszego dziecka. Rysunki powinny być proste, tak aby wszystkie dzieci mogły je odtworzyć.

F. Kolorowanie: Obrazek 4

Jako następne zadanie możecie jak zwykle rozdać dzieciom kopie obrazka nr 4 do pokolorowania.

G. Modlitwy na zakończenie

Jak zawsze, na zakończenie zajęć poproś dzieci, aby usiadły po cichu na czas gdy będą recytowane cytaty i modlitwy.

LEKCJA 5

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Na tej i na trzech następnych lekcjach powinniście rozpocząć zajęcia od odmówienia kolejnej modlitwy, którą znacie z pamięci, a jedna z nich została w tym celu zaproponowana w Rozdziale 6. Po tym, jak kilkoro dzieci przyłączy się do odmówienia modlitw na rozpoczęcie zajęć, można wprowadzić poniższą modlitwę, aby ją zapamiętały. Należy założyć, że wszystkie dzieci będą w stanie nauczyć się przynajmniej części tej modlitwy na tych zajęciach, a w całości będą potrafiły wyrecytować ją z pamięci przed Lekcją 8.

„O Boże, prowadź mnie, ochraniaj mnie, uczynź mnie świecącą lampą i promienną gwiazdą. Tyś jest Mocnym i Potężnym”¹⁰³.

B. Piosenki

Na tej lekcji, oprócz uczenia dzieci poniższej piosenki, można zaśpiewać z nimi kilka innych, które już znają.

Fontanna Hojności

C
Czy potrafisz hojnie żyć
C G
Jak fontanna umiesz być
F C
Kiedy robisz taki gest
Dm7 G7 C
Szczęście zawsze z Tobą jest
F C
Więc zastanów teraz się
D7 G7
Czym podzielisz hojnie się

Fontanna nie obawia się
Że jej źródło skończy się
Tylko tryska, płynie wciąż
A Pan Bóg napęlnia ją
Więc zastanów teraz się
Czym podzielisz hojnie się

Uczynź szczęście swoim celem
Z serca, z duszy dawaj wiele
Kiedy robisz taki gest
To Bóg zawsze z tobą jest

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniższe koncepcje pomogą wam wprowadzić temat lekcji i cytat, który dzieci będą zapamiętywać:

Bóg jest bardzo hojny dla swojego stworzenia. Obficie zrasza rośliny deszczem i zapewnia pożywienie zwierzętom i ludziom. Troszczy się o nas wszystkich. Dał nam wiele darów: oczy, dzięki którym widzimy góry, rzeki, gwiazdy i całe piękno wokół nas; uszy, dzięki którym słuchamy melodyjnych piosenek, ćwierkania ptaków, rad naszych rodziców i Słowa Bożego. Dał nam inteligencję, dzięki której możemy poznać tajemnice wszechświata, a przede wszystkim dał nam moce duchowe, dzięki którym możemy Go poznawać i kochać. Tak jak Bóg jest hojny wobec nas, tak i my powinniśmy być hojni wobec innych. Powinniśmy dawać z tego, co mamy - z naszego jedzenia, z naszych rzeczy, z naszego czasu, z naszej wiedzy - aby zaspokoić potrzeby innych. Powinniśmy dzielić się naszą miłością, naszą radością i dobrymi rzeczami, których uczymy się w domu i w szkole. Aby pomóc nam w naszych wysiłkach bycia hojnymi, zapamiętajmy ten cytat Bahá'u'lláha, który przypomina nam o hojności Boga:

„Moją jest rzeczą hojność i dobrodziejstwo; dobrze się dzieje tym, którzy się zdobia w Me cnoty”¹⁰⁴.

Hojność/hojny

1. Ram i Rajish zaoszczędzili trochę pieniędzy. Postanawiają kupić za nie kilka książek dla swoich młodszych braci i sióstr. Ram i Rajish są hojni.
2. Pani Murphy spędziła cały poranek na pieczeniu ciast. Zanim zabrała je do miasta, by je sprzedać, dwa duże ciasta podarowała swoim sąsiadom. Pani Murphy jest hojna.

Atrybut/cecha (Moją jest rzeczą = Moją cechą jest...)

1. Kamień jest bardzo twardy. Twardość jest atrybutem (cechą) kamieni.
2. „Jedną z twoich cech jest to, że jesteś pracowita”, powiedział nauczyciel do Charlene.

Zdobić

1. Dziś wieczorem w domu kultury odbędzie się spotkanie modlitewne. Dzieci zerwały kwiaty, aby umieścić je w sali zebrań. Sala jest ozdobiona kwiatami.
2. Li Feng ma promienny uśmiech. Przez większość czasu uśmiech zdobi jego twarz.

D. Opowiadanie

Na tej lekcji opowiecie dzieciom następującą historię, która pomoże im w refleksji nad pojęciem hojności:

Pewnego dnia 'Abdu'l-Bahá został zaproszony przez człowieka, który był odpowiedzialny za owce należące do Jego Ojca, Bah'á'u'lláha, aby spędził ten dzień na wsi z pasterzami. 'Abdu'l-Bahá był wtedy jeszcze małym dzieckiem i było to jeszcze na

długo przed tym, jak Bahá'u'lláh i Jego rodzina zostali zmuszeni do opuszczenia swojej ukochanej ojczyzny. Bah'á'u'lláh posiadał wtedy dużo ziemi w górach i duże stada owiec. Za zgodą swojej matki, 'Abdu'l-Bahá dołączył do pasterzy i spędził wspaniałe dzień w ich towarzystwie śpiewając, tańcząc i przygotowując piękną ucztę. Kiedy dzień dobiegł końca i 'Abdu'l-Bahá był gotowy do odejścia, wszyscy pasterze zgromadzili się wokół Niego i wygłosili mowy pożegnalne. Człowiek, który towarzyszył 'Abdu'l-Basze wyjaśnił, że zwyczajem tych, którzy posiadali ziemię i stada owiec, było ofiarowanie pożegnalnych prezentów. 'Abdu'l-Bahá zamilkł na chwilę. Nie miał nic, co mógłby dać pasterzom, a człowiek ów nalegał, że pasterze czegoś oczekują. Wtedy pewna myśl przyszła 'Abdu'l-Basze do głowy: da pasterzom kilka owiec z tego samego stada, którym się opiekowali. Bah'á'u'lláh był bardzo zadowolony, gdy usłyszał o szczodrych myślach 'Abdu'l-Bahy w stosunku do pasterzy. Żartobliwie zauważył, że lepiej niech wszyscy bacznie czuwają nad 'Abdu'l-Bahą, ponieważ pewnego dnia sam siebie odda w darze. Oczywiście, jest to dokładnie to, co 'Abdu'l-Bahá czynił przez całą resztę swojego życia. Oddawał wszystko, co miał, każdy moment swojego życia dla ludzkości, aby nas zjednoczyć i przynieść nam prawdziwe szczęście.

E. Zabawa: „Bliźnięta”

Po zakończeniu opowiadania dzieci, jak zawsze, będą grały w grę. Podzielcie je na pary, starając się w miarę możliwości, aby dzieci tego samego wzrostu pracowały razem. Poproście każdą parę, aby stanęła plecami do siebie i przykucnęła. Następnie poproście ich, aby zahaczyli się łokciami i spróbowali wstać. Kiedy już im się to uda, poproście grupy trzech lub czterech dzieci, aby spróbowały zrobić to samo.

F. Kolorowanie: Obrazek 5

Jako ostatnie zadanie możecie rozdać dzieciom kartki z Obrazkiem nr 5 do pokolorowania.

G. Modlitwy na zakończenie

Zajęcia można zakończyć tak jak zwykle, modlitwami i cytatami recytowanymi przez was i kilkoro dzieci.

LEKCJA 6

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Po odmówieniu przez was i kilku uczniów modlitw na rozpoczęcie zajęć, możecie pomóc dzieciom w kontynuowaniu uczenia się modlitwy wprowadzonej na Lekcji 5.

B. Piosenki

Jako następne zadanie nauczcie dzieci śpiewać następującą piosenkę, która jest związana z tematem lekcji. Mogą też zaśpiewać kilka innych, które szczególnie lubią.

Myśl o swoim bracie

C G/B Am7 C
Ja chcę wody, ja chcę wody
Dm G C Am7
Lecz mój brat ważniejszy jest
F Em Dm C
A więc podam mu kubeczek
Dm G C
By nie chciało mu się pić

REFREN:

F G C Am
Myśl zawsze najpierw o swoim bracie
F G. C. Am
Pokaż że na nim zależy Ci
F G C Am
Myśl zawsze najpierw o swojej siostrze
F G C
Pokaż, że na niej zależy Ci

Jestem głodny, jestem głodny
Moja siostra też chce jeść
Więc podzielę się jedzeniem
Bo tak dobrze robić jest

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Na tej lekcji dzieci nauczą się recytować cytaty z Pism Bahá'u'lláha, który wzywa nas do bezinteresowności. Można przedstawić ten temat w następujący sposób:

Bóg kocha każdego z nas i stworzył ludzkie serce, aby Go znało i kochało. Kiedy nasze serca są czyste, jesteśmy w stanie dostrzec znaki Boga odzwierciedlone w Jego stworzeniu. Widzimy Jego hojność, Jego dobroć, Jego miłosierdzie. W naszej miłości do Boga chcemy przynieść radość i szczęście wszystkim, których widzimy wokół nas - naszym rodzicom, naszym braciom i siostram, naszym przyjaciółom i sąsiadom. Nasza miłość jest tak wielka, że tym, co nas najbardziej cieszy, jest przynoszenie radości innym i przedkładanie ich komfortu nad nasz własny. Tak więc myślimy o

naszych bliźnich, zanim pomyślimy o sobie. Zapamiętajmy następujący cytat Bahá'u'lláha:

„Błogosławiony jest ten, kto przedkłada swego brata ponad siebie”¹⁰⁵.

Błogosławiony

1. Mama Amelii poprosiła ją, by poszła do sklepu i kupiła pięć produktów. Amelia nie zrobiła sobie listy, ale pamiętała o wszystkich, nie zapominając o żadnym z nich. Amelia jest błogosławiona dobrą pamięcią.
2. Rodzina Victora codziennie rano odmawia w swoim domu wspólne modlitwy. Dom rodziny Victora jest błogosławiony przez pamięć o Bogu.

Przedkładać/woleć

1. Babcia Anoushki lubi zarówno herbatę miętową, jak i cytrynową, ale kiedy ma wybór, wybiera herbatę miętową. Przedkłada herbatę miętową nad cytrynową.
2. Veasna może wyjść na zewnątrz i bawić się lub pomóc swemu ojcu w ogrodzie. Postanawia pomóc ojcu w ogrodzie. Veasna woli pomóc ojcu.

D. Opowiadanie

Poniższa historia ilustruje jak 'Abdu'l-Bahá, zarówno poprzez swoje słowa jak i czyny, pokazuje nam sposoby bycia bezinteresownym.

'Abdu'l-Bahá preferował dla siebie niedrogie ubrania. Ważniejsze było dla Niego bycie skrupulatnie czystym. Kiedy miał dodatkowe ubrania, zawsze rozdawał je innym. Pewnego dnia miał podejmować gubernatora Akki. Jego żona uznała, że Jego płaszcz nie jest wystarczająco dobry na tę specjalną okazję. Z dużym wyprzedzeniem poszła do krawcy i zamówiła piękny płaszcz dla Abdu'l-Bahy. Kiedy nadszedł dzień wizyty gubernatora, nowy płaszcz został przygotowany dla Abdu'l-Bahy. Ale 'Abdu'l-Bahá poszedł szukać swojego starego płaszcza. Jak to możliwe, że tak drogi płaszcz, jak ten wyłożony, mógł być Jego? Za tę samą kwotę można było zrobić pięć zwykłych płaszczy. „Wówczas, widzisz”, powiedział swojej żonie, „nie tylko będę miał nowy, ale będę miał również cztery, aby dać innym”!

E. Zabawa: „Ślimak”

W kolejnym zadaniu powiedzcie dzieciom, że będą udawać, że są ślimakiem. Aby to się udało, muszą stanąć w szeregu, trzymać się za ręce i nie puszczać. Osoba na jednym końcu będzie centrum i musi stać bardzo spokojnie. Dziecko na drugim końcu musi poprowadzić wszystkich pozostałych w szeregu, aby owinęły się wokół dziecka w środku. Krok po kroku powinni zawiązać się w spiralę, tworząc ślimaka.

Jako alternatywa dla powyższej zabawy, poproście dzieci, aby ponownie stanęły w szeregu i złapały się za ręce. Następnie poproś dziecko na jednym końcu, aby zaczęło obracać się w kółko, powoli owijając wokół siebie pozostałych uczestników. Zwróćcie uwagę, aby dzieci uważały, by nie nadepnąć sobie nawzajem na stopy podczas wykonywania tej czynności.

Jeśli czas pozwoli, gdy dzieci uformują już ślimaka, poproście dzieci w środku, aby się schyliły, a dziecko w środku przeszło pod ramionami dziecka obok, kontynuując pod ramionami innych, aż wydostanie się ze ślimaka. Pozostałe dzieci, wciąż trzymając się za ręce, powinny podążać za nim pod ramionami innych, aż do momentu, gdy wszyscy wyłonią się i ponownie utworzą szereg. Oczywiście, aby ta zabawa się udała, musicie mieć w grupie wystarczającą liczbę dzieci.

F. Kolorowanie: Obrazek 6

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 7

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Możecie powtórzyć z dziećmi modlitwę, którą zaczęły uczyć się na pamięć na Lekcji 5, po odmówieniu wspólnie z kilkoma dziećmi modlitw na rozpoczęcie zajęć.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Radość uskrzydla nas

D A D G. D

Radość uskrzydla nas, uskrzydla nas

D A D A. D

Radość uskrzydla nas, uskrzydla nas

A D

Gdy radość jest, nasza siła rośnie w moc

A D

Gdy radość jest, nasze myśli dają owoc

A D

Gdy radość jest, lepiej rozumiemy też

D A D A D

Radość uskrzydla nas, uskrzydla nas

Dm A7 Dm A7 Dm

Ale gdy smutek nawiedzi nas, smutek nawiedzi nas

A Dm A Dm

Słabi stajemy się, nasza siła odchodzi precz

A

Dm

A

Dm

Nasze wnioski osłania mrok, nasze myśli stają się szare

A7

Jednakże

Radość uskrzydla nas, uskrzydla nas

Radość uskrzydla nas, uskrzydla nas

Gdy radość jest, nasza siła rośnie w moc

Gdy radość jest, nasze myśli dają owoc

Gdy radość jest, lepiej rozumiemy też

Radość uskrzydla nas, uskrzydla nas

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniższe wskazówki pomogą wam w przedstawieniu cytatu, który dzieci będą zapamiętywać na tej lekcji, która skupia się na temacie radości:

‘Abdu'l-Bahá mówi nam, że radość dodaje nam skrzydeł, że kiedy jesteśmy radośni, jesteśmy silniejsi i że kiedy jesteśmy szczęśliwi, szybciej rozumiemy. Radość jest cechą ludzkiego serca. Z sercem pełnym radości dostrzegamy błogosławieństwa Boga wszędzie wokół nas - błogosławieństwo kochających rodziców, błogosławieństwo przyjaźni, a przede wszystkim błogosławieństwo poznawania Boga i kochania Go. Powinniśmy być szczęśliwi i radośni w każdych okolicznościach i robić wszystko, co w naszej mocy, aby przynosić radość innym. ‘Abdu'l-Bahá chce, aby wszystkie dzieci promieniały jak błyszczące lampy rzucające wszędzie światło radości. Aby pomóc nam pamiętać, że zawsze powinniśmy być radośni, zapamiętajmy następujący cytat::

„O, Synu człowieczy! Raduj się w wesolości serca twego, ażebyś godny był spotkania ze Mną i odzwierciedlania Mego piękna”¹⁰⁶.

Radować się

1. Ronald mieszka daleko od swoich dziadków. Kiedy usłyszał, że będzie mógł ich odwiedzić podczas szkolnych wakacji, bardzo się ucieszył. Jego serce się radowało.
2. Mouzhgan pomogła swojej mamie i tacie zasadzić nasiona ogórków w ich ogrodzie. Jej serce radowało się, gdy zaczęły pojawiać się pierwsze małe ogórki.

Godny

1. Sjona uczyła się bardzo pilnie i otrzymała doskonałe oceny. Nauczyciel pochwalił jej sumienność i ciężką pracę. Wytężona praca Sjony była godna pochwały nauczyciela.

2. David zawsze troskliwie opiekował się swoimi braćmi i siostrami. Jego rodzice wiedzieli, że mogą mu zaufać w opiece nad dziećmi. David był godny zaufania swoich rodziców.

Odzwierciedlać

1. Amari wypolerował znaleziony kamień, aż stał się tak błyszczący, że zaczął odzwierciedlać światło.
2. Serca, które są czyste, odzwierciedlają przymioty Boga.

Piękno

1. Mama Ilany lubi patrzeć na ptaki latające po niebie, kwitnące kwiaty i fale oceanu wpływające na brzeg. Dostrzega piękno w naturze.
2. Czasami piękno jakiejś piosenki tak bardzo porusza nasze serca, że doprowadza nas do łez.
3. Ilekroć Munir odmawia modlitwy, pamięta o pięknie Boga, Jego miłości, hojności i mądrości.

D. Opowiadanie

Poniższa historia zilustruje dzieciom, jak ‘Abdu'l-Bahá wnosił radość do serc tych, którzy go otaczali.

Leroy Ionas był wybitnym bahaitą, o którym zapewne dowiecie się więcej z biegiem czasu. Kiedy Mistrz odwiedził miasto Chicago w roku 1912, był on młodym chłopcem. Czy możecie sobie wyobrazić podeksycytowanie tego uduchowionego dziecka, mając możliwość znaleźć się w obecności ‘Abdu’l-Bahy? Pewnego dnia, kiedy razem ze swym ojcem byli w drodze do hotelu, w którym Mistrz się zatrzymał, Leroyowi przyszła do głowy pewna myśl: postanowił, że chce przynieść trochę kwiatów dla ‘Abdu’l-Bahy. Za niewielką kwotę, którą posiadał, udało mu się kupić piękny bukiet białych goździków. Ale zanim dotarli do hotelu, Leroy zmienił zdanie. Postanowił, że nie chciał ofiarowywać Mistrzowi niczego materialnego, nawet pięknych kwiatów. Ofiaruje Mu swoje serce. To była najważniejsza rzecz, którą miał do zaoferowania. Tak więc ojciec Leroya wręczył ‘Abdu’l-Basze kwiaty, nic nie wspominając, kto je przyniósł.

‘Abdu’l-Bahá następnie wygłosił przemowę do wszystkich przyjaciół, którzy zebrali się w hotelu, aby się z Nim spotkać. Podczas Jego przemowy Leroy siedział cicho u Jego stóp i słuchał Jego mądrych i pełnych miłości słów. Następnie Mistrz wstał i podał rękę każdemu z gości, dając każdemu białego goździka, jako wyraz swojej miłości. Leroy teraz stał za Mistrzem. „O, tak bardzo chciałbym, aby On się odwrócił i dał mi jeden z tych kwiatów,” pomyślał młodzieniec. Być może w głębi swego serca chciał, aby Mistrz wiedział, kto tak naprawdę przyniósł dla Niego te piękne kwiaty. Niestety jednak, jeden po drugim białe goździki były rozdawane innym ludziom i wydawało się to mało prawdopodobne, że Leroy też jakkolwiek dostanie. Wtem, zupełnie nieoczekiwanie, Mistrz odwrócił się i zatrzymał wzrok na Leroyu Ioasie. Jego twarz promieniała miłością, a Jego oczy były pełne dobroci. A czy wręczył mu On białego goździka? Nie.

'Abdu'l-Bahá dał Leroyowi coś znacznie cenniejszego. Miał zatknietą w swoim płaszczu piękną czerwoną różę. Wyjął ją i sprezentował ją chłopcu. Serce Leroya aż podskoczyło z radości. Mistrz jednak wiedział, kto tak naprawdę przyniósł Mu białe goździki.

E. Zabawa: „Łapiemy ogon smoka”

Aby rozpocząć kolejne zadanie, poproście dzieci, aby ustawiły się w szeregu kładąc swoje ręce na ramionach lub na pasie dziecka przed nimi. Pierwsze dziecko w szeregu będzie głową smoka. Ostatnie dziecko w szeregu będzie ogonem smoka, chętnie rzucającym się na prawo i na lewo, aby uciec od głowy. Do momentu podania sygnału "Start", smok musi stać w linii prostej. Jedno z dzieci liczy: „Jeden, dwa, trzy, start!” Na znak „Start” głowa smoka biegnie naokoło w kierunku ogona i próbuje go złapać. Całe ciało musi poruszać się razem z głową i nie może się rozerwać. Jeżeli głowie uda się złapać ogon, lub jeżeli ciało smoka rozerwie się zanim głowa złapie ogon to wtedy głowa staje się ogonem, a kolejne dziecko w szeregu staje się głową. Zabawę można kontynuować w ten sposób, aż każde dziecko przynajmniej raz będzie miało szansę być głową i ogonem.

F. Kolorowanie: Obrazek 7

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 8

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Zacznijcie zajęcia w zwykły sposób, odmawiając modlitwę z pamięci i prosząc kilku wybranych wcześniej uczniów, aby również to zrobili. Następnie można powtórzyć z dziećmi modlitwę, której zaczęły się uczyć na Lekcji 5.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Przez cały czas

REFREN:

E A

Przez cały czas mamy okazywać

B E A B

Naszą szczerość i prawdomówność

E A

Przez cały czas mamy okazywać

B E A B

Naszą szczerość i prawdomówność (powtórzyć)

E A B

Kiedy mówię dzielę się z głębi serca mego

E A B

Słowa miłe i prawdziwe to sztuka każdego

E A B

O jakim skarbem szczerłość dla nas jest

A E B E

Czystość i uczciwość pięknie łączą się

A E B E A E

O jakim skarbem szczerłość dla nas jest

Kiedy służę daję z głębi serca mego
 Modłę się nim wezmę się do tego
 Prawdziwą jedność tak budować chcę
 O jakim skarbem szczerłość dla nas jest
 O jakim skarbem szczerłość dla nas jest

Kiedy modłę się, to z głębi serca mego
 Zamykam oczy me i zwracam się do Niego
 O pragnieniach nie myślę, o tym co mi trzeba
 Myślę jak szczerłość błyszczy przez mój gest
 O jakim skarbem szczerłość dla nas jest

REFREN *(powtórzyć dwukrotnie)*

C. Zapamiętywanie cytatów

Aby zaprezentować cytat do zapamiętania, można wykorzystać następujące idee związane z tematem lekcji:

Kiedy nasze słowa i czyny odzwierciedlają to, co jest w naszych sercach, okazujemy cechę szczerłości. Szczerłość inspirowa nas do bycia prawdomównymi i uczciwymi w naszych kontaktach z innymi. Na przykład, kiedy mówimy, że jest nam przykro za coś, co zrobiliśmy i jednocześnie wiemy w naszych sercach, że dołożymy wszelkich starań, aby nie powtórzyć naszych złych uczynków, jesteśmy szczerzy. To właśnie dzięki naszej szczerłości inni mogą zobaczyć czystość naszych serc i obdarzyć nas zaufaniem. Aby pomóc nam pamiętać jak ważna jest ta cecha, będziemy uczyć się na pamięć następującego cytatu ‘Abdu'l-Bahy:

„Powinniśmy nieustannie okazywać prawdomówność i szczerłość”¹⁰⁷.

Okazywać

1. Csaba oczyścił z błota muszlę, którą znalazł na plaży i wypolerował ją, aż była gładka i błyszcząca. Kiedy skończył, muszla okazała swe prawdziwe piękno.
2. Gdy słońce wzeszło i poranna mgła się uniosła, góry okazały cały swój splendor.

Szczerść

1. Koledzy Leo z klasy często grają w gry zamiast się uczyć. Leo martwi się, że nie poradzą sobie w szkole, więc proponuje, aby wszyscy uczyli się razem i próbuje wymyślić, jak mogą sobie nawzajem pomóc w nauce. Troska Leo o kolegów z klasy jest szczerą.
2. Rosa obiecała mamie, że codziennie będzie odrabiała swoje zadania domowe. Kiedy rodzice są poza domem, Rosa sumiennie pracuje nad swoimi zadaniami domowymi. Rosa była szczerą w swojej obietnicy.

D. Opowiadanie

Historia, którą opowiecie dzieciom na tej lekcji, pomoże im zastanowić się, co to znaczy posiadać cechy szczerści i dostrzec, kiedy jej brakuje.

Przez wiele, wiele lat za pewnym domem, który należał do męża i żony oraz kilkoro ich dzieci, stało ogromne drzewo. W miarę jak drzewo rosło, jego gałęzie sięgały coraz wyżej i coraz dalej, zacieniając tył rodzinnego domu. Pewnego zimowego poranka ojciec rodziny przechodził pod drzewem, kiedy to napotkał na sąsiada. Rozmawiali krótko o tym, co słychać we wsi. Po chwili sąsiad, spoglądając na wielkie drzewo, powiedział do ojca: „Wiesz, naprawdę najwyższy czas, abyś ściął to ogromne drzewo. Jest rozrośnięte i niesforne. A co jeśli jedna z gałęzi odłamie się i spadnie ci na dach – albo, co gorsza – uderzy jedno z Twoich dzieci podczas gdy będą bawić się w cieniu drzewa?” Kiedy się rozeszli, ojciec rodziny rozważał radę sąsiada. Drzewo stało w tym miejscu od niepamiętnych czasów i nigdy nie wyrządziło nikomu krzywdy. Rzuciło przyjemny cień w lecie i osłaniało dom przed smaganiem mroźnego wiatru w zimie. Wydawało się solidne i silne. „Pomimo to, być może mój sąsiad ma rację”, powiedział sobie. „Pozory mogą czasami mylić. A co jeśli to drzewo nie jest tak wytrzymałe, jak się wydaje?” I tym sposobem postanowił ściąć drzewo.

Była to ciężka praca, jako że drzewo było naprawdę bardzo duże i miało wiele konarów i gałęzi, niektóre z nich bardzo wysoko. Jak tylko mężczyzna skończył ścinanie drzewa, pojawił się znowu sąsiad, tym razem w towarzystwie swych dwóch synów i z wozem. „Widzę, że zdecydowałeś się ściąć drzewo”, powiedział sąsiad patrząc na stertę drewna. „Przypuszczam, że będziesz potrzebował kogoś, kto zabierze te stosy. Może my ci pomożemy. Przywiozłem mój wóz i moich dwóch synów do pomocy i bardzo chętnie usuniemy całe to drewno z twojego podwórka”. Nie czekając na odpowiedź, synowie sąsiada zaczęli ładować drewno na czekający już wóz. Podczas gdy odchodzili z załadowanym wozem, mężczyzna usiadł na pniu ściętego drzewa, które chroniło jego dom przez tyle lat. I dopiero wtedy uświadomił sobie, że jego sąsiad wcale nie martwił się o bezpieczeństwo jego rodziny, tylko o zaopatrzenie się w drewno na opał, które będzie go grzało przez długie zimowe miesiące. „Pozory rzeczywiście mogą czasami

mylić”, powiedział mężczyzna ciężko wzdychając. Jakże smutne jest to, że rodzina straciła tego dnia swoje piękne drzewo. Ale jeszcze smutniejsze jest to, że sąsiad ten stracił zaufanie swojego przyjaciela i możliwość zdobycia przychylności Boga.

E. Zabawa: „Ciepło - zimno”

Rozpocznijcie od zawiązania przepaski na oczach jednego z dzieci i poproszenia go o odwrócenie się od grupy. Niech inne dzieci schowają mały przedmiot, np. ołówek lub kredkę, a następnie zdejmijcie opaskę pierwszemu dziecku, które ma teraz szukać ukrytego przedmiotu. Pozostałe dzieci powinny pomóc, klaszcząc coraz głośniejsze, im bardziej dziecko zbliża się do miejsca ukrycia. Jeśli dziecko oddali się od miejsca, w którym ukryty jest przedmiot, klaskanie będzie coraz cichsze. Zamiast klaskać, dzieci mogą wołać „ciepło”, „cieplej”, „gorąco”, gdy dziecko, które szuka, zbliża się do przedmiotu, i „zimno”, „zimniej”, „lód”, gdy dziecko się od niego oddala. Dzieci powinny uważać, aby nie wprowadzać w błąd kolegi, który szuka ukrytego przedmiotu; w przeciwnym razie straci on zaufanie do pozostałych, a zabawa stanie się bezcelowa.

F. Kolorowanie: Obrazek 8

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 9

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Aby rozpocząć te i trzy następne zajęcia, wybierzcie modlitwę do odmówienia z pamięci, jak na przykład tą zaproponowaną w Rozdziale 10. Kilku uczniów może do was dołączyć w odmawianiu modlitw na rozpoczęcie zajęć, po czym można wprowadzić poniższą modlitwę do zapamiętania. Ta modlitwa jest dłuższa niż dwie poprzednie zapamiętane przez dzieci, ale nie będzie dla nich trudna do zrozumienia i wszyscy powinni być w stanie nauczyć się jej na pamięć przed Lekcją 12.

„Błogosławione jest miejsce i dom, i okolica, i miasto, i serce, i góra, i schronienie, i jaskinia, i dolina, i ziemia, i morze, i wyspa, i łąka, gdzie Boga wspomniano i głoszą chwałę Jego”¹⁰⁸.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Bądź jak ziemia

C G

Popatrz na ziemię

F G C

Jest taka pokorna

C G

Bogata w dary od Boga

F G C
 Oddać ludziom jest gotowa
 C G
 Pozwala chodzić po sobie
 F G C
 Ale nigdy nie powie Tobie
 C G
 „Jestem bogatsza,
 F G C
 ważniejsza niż Ty”

Popatrz na drzewo
 jest takie pokorne
 im więcej owoców daje
 tym bardziej schylone się staje
 Co najlepsze oddaje Tobie
 ale nigdy nie powie o sobie:
 „Jestem bogatsze
 ważniejsze niż Ty”.

 C G
 Bądź taka jak ziemia
 F G C
 Bądź takie jak drzewo
 C G
 Wzleć na skrzydłach pokory
 F G C
 Wysoko aż do nieba bram
 C G
 Aby piękne skrzydła pokory
 F G C
 Uniosły Cię do nieba bram

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniższe myśli pomogą wam wprowadzić temat tej lekcji i cytat do zapamiętania.

Bardzo ważną wartością duchową jest pokora. Ci, którzy są pokorni przed Bogiem, uznają wielkość Boga i Jego stworzenia. Wiedzą, że bez Jego pomocy i łaski nikt z nas nie może niczego osiągnąć. On jest Wszechmocny, Wszechpotężny. I tak jak nigdy nie okazalibyśmy dumy przed Bogiem, tak też pozostajemy pokorni przed całym Jego

stworzeniem. Pamiętamy, że ziemia i wszyscy na niej zostali stworzeni przez Niego i odzwierciedlają Jego znaki i przymioty. Szanujemy przyrodę i wiemy w naszych sercach, że zawsze jest coś, czego możemy się nauczyć od otaczających nas ludzi. Zapamiętajmy następujący cytat:

„O Synu Człowieczy! Poniż się przede Mną abym łaskawie nawiedził ciebie”¹⁰⁹.

Poniżyć się/Być skromnym/Być pokornym

1. Zainab pilnie pracuje nad swoimi zadaniami z matematyki i zawsze osiąga dobre wyniki. Jest skromna i nigdy nie chwali się swoimi osiągnięciami.
2. Dzieci z okolicy, w której mieszka Yong Fu są chętne do nauki, więc poproszono Yong Fu, aby utworzył dla nich małą grupę. Chociaż ma on jeszcze niewielkie doświadczenie i uważa się niegodny takiego zadania, pokłada ufność w Bogu i robi wszystko, co w jego mocy. Podchodzi do tego zadania z pokorą.

Łaskawie/uprzejmie

1. Rodzina Candace zaprosiła kilku sąsiadów do swojego domu na posiłek. Kiedy goście przybywają, Candace wita ich serdecznie i uprzejmie oferuje im chłodny napój.
2. Giovanni zobaczył, że jego starsza sąsiadka z trudem idzie do domu z torbami z zakupami, więc uprzejmie zaoferował, że zanieśli je za nią.

D. Opowiadanie

Pokora była jedną z najbardziej godnych uwagi cech 'Abdu'l-Bahy. Wielu ludzi chciało nadać Mu wielkie tytuły, ale On chciał być nazywany tylko „'Abdu'l-Bahá”, co oznacza „Sługa Chwały”. Jego najbardziej żarliwym pragnieniem było służyć. Pewnego razu, pewni zamożni odwiedzający ułożyli wyszukany plan, zgodnie z którym miał On umyć ręce przed posiłkiem. Zaaranżowali specjalnie ubranego chłopca, aby niósł wytworną miskę z „kryształową wodą”, a także czekał na Niego perfumowany ręcznik. Kiedy Mistrz zobaczył grupę przyjaciół zbliżających się do Niego od strony trawnika - z małym chłopcem, miską i ręcznikiem - zrozumiał ich cel. Pospieszenie znalazł trochę wody w pobliżu, umył ręce i osuszył je kawałkiem materiału, który miał ogrodnik. Promiennie odwrócił się, aby przywitać grupę. Następnie, obdarzając swoich gości zaszczytem, który był przeznaczony dla Niego, z miłością podał im wodę i perfumowany ręcznik!

E. Zabawa: „Czasami jesteśmy wysocy”

Zawiąż opaskę na oczy jednemu z dzieci i poproś resztę, aby utworzyła kółko wokół niego. Chórem, wszystkie dzieci mówią:

„Jesteśmy bardzo wysocy” (Dzieci stoją na palcach i wyciągają się w górę, jak najwyżej mogą.)

„Jesteśmy bardzo niscy” (Dzieci kucają i starają się być jak najniżej, jak tylko się da.)

„Czasami jesteśmy wysocy” (Znowu się wyciągają ku górze.)

„Czasami jesteśmy niscy” (Znowu kucają.)

Następnie pokazujesz dzieciom gestem, wskazując czy powinni stanąć wysoko, czy kucać i dzieci mówią razem:

„Zgadnij, jacy teraz jesteśmy”?

Dziecko z opaską na oczach stara się zgadnąć, czy są wysocy czy niscy, na podstawie poziomu, z którego dochodzą głosy. Każde dziecko powinno chociaż raz mieć możliwość zabawy z zasłoniętymi oczami.

F. Kolorowanie: Obrazek 9

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 10

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Po rozpoczęciu modlitwami dzieci mogą kontynuować zapamiętywanie modlitwy wprowadzonej na poprzedniej lekcji.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Panie, wielbię Cię, dziękuję Ci

C Am Em

Panie, wielbię Cię, dziękuję Ci

F G

Za koronę miłosierdzia

C Am

Założoną na głowę mi

F C

Będzie świecić całą wieczność

G7 Am

Gdy okazuję swoją wdzięczność

Dm G7 C

Panie, wielbię Cię dziękuję Ci.

Panie, wielbię Cię dziękuję Ci

Za miłość i za wiedzę

Zaszczepioną w sercu mym
Będą rosnać całą wieczność
Gdy okazuję swoją wdzięczność
Panie, wielbię Cię dziękuję Ci.

Panie, wielbię Cię dziękuję Ci
Za światło prawdy które
Rozświećla oczy mi
Dojrzę potęgę Twojej hojności
Im więcej okażę swej wdzięczności
Panie, wielbię Cię dziękuję Ci
Panie, wielbię Cię dziękuję Ci.

C. Zapamiętywanie cytatów

Cytat do zapamiętania można przedstawić Waszym uczniom w następujący sposób:

Kiedy otrzymujemy nawet najmniejszy prezent, dziękujemy osobie, która nam go dała. Zatem o ileż bardziej powinniśmy być wdzięczni Bogu za Jego niezliczone dary i hojność - troskliwe oczy, które nad nami czuwają, serca, które nas kochają i wszystko, co stworzył, abyśmy mogli wzrastać i się rozwijać. 'Abdu'l-Bahá mówi nam, że powinniśmy być wdzięczni Bogu za wiele dóbr, które nam dał i za wypełnienie naszych serc Jego miłością. Musimy być wdzięczni Bogu w każdej chwili, nawet w chwilach trudności. Dziękowanie Bogu pozwala nam otrzymywać coraz więcej Jego nieskończonych dobrodziejstw. Zapamiętajmy następujący cytat:

„Bądź szczęśliwy. Bądź wdzięczny. Powstań, aby Bogu składać dzięki, ażeby to dziękczynienie sprzyjało zwiększeniu darów”¹¹⁰.

Powstać

1. Salma ucieszyła się, widząc, jak babcia po długiej chorobie powstała z łóżka i wyszła na spacer.
2. Dzieci wstają codziennie wcześnie rano, aby odmówić modlitwy.

Sprzyjać

1. Nadia jest zawsze czysta. Wie, że czystość jest ważna dla rozwoju duchowego. Czystość sprzyja duchowości.
2. Członkowie rodziny Seffa współpracują ze sobą i pomagają sobie we wszystkich ważnych sprawach. Ponieważ współpracują, żyją w harmonii. Współpraca sprzyja harmonii.

Zwiększenie

1. W zeszłym roku szkoła Marii miała tylko pięciu nauczycieli. W tym roku ma ośmiu nauczycieli. Liczba nauczycieli w szkole zwiększyła się o trzy osoby.
2. Shayan jest radosnym chłopcem, a jego radość rośnie jeszcze bardziej, gdy tylko może pomóc innym. Jego radość zwiększa się, gdy służy innym.

D. Opowiadanie

Pewnego dnia zamożna dama przybyła z bardzo daleka, aby zobaczyć się z 'Abdu'l-Bahą w Ziemi Świętej. Bardzo szczegółowo zaczęła opowiadać Mu o swoich drobnych kłopotach, jeden po drugim. 'Abdu'l-Bahá słuchał z cierpliwością i życzliwością przez dość długi czas, aż w końcu inne spotkanie zmusiło go do zakończenia wizyty. Zanim jednak opuścił swego gościa, wskazał na dżentelmena idącego za oknem. „Idzie człowiek, którego zaproszę, aby się z Tobą zobaczyć”, powiedział. „Nazywa się Mirzá Haydar-'Alí. Chodzi po ziemi, ale mieszka w niebie”, wyjaśnił 'Abdu'l-Bahá. „Miał on mnóstwo kłopotów i opowie Ci o nich”.

Mirzá Haydar-'Alí doświadczył rzeczywiście wielu kłopotów. Pochodził z Persji, gdzie bahaici byli traktowani z niesprawiedliwością i wielkim okrucieństwem. Niektórzy zostali aresztowani i niesłusznie uwięzieni; inni byli bici przez ludzi pełnych nienawiści i złości. Zbyttno zasmuciłoby wasze serca, gdybyście usłyszeli o wszystkich cierpieniach, które Mirzá Haydar-'Alí zniósł w swoim życiu.

I tak 'Abdu'l-Bahá wyszedł żeby złapać Mirzę Haydar-'Aliego i przyprowadzić go, aby poznał Jego gościa. Po przedstawieniu go owej damie, 'Abdu'l-Bahá odszedł. Natychmiast Mirzá Haydar-'Alí zaczął mówić jej z wielką radością i pokorą o wspaniałym czasie, w którym żyjemy i o wszystkich błogosławieństwach Boga, które mają nadejść. Pani ta słuchała przez chwilę, po czym, zniecierpliwiona, przerwała mówiąc: „Ale 'Abdu'l-Bahá powiedział, że opowiesz mi o swoich kłopotach”. Mirzá Haydar-'Alí podniósł wzrok w zdumieniu. „Kłopotach?” odpowiedział. „Skądże, proszę pani, nigdy nie miałem żadnych kłopotów. Nie wiem, co to są kłopoty”. Oczywiście 'Abdu'l-Bahá wiedział, że choć Mirzá Haydar-'Alí doświadczył ogromnych trudności, to nigdy nie dotknęły one jego szczęścia, a on widział jedynie wszelkie błogosławieństwa, jakimi Bóg obdarzył go w życiu, za które był wdzięczny.

E. Zabawa: „Szybki impuls”

Poproście uczniów, aby utworzyli koło trzymając się za ręce. Najpierw niech przeciwiczą ściskanie lewej, a potem prawej dłoni. Następnie wyjaśnij im, że będą wysyłać „pulsujący sygnał”, który będzie wędrował przez grupę. Jedno dziecko zacznie od szybkiego uścisku dłoni dziecka po swojej prawej stronie, które przekaże sygnał następnemu dziecku i tak dalej, aż wróci do pierwszego dziecka. Dzieciom należy mierzyć czas i stawiać wyzwania, by robiły to coraz szybciej. i szybciej. Kiedy już nauczą się tej podstawowej gry, można poprosić je o wysłanie impulsu w przeciwnym kierunku lub o zwiększenie liczby uścisków przy każdym impulsie.

F. Kolorowanie: Obrazek 10

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 11

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Rozpocznijcie zajęcia w tradycyjny sposób, recytując z pamięci modlitwę i zapraszając kilku uczniów do jej odmówienia. Następnie możesz pomóc dzieciom kontynuować zapamiętywanie modlitwy, której zaczęły się uczyć na Lekcji 9.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Szukając dobra

C

Doskonałość jest moim celem

F7

Ale drogi przede mną jeszcze wiele

C

I wiem, że to co mi w tym pomoże

G7

C

Gdy widzę dobro o każdej porze

F7

Więc jeśli widzę, że coś robisz źle

C

Nie będę o tym śpiewał w piosence tej

G7

Nie będę o tym mówił tu i tam

F7

C

Więcej nie pomyślę o tym nawet sam

REFREN:

F7

Poszukam w Tobie dobrych stron

C

Poszukam w Tobie dobrych stron

G7

Chciałbyś bym tak zrobił, wiem

F7 C

Bo chcę abyś zrobił tak wobec mnie

F7

Bóg też szuka moich dobrych stron

C Am

On szuka moich dobrych stron

C G

A kiedy ja przykryję winy

F7

I te małe błędy innych

C G7 C

Mam nadzieję Bóg przykryje moje błędy też

‘Abdu’l-Bahá w mądrości swej
W samych źrenicach widział serce twe
I gdy dostrzegł jakieś winy
Znajdował sposób byś stał się silny
Więc jeśli znajdę słabość w Tobie
Już dokładnie wiem, co z tym zrobię
Nie powiem o tym komuś innemu
Nie, nie powiem o tym sobie samemu

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Proponujemy, abyście wprowadzili temat lekcji i cytat do zapamiętania, dzieląc się z uczniami następującymi myślami:

Przebaczenie jest jednym z przymiotów Boga. ‘Abdu’l-Bahá mówi nam, że powinniśmy zawsze być wyrozumiali wobec siebie nawzajem. Powinniśmy patrzeć oczami przebaczenia a nie patrzeć na błędy innych. Jeśli będziemy podążać za przykładem ‘Abdu’l-Bahy, będziemy okazywać przebaczenie nie tylko naszym przyjaciołom, kiedy popełniają błędy, ale również tym, którzy są dla nas niemili. Aby pomóc nam w naszych wysiłkach bycia wyrozumiałymi, zapamiętajmy następujący cytat:

„... niechaj waszą ozdobą będzie przebaczenie i miłosierdzie, i to, co raduje serca wybranych przez Boga”¹¹¹.

Miłosierdzie

1. Deszcz padał nieprzerwanie przez wiele dni. Nawet gdy wioska została zalana, deszcz nie ustawał. Deszcz nie okazywał miłosierdzia.
2. Kiedy modlimy się do Boga, On wybacz nam nasze błędy. On okazuje nam miłosierdzie.

Radować

1. Ursula źle się czuła. Jej przyjaciółka Elsie przyniosła jej kwiaty i siedziała z nią przez długi czas, opowiadając jej historie i rozmawiając. Wizyta Elsie sprawiła, że Ursula poczuła się znacznie lepiej. Jej wizyta rozradowała serce Ursuli.
2. Pani Sanchez otrzymała długi list od swojego męża, który wyjechał do pobliskiego miasta do pracy. List przynosił dobre wieści, że jej mąż wkrótce wróci do domu. Wiadomość ta bardzo ją uradowała.

Wybrani/uwielbiani

1. Nauczycielka kochała wszystkich swoich uczniów i każdemu poświęcała szczególną uwagę. Uwielbiała ich wszystkich.
2. Jakub lubił wszystkie przedmioty w szkole, ale najlepiej radził sobie z naukami ścisłymi. Nauki ścisłe były przedmiotem, który uwielbiał najbardziej.

D. Opowiadanie

W czasach, gdy Mistrz mieszkał w Akce, gubernatorem był tam człowiek, który raz po raz starał się krzywdzić bahaitów. Pewnego razu wymyślił plan, aby zniszczyć im źródło utrzymania: wydał rozkaz swoim strażom, aby zamknęły sklepy wszystkich bahaitów i przyniosły mu klucze. Jednakże 'Abdu'l-Bahá dowiedział się o planie gubernatora i doradził przyjaciołom, aby następnego dnia nie otwierali swoich sklepów. Powiedział im, aby poczekać i zobaczyć, co Bóg zarządzi.

Wyobraźcie sobie zdziwienie gubernatora, kiedy usłyszał, że jego straż nie mogły przynieść mu kluczy, ponieważ sklepy tego dnia nie zostały otwarte. Zanim jednak zdążył zastanowić się, co teraz zrobić, wydarzyło się coś nieoczekiwanego. Nadszedł telegram od jego przełożonych, z którego dowiedział się, że zostaje zwolniony ze swojego stanowiska gubernatora miasta. I w ten oto sposób sklepy bahaitów zostały uratowane.

Były gubernator otrzymał rozkaz opuszczenia Akki i udania się do innego miasta zwanego Damaszkiem. Nie wiedział zrazu, co ma teraz zrobić. Miał opuścić miasto szybko i sam. Co się teraz stanie z jego rodziną? Kto pomoże komuś, kto stracił łaski rządu? Mistrz usłyszał te wieści i poszedł się z nim zobaczyć. Okazał nieszczęśliwemu człowiekowi wiele dobra i serdeczności, jak gdyby człowiek ten nigdy nie był wrogiem Wiary. Ani razu Mistrz nie wspomniał o jego przeszłych złych uczynkach. Zamiast tego, zaoferował mu, że mu pomoże, w jakikolwiek możliwy sposób. Były gubernator martwił się, że zostawia swoją żonę i dzieci samych. 'Abdu'l-Bahá zapewnił go, że zajmie się

tą sprawą. Później zorganizował dla jego rodziny wygodną podróż, zadbał o kogoś godnego zaufania, aby towarzyszył jego żonie i dzieciom podczas podróży, zapłacił za wszystkie związane z tym wydatki, i wysłał rodzinę gubernatora w drogę do Damaszku.

Kiedy do byłego gubernatora dołączyła jego rodzina, jego radość była ogromna. Z sercem przepełnionym wdzięcznością zwrócił się do człowieka, który podróżował z jego rodziną i zapytał go o koszty związane z podróżą. Mężczyzna wyjaśnił, że koszty zostały już opłacone przez 'Abdu'l-Bahę. Następnie były gubernator zaoferował mężczyźnie prezent za jego uprzejmość i staranność podczas podróży. Ale on nie chciał przyjąć prezentu mówiąc, że on był jedynie posłuszny 'Abdu'l-Basze i że nie chce dostać niczego za swoją służbę. Wówczas były gubernator poprosił go, aby został na noc jako gość w jego domu. Mężczyzna odpowiedział jednak, że bardzo pragnie postąpić zgodnie ze wskazówkami Mistrza, który nakazał mu bezzwłocznie powrócić do Akki. Były gubernator poprosił człowieka, aby przynajmniej poczekał chwilę, aby mógł on napisać list do 'Abdu'l-Bahy. Człowiek ten przystał na to, i po swoim powrocie do Akki doręczył list Mistrzowi. W liście było napisane: „O, 'Abdu'l-Baho! Modłę się, abyś mi wybaczył. Nie rozumiałem. Nie znałem ciebie. Wyrzuciłem ci wiele złego. Ty odplaciłeś mi za to wielkim dobrem”.

E. Zabawa: „Ludzie do ludzi”

Poproście dzieci, aby chodziły naokoło swobodnie, klaszcząc w dłonie i mówiąc „ludzie do ludzi”. Kiedy zawołacie „plecy do pleców”, dzieci powinny zatrzymać się i każde z nich ustawia się plecami do innego dziecka. Na wasz sygnał dzieci znowu zaczynają się poruszać naokoło, klaszcząc i mówiąc „ludzie do ludzi”. Kiedy zawołacie „twarzą w twarz”, dzieci powinny zatrzymać się i stanąć twarzą w twarz z innym dzieckiem, pochylając głowę. Zabawa może toczyć się w ten sposób, powtarzając te dwie komendy kilka razy. Można wtedy dołączyć inne polecenia, na przykład „kolano do kolana” czy „łokieć do łokcia”.

F. Kolorowanie: Obrazek 11

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 12

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Jak zawsze, zajęcia należy rozpocząć od modlitwy na rozpoczęcie. Następnie można powtórzyć z dziećmi modlitwę, której uczyły się przez ostatnie trzy lekcje. Należy się upewnić, że wszystkie potrafią ją dobrze odmówić, ponieważ na Lekcji 13 będziecie wprowadzać nową modlitwę, której będą się uczyć na pamięć.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Jaśniejsza niż światło słońca

C	G	D	G
Prawdomówność jest jaśniejsza niż światło słońca			
C	G	D	G
Prawdomówność jest jaśniejsza niż światło słońca			
C	G	D	G
Ozdabiajcie swe języki, prawdomowością			
C	G	D	G
Ozdabiajcie swe języki, prawdomowością			

Uczciwość ozdabia duszę każdego z nas
Uczciwość ozdabia duszę każdego z nas
Uczciwość jest jaśniejsza niż światło słońca
Uczciwość jest jaśniejsza niż światło słońca

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniżej znajduje się kilka idei, którymi możecie podzielić się z uczniami, aby zaprezentować temat przewodni tej lekcji, którym jest uczciwość, oraz cytat, którego będą się uczyć na pamięć.

Ogrody przyozdabiają kwiaty o różnych kształtach i kolorach. Wiosną drzewa owocowe są ozdobione pachnącymi kwiatami. My zdobimy się czystymi i niczym niesplamionymi ubraniami. Wszystkie te ozdoby tworzą piękno. Jednak bardziej niż rzeczy materialne, to blask wartości duchowych czyni istoty ludzkie pięknymi, co przynosi radość naszym sercom. Jedną z najpiękniejszych cech, które mogą ozdabiać nasze życie jest uczciwość. Kiedy upiększamy się uczciwością, nie zabieramy rzeczy, które należą do innych bez ich zgody, nigdy nie oszukujemy ani podstępnie nie zwodzimy do zrobienia czegoś. Aby pomóc nam zapamiętać cechę uczciwości, zapamiętajmy następujący cytat Bahá'u'lláha:

„Upiększajcie języki, o ludzie, prawdomowością i ozdabiajcie wasze dusze ozdobą uczciwości”¹¹².

Upiększać

1. Malit posadził w ogrodzie piękne róże. Róże upiększają ogród.
2. Sunil mówi tylko prawdę. Jego słowa są zawsze upiękzone prawdomowością.

D. Opowiadanie

W późniejszym okresie swojego życia 'Abdu'l-Bahá był w stanie podróżować do wielu miejsc na całym świecie. Gdziekolwiek się udawał, spotykał się z ludźmi ze wszystkich środowisk - pracownikami i przywódcami, nauczycielami i naukowcami - i robił wszystko, co mógł, aby wszyscy czuli się swobodnie. Pewnego dnia w Egipcie zaprosił do siebie na obiad wysokiego rangą urzędnika państwowego. 'Abdu'l-Bahá postanowił wynająć powóz, który zawiezie ich do celu, ponieważ urzędnik był przyzwyczajony do tego rodzaju komfortu.

Przejazd nie był długi i wkrótce dotarli na swój obiad. Ale kiedy woźnica powozu podszedł do 'Abdu'l-Bahy po zapłatę, zażądał znacznie więcej niż uczciwa cena za taką podróż. 'Abdu'l-Bahá wiedział, że woźnica nie był uczciwy. Zapłacił mu tylko tyle, ile był mu winien, po czym odwrócił się, aby odejść.

Kiedy woźnica próbował się kłócić, 'Abdu'l-Bahá był stanowczy. Powiedział mężczyźnie, że gdyby był uczciwy co do stawki, zostałby nagrodzony pokaźnym napiwkiem. Następnie Mistrz odszedł, zostawiając woźnicę, aby zastanowił się nad swoim postępowaniem.

E. Zabawa: „Kwadrat, kółko, trójkąt”

Zakładamy, że dzieci znają nazwy przynajmniej kilku figur geometrycznych, takich jak „kwadrat”, „kółko” i „trójkąt”. Rozpocznijcie od powtórki z dziećmi nazw tych figur, upewniając się, że dzieci umieją rozpoznać każdą z nich. Następnie podnieście w górę kartkę, na której narysowaliście trzy figury w jakiejś kolejności – na przykład, kółko, kółko, kwadrat – i powiedzcie dzieciom, aby bacznie się jej przyjrzały. Następnie odłóżcie tę kartkę i poproście jedno z dzieci, aby powiedziało kolejno figury na głos. Powtórzcie to kilka razy, używając kartek, na których uprzednio narysowaliście figury w wielu różnych kombinacjach. Powinniście mieć kilka kartek z tylko dwoma figurami, w przypadku, gdy kombinacja trzech jest zbyt trudna dla dzieci do zapamiętania, i kilka kartek z kombinacją czterech lub pięciu figur, na wypadek, gdyby dzieci uznały, że kombinacja trzech jest zbyt łatwa.

Teraz spróbujcie wypowiedzieć ciąg figur - dwóch, trzech lub czterech, w zależności od możliwości waszych uczniów - i poproście jedno dziecko z grupy o powtórzenie go. Po kilkukrotnym powtórzeniu tej czynności z każdym dzieckiem, można uczynić zabawę bardziej wymagającą, prosząc dzieci o narysowanie kombinacji, którą się wypowiada.

F. Kolorowanie: Obrazek 12

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 13

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Na tych i kolejnych trzech zajęciach dzieci skupią swoje wysiłki na nauce recytowania z pamięci poniższej modlitwy. Możecie im ją wprowadzić po tym, jak sami zaoferujecie

modlitwę z pamięci na rozpoczęcie lekcji, taką jak ta zaproponowana w Rozdziale 13, i po tym, jak kilku uczniów również to zrobi.

„O Panie! Zasadź tę delikatną roślinkę w ogrodzie Twoich rozlicznych łask, podlewaj ją ze źródeł Twojej miłującej dobroci i spraw, aby wyrosła na piękną roślinę dzięki strumieniom Twojej przychylności i łaski.

Tyś jest Mocny i Potężny”¹¹³.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Bądź fair

REFREN:

A

Bądź fair, bądź fair

E7

A

I każdemu otuchę staraj się nieść

A

Bądź fair, bądź fair

E7

A

I każdemu otuchę staraj się nieść

A

E

Gdy traktujemy fair wszystkich ludzi

E7

A

Mamy zaufanie naszych sióstr i braci

A7

D

Kiedy się wszystko dzieli jak trzeba

E

A

Sprawiedliwością zalśni cała ziemia

REFREN

Gdy prawdziwą otuchę i pomoc niesiesz

Śladami Mistrza na pewno iść będziesz

Gdy w tym co mówisz i robisz prawość jest

Wniesiesz radość do wszystkich serc.

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Na tej lekcji dzieci poznają cytat związany z wartością, jaką jest współczucie, który możecie przedstawić w następujący sposób:

Bóg jest Najbardziej Współczującym, Wszechmiłosiernym. W chwilach trudności, zwracamy nasze serca do Niego i prosimy Go, aby nas pocieszył i wzmocnił. Tak więc i my musimy okazywać współczucie innym. Kiedy ktoś, kogo znamy ma problem lub jest smutny, powinniśmy zrobić, co w naszej mocy, aby być wyrozumiałymi i pomóc tej osobie. Musimy okazywać współczucie i być uprzejmi wobec każdego, w każdych warunkach, tak jak drzewo, które daje owoce wszystkim, nawet tym, którzy rzucają w nie kamieniami. 'Abdu'l-Bahá okazywał współczucie wszystkim ludziom w każdym momencie, chociaż Jego życie wypełnione było trudnościami. Aby pomóc nam w naszych wysiłkach w okazywaniu współczucia, zapamiętajmy słowa 'Abdu'l-Bahy:

„Królestwo Boga zbudowane jest na słuszności i sprawiedliwości oraz na miłosierdziu, współczuciu i uprzejmości dla każdej żywej duszy”¹¹⁴.

Zbudowane

1. Lekarz był zaniepokojony zdrowiem dzieci w wioskach, więc otworzył klinikę, aby móc otoczyć je opieką medyczną. Klinika została zbudowana z jego miłości do dzieci.
2. Jenna i Mercedes są przyjaciółkami od bardzo długiego czasu. Zawsze uczą się razem i dzielą się ze sobą przydatnymi rzeczami, których się nauczyły. Ich przyjaźń zbudowana jest na życzliwości i miłości.

Słuszność

1. Wszyscy ludzie w królestwie ciężko pracowali na jego dobrobyt. Kiedy wszystkie plony zostały zebrane, król podzielił je wśród swych poddanych w zależności od wielkości ich rodzin. Król słusznie potraktował swoich poddanych.
2. Rada miejska musiała wybudować drogę do sąsiedniej wioski. Zadecydowała, że droga będzie okrążała gospodarstwa rolne. W ten sposób wiele osób mogło skorzystać z nowej drogi, a rolnicy nie ucierpieli z tego powodu. Rada podjęła słuszną decyzję.

Współczucie

1. Li Yong zauważył, że jego koleżanka Zahra była smutna, więc podszedł do niej aby zapytać, czy mógłby jej w jakikolwiek sposób pomóc. Zahra wyjaśniła mu, że jej mama była chora i leżała w szpitalu. Li Yong słuchał i pocieszył Zahrę, oferując, że pójdzie z nią do szpitala następnego dnia. Li Yong okazał Zahrze swe współczucie.
2. Pewnego dnia Shiori szedł przez wieś, gdy wtem zobaczył małą owieczkę, której nóżka utknęła w ogrodzeniu. Shiori delikatnie uwolnił jej nóżkę i założył na nią bandaż. Shiori okazał współczucie owieczce.

D. Opowiadanie

Podczas gdy 'Abdu'l-Bahá podróżował na Zachód, do każdego miasta, które odwiedzał, przybywało wielu ludzi, aby się z Nim zobaczyć i posłuchać Jego zachęcających słów. Dniem i nocą spotykał się z ludźmi różnego rodzaju – młodymi i starszymi, bogatymi i biednymi, urzędnikami i zwykłymi obywatelami. Niektórzy z nich przyszli kierowani wielką miłością do Mistrza, a inni przyszli ponieważ byli ciekawi tego, co miał do powiedzenia.

Pewnego dnia jakaś kobieta przybyła do domu, gdzie zatrzymał się Mistrz i zapukała do drzwi. Była ona zwykłą osobą, która w głębi swego serca pragnęła spędzić kilka chwil z 'Abdu'l-Bahą. „Czy jest pani umówiona, aby zobaczyć się z Mistrzem?” – zapytał mężczyzna, który otworzył drzwi. Odpowiedziała, że nie. Powiedziano jej, że w takim razie, nie będzie to możliwe, aby zobaczyła się z 'Abdu'l-Bahą, ponieważ ma spotkanie z kilkoma bardzo ważnymi ludźmi. Kobieta z wielkim smutkiem odwróciła się i zaczęła schodzić w dół po schodach przed domem. Jakże wielkie rozczarowanie wypełniało jej serce! Ale nagle pojawił się posłaniec od 'Abdu'l-Bahy, prosząc ją, aby wróciła. Mistrz chciał się z nią zobaczyć. Usłyszano Jego głos, mówiący z mocą i autorytetem: „Czyjeś serce zostało zranione. Pospieszcie się, pospieszcie, przyprowadźcie ją do mnie”!

E. Zabawa: „Razem”

Podzielcie dzieci na pary, ustawione obok siebie, z lewą nogą jednego dziecka przywiązaną do prawej nogi drugiego. Wyjaśnijcie dzieciom, że jeśli mają odnieść sukces w tej zabawie, będą musiały nauczyć się współpracować. Następnie niech każda para przejdzie z jednego wyznaczonego punktu do innego. Możecie uczynić grę bardziej wymagającą, umieszczając na ich drodze małe przeszkody, takie jak gałęzie czy kamienie. Pamiętajcie, aby uczynić to w bezpieczny sposób. Alternatywnie, zamiast zwykłego chodzenia, można poprosić pary aby skakały jak żaby, galopowały jak konie, itd. Może być konieczne wyjaśnienie dzieciom, że pary nie ścigają się ze sobą.

F. Kolorowanie: Obrazek 13

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 14

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Jak zawsze, wy i kilku uczniów powinniście odmówić kilka modlitw na rozpoczęcie zajęć. Następnie dzieci mogą kontynuować zapamiętywanie modlitwy wprowadzonej na poprzedniej lekcji.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Na skrzydłach oderwania

(piosenka w rozwoju)

REFREN:

C F G

Pewien ptak leciał wysoko na niebie

C F G

Pełen radości i pewności siebie

C F G C FG

Szybując w Raju, swym domu

C F G C FG

Gdy tak leciał zaczął odczuwać głód

C F G C FG

Sfrunął do wody więc i ziemi w dół

C F

Tam na dole

G C F

W pułapkę wpadł

G C

Pragnień swych

F G C FG

A skrzydła mu pokrył brud

C

Zbyt mu ciężko,

F G C FG

By wrócić do nieba już

REFREN

Jak ten ptak również należę do nieba

Uwiązać nisko do ziemi się nie dam

Trzymać bogactw się nie będę

Trzymać życzeń swych się nie będę

Jedynie Boga trzymać się chcę

C	G	F	G
Będę kroczyć więc na stopach oderwania			
C	G	F	G
Szybować na skrzydłach oderwania			
C	G	F	
Jedynie do Boga przywiązanie			
G	C		
Wolność mi da (<i>powtórzyć</i>)			

C. Zapamiętywanie cytatów

Dzieci zapamiętają cytat o wartości, jaką jest uniezależnienie, które jest tematem tej lekcji. Możecie wprowadzić im ten temat w następujący sposób:

Bóg stworzył na tym świecie wiele dobrych rzeczy, abyśmy się mogli nimi cieszyć – dobre zdrowie, pyszne jedzenie, miłość i przyjaźń, piękno natury i potęgę umysłu, która umożliwia nam czynić odkrycia i tworzyć wynalazki, aby ulepszyć sposób, w jaki żyjemy. Powinniśmy korzystać ze wszystkich dobrodziejstw Boga i być Mu wdzięczni za radość życia. Ale powinniśmy uważać, aby nie przywiązywać się do tego świata. Nasze dusze muszą być cały czas wolne, niczym wolne i silne ptaki, powinny szybować po niebie świętości. Jakże smutne jest, kiedy ptak pozostaje na ziemi, bo nie może wzbić się w przestworza, ponieważ przywiązany jest do rzeczy, które są wokół niego. Zapamiętajmy następujący cytat:

„Wiedz, że twa prawdziwa ozdoba składa się z miłości do Boga i twego uniezależnienia od wszystkiego oprócz Niego”¹¹⁵.

Składać się

1. Vladislav ma na obiad kielbasę, trochę ziemniaków i zieloną fasolkę. Jego posiłek składa się z kielbasy, ziemniaków i zielonej fasolki.
2. To zdanie ma pięć słów. Ono składa się z pięciu słów.

Uniezależnienie

1. Helgi bardzo chciał iść popływać z kolegami. Jednak z radością został w domu z młodszą siostrą, aby jego mama mogła pójść do sklepu. Helgi wykazał się uniezależnieniem od swoich własnych planów, ponieważ chciał pomóc swojej rodzinie.
2. Anjali pomyślała, że miło byłoby przynieść kwiaty swojej nauczycielce na zakończenie roku szkolnego. Jej siostra zasugerowała, aby zamiast tego upiekły ciasto. Anjali uważa, że to dobry pomysł. Jest uniezależniona od swojego własnego pomysłu.

Wszystko oprócz

1. Wszystkim dzieciom dobrze poszło na egzaminie, oprócz jednego, który się nie uczył. Wszyscy oprócz jednego ucznia dobrze poradzili sobie na teście.
2. Matka chciała przygotować specjalny posiłek dla rodziny. Wtedy zdała sobie sprawę, że nie może tego zrobić, ponieważ nie ma jednego ważnego składnika. Miała wszystkie składniki oprócz jednego.

D. Opowiadanie

Pewnego dnia dwóch mężczyzn, wieloletnich przyjaciół, dyskutowało przy herbachie o sprawach duchowych. Jeden z tych mężczyzn zgromadził w swoim życiu wiele bogactw i niczego mu nie brakowało. Drugi miał o wiele mniej. "Chciałbym odbyć podróż do Ziemi Świętej" - powiedział drugi do swojego bogatego przyjaciela. Pierwszy mężczyzna odpowiedział bez wahania: "To wspaniały pomysł! Dołączam do ciebie". Para odstawiła swoje filiżanki herbaty i powstała natychmiast, kierując się w stronę Ziemi Świętej.

Szli zaledwie przez krótki czas, gdy zaczęła zapadać noc. Biedniejszy mężczyzna zwolnił, a następnie zatrzymał się, mówiąc: „Przyjacielu, powróćmy do naszych domów, aby spędzić noc. Będzie nam wygodniej, a rano będziemy mogli zacząć od nowa”. „Ale dlaczego mielibyśmy zawrócić”? odpowiedział drugi. „Jesteśmy w drodze do Ziemi Świętej!”. Mimo to, jego przyjaciel nie był zadowolony. „Ziemia Święta to duża odległość do pokonania pieszo” - próbował ponownie. „Pozwól mi przynajmniej wrócić i przyprowadzić mojego osła, którego nie chciałbym zostawić”.

„W takim razie”, powiedział bogaty przyjaciel do biednego, „może jednak nie jesteś tym, który powinien mi towarzyszyć w tej podróży. Z radością porzuciłem wielki majątek - konie, ziemie i piękne ubrania - ale nie mam poczucia straty. Bo jakież jest większe dobrodziejstwo niż spędzić choćby chwilę w Ziemi Świętej? Czy nie jesteś w stanie zostawić chociażby swojego osła”? Niestety, drugi mężczyzna nie potrafił zostawić swojej jedynej, najcenniejszej mu rzeczy. Tak więc zostawił swojego przyjaciela, który kontynuował podróż do Ziemi Świętej i ani razu nie obejrzał się za siebie.

E. Zabawa: „Koło”

Poproście dzieci, aby stanęły bokiem w kole i wyciągnęły swoje lewe ręce do środka, łącząc dłonie w punkcie centralnym. Powinny teraz przypominać koło, z ramionami jako jego szprychami. Następnie poproście dzieci, aby obracały się wokół środka okręgu jak koło. Po wykonaniu tej czynności poproście je, aby poruszały się po przestrzeni, w której odbywają się zajęcia, obracając się w kółko i pozostając w tej samej formacji. Jako dodatkowe wyzwanie, dzieci mogą spróbować podskakiwać i skakać na jednej nodze.

Można uczynić tę zabawę jeszcze bardziej wymagającą, każąc dzieciom usiąść w kole na podłodze i wyciągnąć wyprostowane nogi tak, aby ich stopy dotykały się w środku. Następnie powinny położyć dłonie na podłodze obok swoich bioder. Teraz są gotowe, aby wprowadzić koło w ruch. W tym celu wszyscy podnoszą się za pomocą rąk i przesuwają się o jeden

krok w prawo. Powinni kontynuować krok po kroku z rękami w ten sposób, trzymając stopy w środku koła, aż wykona ono pełny obrót.

F. Kolorowanie: Obrazek 14

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 15

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Po odmówieniu modlitw na rozpoczęcie zajęć można pomóc dzieciom w kontynuowaniu zapamiętywania modlitwy wprowadzonej na Lekcji 13.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Obdarz mnie moją częstką

REFREN:

A

Obdarz mnie moją częstką

D A

Panie mój, Panie mój

A D A

Obdarz mnie moją częstką

E A

Wedle woli Twej.

A

Łatwo jest cieszyć się

D A

Gdy wszystko wiedzie się

A

Łatwo jest cieszyć się

E A

Gdy świetnie czujemy się

D A

Ale to co naprawdę trudne jest

E A

To być okay, gdy coś dzieje się źle

D A

I w chwilach trudności cierpliwym być

E A
Nawet piosenkę śpiewać tę.

REFREN

Gdy małym chłopcem był
Mistrz wiele zniewag znosił
Od początku w życiu swym
Nie miał łatwo prawie z niczym
Ale zachował pogodę i spokój
Nigdy o nic nie martwił się
Ufał Bogu i woli Jego
Cierpliwie dalej żył

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniżej znajduje się kilka idei, które pomogą wam przedstawić temat tej lekcji i cytat, którego dzieci będą uczyć się na pamięć.

‘Abdu’l-Bahá był zadowolony z Woli Boga w każdych warunkach. Miał zwyczaj mówić tym, którzy Go otaczali, że łatwo jest być zadowolonym, kiedy wszystko idzie nam dobrze, kiedy jesteśmy zdrowi i żyjemy wygodnie. To, co jest o wiele trudniejsze to czuć się szczęśliwym i zadowolonym gdy mamy problemy, w czasach choroby i trudności. Pomimo wszystkich cierpień, które wypełniały Jego życie, ‘Abdu’l-Bahá nigdy nie popadł w zniechęcenie. Nawet w najcięższych i najtrudniejszych chwilach, pozostawał zadowolony i wdzięczny Bogu. Był zawsze pogodny i zachowywał optymizm. Zapamiętajmy następujący cytat, tak aby mógł często przypominać nam o wartości zadowolenia z Woli Boga:

„Źródłem wszelkiej chwały jest przyjęcie wszystkiego, czym obdarzył Pan i zadowolenie z tego, co zarządził Bóg”¹¹⁶.

Chwała

1. Po tym, jak Poh Leng uczył się w szkole nauk ścisłych, dołączył do grupy naukowców. Dokonali oni wielu ważnych odkryć. Jej praca przyniosła chwałę nazwisku jej rodziny.
2. Swee uwielbiała patrzeć na naturę - na góry, drzewa i morze. Ilekroć widziała piękno świata, myślała o majestacie i wielkości Boga, Stwórcy wszystkich rzeczy. Patrząc na naturę, Swee myślała o chwale Boga.

Obdarzać

1. Paulo codziennie dziękuje Bogu za swoją kochającą rodzinę, dobre zdrowie i za wszystkie dobre rzeczy, które Bóg mu dał. Paulo jest wdzięczny za tak wiele darów, którymi Bóg go obdarzył.
2. Gdyby nie było słońca, ziemia byłaby ciemna i zimna, i nic nie mogłoby na niej żyć. Słońce obdarza świat światłem i ciepłem.

Zarządzać

1. Król wydał rozkaz, zgodnie z którym wszyscy obywatele jego kraju nie powinni pracować w pierwszy dzień wiosny. Król zarządził, że pierwszy dzień wiosny będzie świętem.
2. Przez wiele miesięcy nie było deszczu w pewnym rejonie i rada gminy nakazała mieszkańcom ograniczyć zużycie wody. Rada gminy zarządziła ograniczenia, aby oszczędzić wodę.

D. Opowiadanie

Pewnego wieczoru 'Abdu'l-Bahá spacerował z kilkoma bahaitami w jasno oświetlonym mieście Londynie. Przechadzali się ulicą oświetloną po obu stronach jarzącymi się lampami, które ciągnęły się jak okiem sięgnąć. Ci, którzy przebywali w towarzystwie ukochanego Mistrza, czuli się tak, jakby ich serca zostały przeniesione do innego świata.

„Jestem bardzo uradowany tym widokiem” - skomentował 'Abdu'l-Bahá. „Światło jest dobre, najwspanialsze. W więzieniu w 'Akká było wiele ciemności”.

Mała grupa przyjaciół, którzy kochali 'Abdu'l-Bahę, posmutniała na wspomnienie Jego uwięzienia w mieście-twierdzy 'Akká, gdzie spędził tak wiele lat jako więzień u boku Swego Ojca, Bahá'u'lláha. Było to bardzo nieprzyjemne miejsce, a rodzina cierpiała wielkie trudności. „Cieszymy się, ba, jesteśmy przepełnieni radością, że jesteś wolny” - powiedzieli.

Na to 'Abdu'l-Bahá odpowiedział: „Byłem szczęśliwy w tym więzieniu, gdyż te dni upłynęły na ścieżce służby”. Największym więzieniem, powiedział im, jest więzienie własnego ja. Widzicie, jeśli myślimy tylko o sobie, a nie o tych wokół nas - to właśnie wtedy jesteśmy naprawdę uwięzieni, kiedy naprawdę cierpimy! 'Abdu'l-Bahá był zadowolony przez cały czas, ponieważ szedł ścieżką służby Bogu i ludzkości. I tak, nawet podczas najciemniejszych dni jako więzień w 'Akce, światło Jego nieugiętego ducha świeciło, dając ciepło i pocieszenie innym.

E. Zabawa: „Rzeźbiarz”

Udawajcie, że jesteście rzeźbiarzami, a dzieci pomogą wam stworzyć wasze dzieło sztuki. Poproście dziecko, aby wyszło na przód grupy i przyjęło pozę, którą zademonstrujecie - np. pochycenie się z rękami wyciągniętymi na boki. Następnie, jedno po drugim lub po kilkoro, przywołajcie pozostałe dzieci do przodu i zademonstrujcie im pozy, które będą mogły

naśladować. Kiedy wszystkie znają już swoje pozy, poproście je, aby zebrały się razem i utworzyły dzieło sztuki. Następnie dodajcie siebie do grupy jako ostatnią część.

Możecie kontynuować tę zabawę, dzieląc uczniów na pary. Niech każda para gra na zmianę, gdzie jedna osoba udaje rzeźbiarza, a druga przyjmuje zadane pozy.

Być może uda wam się wymyślić także inne warianty tej zabawy. Można na przykład zadawać pytania typu: „Czy możecie być płotem?” lub „Czy możecie być ogrodem”? Dzieci odpowiadałyby wtedy, układając się w określoną formację.

F. Kolorowanie: Obrazek 15

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 16

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Na tych zajęciach wszystkie dzieci powinny umieć wyrecytować z pamięci modlitwę wprowadzoną na Lekcji 13, którą można z nimi powtórzyć po modlitwach na rozpoczęcie zajęć.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Jesteśmy kropelkami

C

Jesteśmy kropelkami

Jesteśmy kropelkami (*echo*)

C

Jednego oceanu

Jednego oceanu

F

Jesteśmy falami

Jesteśmy falami

G

Jednego morza

Jednego morza

REFREN:

C

Biegnij z nami

Biegnij z nami (*echo*)

F

Szukając jedności

C

Biegnij z nami

Biegnij z nami (*echo*)

F

Szukając radości

Jesteśmy kwiatuskami (*echo*)

Jednego ogrodu

Jesteśmy liśćmi

Jednego drzewa

(kontynuacja na następnej stronie)

REFREN

Cała nasza ziemia (*echo*)

Jest jednym wielkim krajem

Ja jestem Twoją siostrą

A Ty moim bratem

REFREN (*powtarzamy ostatnią linię*)

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniższe myśli pomogą wam wprowadzić temat tej lekcji, życzliwość oraz cytat, którego dzieci będą się uczyły na pamięć.

Bóg stworzył całą ludzkość, aby żyła razem jako jedna rodzina. Jeśli mamy to zrobić, nie możemy pozwolić, by różnice stanęły między nami. Zamiast tego powinniśmy obcować z ludźmi każdej religii, narodu i pochodzenia z miłością i życzliwością w naszych sercach. Aby pomóc nam o tym pamiętać, zapamiętajmy następujący cytat Bahá'u'lláha:

„Błogosławiony, kto łączy się ze wszystkimi ludźmi w duchu największej życzliwości i miłości”¹¹⁷.

Łączyć się

1. Czaple i starzyki to dwa rodzaje ptaków, które zamieszkują łąki. Często widuje się je razem. Te dwa rodzaje ptaków łączą się w jednym stadzie.
2. Na spotkaniu modlitewnym, po tym, jak zostały odczytane modlitwy, ludzie zostali i łączyli się ze sobą w rozmowie.

D. Opowiadanie

Wiecie już z kilku naszych wcześniejszych opowiadań, że kiedy 'Abdu'l-Bahá po raz pierwszy przybył do Akki, wielu ludzi traktowało Go bardzo źle. Byli oni okrutni dla bahaistów i nie chcieli z nimi rozmawiać. Jakkolwiek wkrótce przekonali się, że bahaici byli kochający i życzliwi i powoli większość ludzi tego miasta zaczęła okazywać im w zamian swoją życzliwość. Ale wciąż pozostawało kilku, którzy trzymali się swojej postawy złości i nienawiści.

Pewnego dnia człowiek, który wciąż nosił w swoim sercu wiele nienawiści wobec 'Abdu'l-Bahy, usłyszał, jak inni chwalą Jego wielkość i dobroć. Mężczyzna ten bardzo się oburzył. Już on im pokaże, powiedział ze złością, że ta Osoba, którą oni wszyscy tak czcili i poważali nie była tak naprawdę taka wspaniała. I poszedł, z sercem płonącym gniewem. Wiedział, że o tej porze można zastać 'Abdu'l-Bahę modlącego się w meczecie, więc pospieszył tam, gotowy, aby rzucić się własnymi rękoma na ukochanego przez wszystkich Mistrza. Ale 'Abdu'l-Bahá spojrział na tego człowieka ze spokojem i godnością. Z miłością, przypomniał mu o naukach Boga, które mówią, że mamy być hojni dla wszystkich gości nawet dla tych, którzy są inni od nas. Wtedy człowiek ten uświadomił sobie, że 'Abdu'l-Bahá i inni bahaici byli, w rzeczy samej, jako goście w Akce, jego rodzinnym mieście. W związku z tym on, jako gościnny gospodarz, powinien powitać ich z miłością i traktować ich z życzliwością.

E. Zabawa: „Ukryta cecha”

Powiedzcie dzieciom, aby utworzyły koło, mając przed sobą dwie dłonie złożone razem. Stańcie w środku koła, trzymając mały przedmiot, np. kamyk. Przedmiot ten będzie reprezentował jakąś cechę, na przykład „życzliwość”. Przechodząc wzdłuż kręgu, przesuwajcie swoją dłoń nad dłońmi każdego dziecka i mówcie na przykład: „John jest życzliwy, Isabella jest życzliwa, Dervi jest życzliwy, i tak dalej”. Każde dziecko powinno zamknąć swoje dłonie, zachowując się tak, jakbyście podali mu ten przedmiot. W rzeczywistości należy pozostawić przedmiot w rękach jednego z dzieci. Po obejściu całego koła jedno dziecko powinno spróbować odgadnąć, kto ma ten przedmiot, mówiąc na przykład: „Kenji jest bardzo miły”. Wtedy Kenji powinien otworzyć swoje ręce i pokazać, czy go ma, czy nie. Dziecko powinno otrzymać trzy próby odgadnięcia, kto ma dany przedmiot, po czym można powtórzyć grę, używając innej cechy. Należy upewnić się, że każde dziecko otrzyma przedmiot w co najmniej jednej rundzie.

F. Kolorowanie: Obrazek 16

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 17

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

W ciągu następnych czterech lekcji dzieci będą się uczyć recytowania z pamięci poniższej modlitwy i z pewnością będzie dla nich źródłem dodatkowej zachęty, jeśli każdą lekcję rozpocznie nową modlitwą, którą uprzednio zapamiętaliście, jak na przykład ta

zaproponowana w Rozdziale 16. Po tym jak kilku uczniów przyłączy się do odmawiania modlitw na rozpoczęcie zajęć, można wprowadzić tę modlitwę w zwykły sposób.

„Twoje imię jest moim uzdrowieniem, o mój Boże, a pamięć o Tobie jest moim lekarstwem. Bliskość Twoja jest moją nadzieją, a miłość do Ciebie moim towarzyszem. Miłosierdzie Twoje jest moim uzdrowieniem i pomocą, zarówno w tym, jak i w przyszłym świecie. Zaprawdę, Tyś jest Najhojniejszym, Wszechwiedzącym i Wszechmądrym”¹¹⁸.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Źródło odwagi

(piosenka w rozwoju)

REFREN:

Am

Źródłem odwagi i mocy

Dm

E

Am

Jest nauczanie Bożego Słowa

Am

Źródłem odwagi i mocy

Dm

E

Am

Jest stałość w miłości do Boga

G

O sobie więc zapomnij

C

Broń tego co słuszne jest

E7

Potrzebujących chroń

Am

Jego siła umocni Cię

Słowa Bożego ucz

Odwaga to jest klucz

Podążaj ścieżką Jego

Do szczęścia wiedzie Twego

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniższe stwierdzenia pomogą wam w przedstawieniu tematu lekcji i cytatu do zapamiętania:

Mieć odwagę oznacza stawać w obronie tego, co słuszne, nawet jeśli jesteśmy jedynymi, którzy to robią; to bronić tych, którzy potrzebują naszej pomocy, nawet jeśli powoduje to dla nas dyskomfort; to mówić prawdę, nawet jeśli wiemy, że może to prowadzić do tego, że będziemy mieli kłopoty. Potrzeba odwagi, aby ze spokojem i wdziękiem stawiać czoła trudom życia. Odwagę czerpiemy z naszej miłości do Boga i pragnienia, aby Go zadowolić, ponad wszystkich innych. Aby pomóc nam pamiętać, że powinniśmy z odwagą stawiać czoła każdej sytuacji w życiu, zapamiętajmy następujący cytat:

„Źródłem odwagi i mocy jest promowanie Słowa Bożego i stałość w miłości do Niego”¹¹⁹.

Źródło

1. Kyongmi mieszka w wiosce położonej w dolinie. Topniejący śnieg ze szczytów pobliskich gór dostarcza wiosce wody. Źródłem wody w wiosce jest śnieg z wierzchołków gór.
2. Pani Putters ma troje kochanych i dobrze wychowanych dzieci. Jej dzieci są źródłem jej radości i szczęścia.

Promowanie

1. Dwóch przyjaciół Shoa zaczęło się kłócić i byli bardzo źli na siebie. Shoa pomógł każdemu z nich zobaczyć punkt widzenia drugiej osoby i zawrzeć pokój. Shoa zawsze promuje pokój i porozumienie wśród swych przyjaciół.
2. Pielęgniarka odwiedza klasę, aby nauczać dzieci o żywności, która jest dobra dla ich zdrowia. Pielęgniarka promuje zdrowe odżywianie.

Stażłość

1. Promilla wiedziała, że chce zostać lekarzem. Zawsze pilnie uczyła się w szkole i po wielu latach wytężonej pracy osiągnęła swój cel. Okazała stałość w swoich wysiłkach, aby zostać lekarzem.
2. Zvondai udał się do bardzo odległej wioski, aby pomóc otworzyć nową szkołę. Mimo, że bardzo tęsknił za swoją rodziną i spotkało go wiele trudności, wykazał się stałością i pozostał w tej wiosce przez wiele lat, szkoląc nauczycieli i pracując z dziećmi.

D. Opowiadanie

‘Ali-‘Askar był kupcem w Persji. Kiedy został bahaitą, doświadczył wielu trudności z ręką tych, którzy sprzeciwiali się Wierze. W krótkim okresie czasu stracił wszystko co posiadał. Pomimo to ‘Ali-‘Askar nie zniechęcał się. Widząc, że nie byłby w stanie

zarabiać na życie w swojej ojczyźnie, postanowił przeprowadzić się do Adrianopola – miasta w sąsiednim kraju.

W Adrianopolu, chociaż wciąż posiadał bardzo niewiele, udało mu się zdobyć niewielką ilość towaru. Zanim jednak zdążył sprzedać choćby jeden przedmiot, został zaatakowany przez złodziei, którzy zabrali wszystko, co posiadał, pozostawiając go ponownie z niczym.

Niedługo potem złodzieje zostali zaaresztowani, a wielki majątek, który zdobyli, okradając wielu ludzi, została im odebrany. Jeden z lokalnych urzędników, oszołomiony tym bogactwem, wpadł na pomysł, aby zatrzymać całą fortunę dla siebie. Przywołał 'Ali-'Askara do swojego gabinetu i wyjaśnił mu swój plan.

„'Ali-'Askarze” – powiedział – „ci złodzieje są bardzo bogaci. W moim sprawozdaniu dla rządu napisałem, że kwota, którą Tobie zrabowali, była wielka. Z tego też powodu musisz stawić się na rozprawie sądowej i i zaświadczyć, że to, co napisałem, jest prawdą”. Urzędnik myślał, że w ten sposób cała kwota pieniędzy zostanie zwrócona 'Ali-'Askarowi, a wtedy oni dwoje podzieliliby się pieniędzmi między sobą.

'Ali-'Askar wiedział, że nigdy nie mógłby się zgodzić na taki plan. „Wasza Wielmożność” – odpowiedział – „towary, które zostały mi skradzione wynosiły bardzo niewiele. Jakże mogę zgłosić coś, co nie jest prawdą? Kiedy będą mnie przepytywać, podam im fakty dokładnie takimi, jakimi są. Uważam to za swój obowiązek, i tylko to mogę uczynić”.

Urzędnik znowu starał się przekonać 'Ali-'Askara. „Mamy tu niepowtarzalną okazję” – powiedział urzędnik. „Zarówno ty, jak i ja możemy na tym zyskać. Nie pozwól, aby taka szansa, która zdarza się raz w życiu, wymknęła ci się przez palce”!

Lecz 'Ali-'Askar znowu odmówił, mówiąc: „Wielce szanowny Panie, ale jakże rozliczyłbym się z tego w obliczu Boga? Zostaw mnie w spokoju. Powiem prawdę i nic innego, tylko prawdę”.

W tym momencie urzędnik zezłościł się. Jeśli 'Ali-'Askar nie zgodzi się z jego knowaniem, cały jego plan spełźnie na niczym a on straci wspaniałą fortunę, która znajduje się w zasięgu jego ręki. Tak więc zaczął grozić 'Ali-'Askarowi, w nadziei, że zastraszy go zmuszając do współpracy. „Wtrącę cię do więzienia” – powiedział. „Skażę cię na wygnanie; nie będzie udręki, której ci nie oszczędzę”. Następnie powiedział 'Ali-'Askarowi że, jeśli się nie zgodzi, odeśle go z powrotem do Persji.

'Ali-'Askar tylko uśmiechnął się. „Drogi Panie” – powiedział – uczyni ze mną wedle swego życzenia. Nie odwrócę się od tego, co jest słuszne”.

E. Zabawa: „Tak czy nie”

Rozpocznijcie zabawę prosząc dzieci, aby utworzyły szerokie koło, z wami w środku. Teraz wyjaśnijcie dzieciom, że zamierzacie wygłosić kilka stwierdzeń. Niektóre z nich będą poprawne, inne błędne. Powiedzcie im, że jeśli stwierdzenie jest poprawne, powinny krzyknąć „tak” i podskoczyć na jednej nodze do środka koła. Jeśli jest błędne, powinny krzyknąć „nie” i odskoczyć do tyłu.

Wszystkie twierdzenia, które wypowiedacie, powinny być oparte na rzeczach, które dzieci mogą łatwo zaobserwować. Przykłady stwierdzeń na „tak” są następujące: „Słońce daje światło”. „Drzewa rosną z nasion”. „Góry są wysokie”. Można też formułować wypowiedzi opisujące, co dzieci mają na sobie, np. „Sera ma na sobie niebieską koszulę” lub co widzą w otaczającej je przestrzeni, np. „Tam są dwie ławki”.

Kilka przykładów twierdzeń na „nie” to: „Deszcz pada do góry”. „Ryby latają”. „Kamienie chodzą na nogach”. Również w tym przypadku możecie czerpać z otoczenia, aby stworzyć niepoprawne stwierdzenia. Pamiętajcie, że powinniście mieć więcej poprawnych stwierdzeń niż niepoprawnych, tak aby pod koniec zabawy dzieci dotarły do was w centrum koła.

F. Kolorowanie: Obrazek 17

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 18

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Po modlitwach na rozpoczęcie zajęć, dzieci powinny poświęcić czas na naukę recytowania z pamięci modlitwy wprowadzonej na ostatniej lekcji.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Zaufaj

(piosenka w rozwoju)

C F

Przyszłości nigdy nie poznamy

G C

Jakie jutro niesie zmiany

C F

Łaski płyną na wszystkie z dusz

G C

Zaufaj Bogu i w drogę rusz

REFREN:

F G

Zaufaj, zaufaj,

C F

Łask Bożych wszędzie szukaj

F
Słońce wstanie
G
Niebo wypełni
C F
Spójrzmy w górę nadziei pełni
F G C
Niech nadzieja wypełni nas.

Zawsze ufaj, niech dusza rośnie
A zima ustąpi miejsca wiosnie
Łaski Boga płyną obficie
I przynoszą nowe życie

REFREN

Bądź źródłem pokoju i radości
Służ, niech w duszy płomień gości
Dary nie kończą się zapamiętaj
I o jutro się nie lękaj

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Poniżej przedstawiamy kilka myśli, które można wykorzystać do wprowadzenia cytatu, który dzieci będą uczyć się na pamięć na tych zajęciach.

Miłość Boga jest zawsze z nami. On nigdy nas nie opuści i obiecuje pomoc nam przez całe życie. Chociaż nie wiemy, co stanie się z dnia na dzień, ufamy Bogu i pamiętamy, że Jego dary i łaski otaczają nas ze wszystkich stron. Tak więc jesteśmy pełni nadziei, kiedy spoglądamy w przyszłość, i jesteśmy pewni, że otrzymamy część Jego nieskończonych błogosławieństw. Z sercami pełnymi nadziei, nieustannie oczekujemy, że spłynie na nas deszcz łask Bożych. Aby pomóc nam zapamiętać, jak ważne jest by przepełniała nas nadzieja, nauczmy się na pamięć następujących słów ‘Abdu’l-Bahy:

„Nie trać nigdy zaufania do Boga. Miej zawsze nadzieję, bo błogosławieństwa Boga nigdy nie przestają spływać na człowieka”¹²⁰.

Zaufanie

1. Edward miał problem i poszedł do Hung Wei po pomoc. Edward wie, że Hung Wei zrobi wszystko, aby mu pomóc. Edward ma zaufanie do Hung Wei.

2. Nirmala chce naprawić dach swojego domu, ale nie może tego zrobić sama. Przyjaciele Nirmali oferują, że przyjdą następnego dnia, aby jej pomóc. Nirmala ma zaufanie, że przyjdą zgodnie ze swoją obietnicą, i przygotowuje wszystkie potrzebne materiały.

Mieć nadzieję

1. Iosefina sadi nasionko w słonecznym miejscu i codziennie je podlewa. Z podekscytowaniem czeka, aż będzie mogła obserwować, jak rośnie. Iosefina ma nadzieję, że pewnego dnia nasionko stanie się silną rośliną.
2. Dobry przyjaciel Antonia, Mattias, przeprowadził się do innego miasta. Antonio tęsknił za swoim przyjacielem, ale miał nadzieję, że wkrótce znów się zobaczą.

Błogosławieństwa

1. Co wieczór, kiedy Lilian się modli, myśli o wielu rzeczach, jakie ma szczęście posiadać. Myśli o swoich rodzicach, przyjaciółach, nauczycielach, a nawet o łóżku, w którym śpi. Lilian jest zawsze wdzięczna za dobrodziejstwa, którymi została obdarowana.
2. Reza ma wielu przyjaciół i krewnych, którzy go kochają i pomagają mu się rozwijać. Reza jest wdzięczny za dobrodziejstwo ich miłości i wsparcia.

Przestawać

1. Kiedy Tahir zakręca kran, woda zatrzymuje się; woda przestaje płynąć.
2. Nawet w pochmurne dni promienie słońca ogrzewają ziemię. Promienie słoneczne nigdy nie przestają docierać do ziemi.

D. Opowiadanie

Był sobie pewnego razu bezdomny człowiek, który mieszkał samotnie na brzegu rzeki Tamizy w Londynie. Był bardzo smutny i stracił całą nadzieję na szczęście w swoim życiu. Pewnego dnia przechodził obok sklepu, gdy pewne zdjęcie w gazecie przykuło jego uwagę. Była to twarz 'Abdu'l-Bahy. Mężczyzna stał jak zamurowany wpatrując się w tę twarz. Nigdy wcześniej nie widział 'Abdu'l-Bahy i nie wiedział kim On jest, ale był pewien, że musi Go poznać. W gazecie podany był adres domu, więc mężczyzna wyruszył w nadziei, że znajdzie Go tam. Było to bardzo daleko – prawie pięćdziesiąt kilometrów – ale szedł dalej wytrwale, aż dotarł do wskazanego w gazecie domu.

Mężczyzna był zmęczony i głodny, kiedy w końcu tam przybył, a pani tego domu uprzejmie zaprosiła go do środka, dała mu trochę jedzenia i pozwoliła mu trochę odpocząć. W czasie, gdy odpoczywał, opowiedział gospodyni swoją historię a następnie zapytał ją, czy 'Abdu'l-Bahá był w domu. Kobieta zapewniła go, że był.

„Czy On się ze mną spotka? — zapytał. „Nawet ze mną”?

W tej samej chwili, gdy kobieta odpowiedziała, że jest pewna, że 'Abdu'l-Bahá się z nim zobaczy, sam Mistrz pojawił się w drzwiach. Mężczyzna wstał, a 'Abdu'l-Bahá otworzył

swoje ramiona, aby go powitać. Wyglądało to jak gdyby ten mężczyzna był starym dobrym przyjacielem, którego 'Abdu'l-Bahá od dawna oczekiwał. Powitał go z miłością i współczuciem i poprosił mężczyznę, aby usiadł obok Niego.

Następnie 'Abdu'l-Bahá, który zawsze wiedział, jak przywrócić utraconą radość ludzkim sercom, zaczął rozmawiać z mężczyzną. Zachęcił go, aby porzucił swój smutek, przypominając mu, że był bogaty w Królestwie Boga! W miarę jak 'Abdu'l-Bahá otaczał mężczyznę współczuciem, Jego pocieszające słowa zaczęły uzdrawiać jego serce i dawać mu siłę. Małymi krokami jego smutek odpływał. Zanim mężczyzna odszedł, powiedział 'Abdu'l-Basze, że nie pozwoli już więcej, aby jego ubóstwo przynosiło mu smutek. Zamiast tego znajdzie pracę w polu i zaoszczędzi zarobione pieniądze, aby mógł zakupić kawałek ziemi, na którym będzie uprawiał fiołki, by sprzedawać je na rynku. Człowiek ten nauczył się od 'Abdu'l-Bahy pokładać ufność w Bogu i mieć pewność, że Bóg wesprze i pobłogosławi jego wysiłki. Jego rozpacz zmieniła się w nadzieję.

E. Zabawa: „Zaklinacz deszczu”

Najpierw poproście dzieci, aby stanęły w kręgu wokół was, a następnie przedstawcie grę, prosząc je, aby wyobraziły sobie, że są na pustyni i łakną deszczu. Zaczynajcie pocierać swoje dłonie i powiedzcie dzieciom, że kiedy patrzycie na każde z nich, one powinny zacząć robić to samo. Kiedy już zatoczycie pełne koło i wszystkie dzieci pocierają swoje dłonie, powiedzcie im, żeby nie przestawały, dopóki nie spojrzycie na każde z nich dodając kolejny ruch, który dzieci powinny naśladować. Pstrykajcie palcami jako następny ruch, a następnie klaskajcie w dłonie jako następny, po czym następuje klepanie ud, a następnie tupanie nogami. Dźwięk wydawany przez wszystkie dzieci razem powinien przypominać kilka pierwszych kropel deszczu na początku i wielką burzę na końcu.

F. Kolorowanie: Obrazek 18

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 19

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Jak zawsze, rozpocznijcie zajęcia modlitwami. Możecie wtedy pomóc dzieciom kontynuować zapamiętywanie tej wprowadzonej na Lekcji 17.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Pracowite Rączki

REFREN:

C

F

Mamy pracowite rączki

C F

Zbudujemy świat od nowa

C G

Każdy swoją rolę ma

C F

Wdzięczość można czuć już teraz

C F G C

Bo dojdziemy do celu raz dwa

Bóg pomoże nam zbudować
Nowy świat, gdzie każdy z nas
Pomaga innym, kocha bliźniego
Bardziej niż siebie samego.

Lekcje na zajęcia dla dzieci, Klasa 1 – 127

Wiarygodność

1. Athos obiecał swojej mamie, że pomoże jej przygotować kolację. Kiedy jego przyjaciele przyszli do niego do domu, aby zaprosić go do wspólnej zabawy na zewnątrz, Athos pamiętał o obietnicy, którą dał swojej mamie, i powiedział swoim przyjaciołom, że pobawi się z nimi innym razem. Athos wykazał się cechą wiarygodności.
2. Sunita poszła do sklepu po kilka rzeczy dla swojej rodziny, ale okazało się, że nie zabrała ze sobą wystarczająco pieniędzy, aby zapłacić za wszystko, czego potrzebowali. Zapytała właścicielkę sklepu, czy mogłaby przynieść resztę pieniędzy następnego dnia. Właścicielka powiedziała, że może tak zrobić, ponieważ wiedziała, że Sunita jest godna zaufania i zapłaci za rzeczy zgodnie z obietnicą.

Spokój

1. Kiedykolwiek Emilio musi podjąć ważną decyzję, próbuje znaleźć zaciszne miejsce, aby móc pomyśleć i pomedytować. Udaje się wtedy do cichego pobliskiego ogrodu. W ciszy i spokoju jest w stanie oczyścić swój umysł i serce.
2. Gdy minęła wielka burza wszystko stało się niezwykle ciche i nieruchome. Po burzy nastąpił spokój i cisza.

Bezpieczeństwo

1. Kiedy małe zwierzątko jest przestraszone, często biegnie z powrotem do swojej mamy, by czuć się bezpiecznie. Matka zapewnia bezpieczeństwo swoim młodym.
2. Turysta zszedł ze szlaku i zgubił się w lesie. Kiedy nie wrócił, przewodnicy z wioski wyruszyli na jego poszukiwanie. Miał poczucie bezpieczeństwa, gdy go znaleźli, wiedząc, że doprowadzą go z powrotem w bezpieczne miejsce.

D. Opowiadanie

Wiele lat temu, we wczesnych dniach Wiary, istniała tylko niewielka liczba bahaitów rozrzuconą po kilku krajach. Stawiali czoła wielu wyzwaniom i często pisali do 'Abdu'l-Bahy w Ziemi Świętej z wiadomościami i pytaniami. Ich listy przemierzały wielkie odległości zanim dotarły do 'Abdu'l-Bahy, a On odpisywał na każdy z nich z wielką miłością i troską. Jego słowa zachęty wzmacniały ich i radowały ich serca. A zatem kluczowym było, aby ten przepływ komunikacji nie został przerwany.

W tym czasie w okolicy żył bahaita o imieniu Muḥammad-Taqī. Przybył on z Persji wiele lat wcześniej jako młody człowiek i założył mały interes. Stopniowo stał się znany ze swojej niezachwianej wiarygodności. Był tak godny zaufania, że cała poczta dla 'Abdu'l-Bahy w Ziemi Świętej i odpowiedzi wysyłane za granicę przechodziły przez dom Muḥammada-Taqī. Każdy wiedział, że można mu zaufać, i że on dopilnuje i zadba o to, aby każda przesyłka została dostarczona szybko i bezpiecznie.

Ale wtedy wrogowie Wiary powstali przeciwko 'Abdu'l-Basze. Stali się zazdrośni o miłość i szacunek, jaki ludzie Mu okazywali. Mieli nadzieję, że uda im się doprowadzić

do jego wygnania, lub co gorsza, do jego egzekucji. Szpiedzi zostali rozmieszczeni wokół Jego domu, a On sam był pod stałą obserwacją. Jakże zadowoleni byłiby Jego wrogowie, gdyby mogli zatrzymać przepływ korespondencji i zerwać łączność pomiędzy 'Abdu'l-Bahą a oddanymi bahaitami w innych krajach; o ileż bardziej byłiby zadowoleni, gdyby mogli wykraść jakiś dokument, który mógłby być użyty do wprowadzenia organów władzy w błąd!

'Abdu'l-Bahá, jakkolwiek, był nieustraszony. Często można go było zobaczyć późno w nocy, piszącego przy świetle swej lampy, ponieważ zapewnił sobie bezpieczny sposób do otrzymywania i wysyłania poczty. Jak myślicie, co takiego uczynił?

Widzicie, 'Abdu'l-Bahá wiedział, że Jego wrogowie dostrzegli ważną pracę, jaką wykonywał Muḥammad-Taqí. Bez wątpienia próbowaliby przechwycić pocztę kierowaną za jego pośrednictwem. Tak więc 'Abdu'l-Bahá wysłał Muḥammada-Taqí do pobliskiego miejsca w sąsiednim kraju, gdzie znajdował się poza niebezpieczeństwem. Następnie inni, których Jego wrogowie nie podejrzewali, wnosili i wynosili z Ziemi Świętej całą pocztę do Muḥammada-Taqí. I z tego bezpiecznego miejsca on nadal wiernie odbierał i wysyłał pocztę, nigdy nie zawodząc w zaufaniu, jakim obdarzył go 'Abdu'l-Bahá. W ten sposób, nawet w najtrudniejszych czasach, łączność z Ziemią Świętą nigdy nie została przerwana, a przewodnictwo nadal docierało do przyjaciół nawet w najbardziej odległych miejscach.

E. Zabawa: „Przewodnik”

Podzielcie uczniów na pary i poproście, aby trzymali się za ręce ze swoim kolegą. Zawiążcie oczy jednemu dziecku w każdej parze i niech drugie dziecko prowadzi je dookoła, dbając o to, by nie potknęło się po drodze. Jako dodatkowe wyzwanie, dziecko z zawiązanymi oczami może być prowadzone wokół przeszkód, takich jak pnie drzew, rowy, kamienie i opony. Kiedy między dwoma uczestnikami nawiązana zostanie już więź zaufania, można prowadzić dziecko z zawiązanymi oczami, używając jedynie instrukcji słownych. W takim przypadku przewodnik powinien iść blisko za dzieckiem, aby złapać je gdyby się potknęło.

Alternatywą dla powyższej zabawy może być zawiązanie wszystkim dzieciom oczu i uformowanie pociągu, prowadzonego przez was lub jednego z uczniów.

F. Kolorowanie: Obrazek 19

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 20

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Po tym, jak wy i kilku uczniów odmówicie modlitwy na rozpoczęcie zajęć, powtórzcie z dziećmi modlitwę, której uczyły się przez ostatnie trzy lekcje.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Rozpalanie ognia miłości Bożej

(piosenka w rozwoju)

D

W sercu mym

A

Kryje się płomień

G

Który umieścił Bóg

D

Specjalny płomień

A

To jest ten ogień

G

Ten ogień

D

Miłości Boga

REFREN:

D

A

Będę modlić się

Modlić się *(echo)*

G

Do Boga

A

D

A

By rozpałił w sercu mym

By rozpałił w sercu mym *(echo)*

G

Ten płomień

A

D

A

Ten ogień miłości do Niego

G

Będę starać się

A

D

By jego blask oświecił inne serca

Dzień po dniu
Będę karmić ten płomień
Modlitwą mą
I czyniąc dobro innym

Płomień będzie rósł
Modlitwą
I służbą mą.

I gdy płomień płonie
I jak rośnie
Poczuje go każdy
Kto znajdzie się
na jego drodze
Przyniesie ciepło
Każdemu
Na jego drodze

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Tematem tej lekcji jest rozpalanie ognia miłości Bożej, a poniższe zestawienie pomoże wam wprowadzić ten temat i cytat do zapamiętania:

Każda istota ludzka została stworzona, aby poznać Boga i kochać Go, i wszyscy mamy iskrę Jego miłości w naszych sercach. Ważne jest, abyśmy podsycali płomień miłości Boga, modląc się do Niego codziennie i służąc innym, aby płomień ten mógł rosnąć i stawać się coraz silniejszy. Gdy ten płomień będzie płonął coraz jaśniej w naszych sercach, jego ciepło będzie odczuwane przez wszystkich, których spotkamy na naszej ścieżce. I ich serca również zostaną rozpalone. Kiedy jesteśmy tak rozżarzeni, stajemy się jak płonące świece, które nie mogą się powstrzymać od dawania światła i ciepła tym, którzy są wokół nas. Zapamiętajmy następujący cytat:

„Bądźcie rozpaleni, o ludzie, żarem miłości Boga, tak abyście mogli rozpalic serca innych”¹²².

Rozpalić

1. W domu było zimno, więc ojciec Axela postanowił rozniecić ogień. Włożył do pieca duże polana i zapalił pod nimi kilka małych gałązek. Drewno szybko zostało rozpalone, a ogień ogrzał pokój.
2. Do szkoły przyszła pani nauczycielka i wyjaśniła uczniom wiele ciekawych rzeczy na temat działania wszechświata. Po wykładzie zaczęli zadawać jej różne pytania. Rozpaliła w uczniach pragnienie, by dowiedzieć się więcej o świecie.

D. Opowiadanie

Thomas Breakwell był młodym mężczyzną, który zajmował ważne stanowisko w fabryce bawełny na południu Stanów Zjednoczonych, a swoje wakacje spędzał w Europie. W drodze do Europy w lecie 1901 roku na pokładzie parowca spotkał kobietę i zaczął z nią rozmawiać na tematy duchowe. Kiedy dotarli do Paryża, kobieta zabrała go ze sobą na spotkanie z jej przyjaciółką, która mieszkała w mieszkaniu w mieście i o której wiedziała, że ma podobne zainteresowania. Młoda kobieta powitała ich i we troje kontynuowali rozmowę jeszcze przez jakiś czas. Przed odejściem Breakwell zapytał gospodyni czy mógłby wrócić, aby kontynuować tę rozmowę. Został zaproszony, aby wrócił następnego ranka.

Kiedy przybył następnego dnia, owa młoda kobieta zauważyła, że jego oczy lśniły jasno, a jego głos był pełen emocji. Poprosiła, aby usiadł. Breakwell przyglądał jej się przez chwilę uważnie, a następnie opisał jej dziwne doświadczenie, które było jego udziałem. Po tym, jak opuścił jej dom poprzedniego dnia, szedł samotnie aleją, czując ciepło i ciężkie wieczorne powietrze wokół siebie. Nawet liść nie drgnął wokół niego. Wtem, zupełnie nagle, zerwał się wielki wiatr, który zdawał się nieść ze sobą radosną nowinę o nowym przesłaniu od Boga!

Młoda kobieta poprosiła go, aby zachował spokój. Widzicie, ona wiedziała o tym nowym przesłaniu, do którego nawiązywał Breakwell. Podczas kolejnych trzech dni i na przestrzeni wielu godzin, powiedziała mu wszystko, co mogła, o Wierze Bahá'í, o jej historii i jej naukach, i o 'Abdu'l-Basze, doskonałym Wzorze tych nauk, który mieszkał w mieście więziennym 'Akká w Ziemi Świętej.

Pod koniec tych trzech dni, serce Breakwella było tak przepełnione radością i nadzieją, że nie pragnął niczego innego niż tylko odbyć podróż do Akki i odwiedzić 'Abdu'l-Bahę. Tak się złożyło, że był jeszcze inny młody człowiek, który już poczynił plany, aby udać się do Ziemi Świętej w tym właśnie celu, i który bardzo ucieszył się na wieść, że Breakwell mógłby mu towarzyszyć. Tak więc wysłano do 'Abdu'l-Bahy wiadomość z prośbą o pozwolenie, aby on również mógł przyjechać, i niedługo potem byli już w drodze.

Kiedy ci dwaj mężczyźni przyjechali do domu 'Abdu'l-Bahy, zostali zabrani do jakiegoś pokoju, gdzie zebrało się już kilku innych mężczyzn. Rozglądając się wokół, Breakwell głęboko się zmartwił. Nie było w tym pokoju nikogo, do kogo jego serce by lgnęło, i myśląc, że 'Abdu'l-Bahá musi być wśród zebranych obecnych, obawiał się, że nie udało mu się rozpoznać tej Niebiańskiej Istoty, o której dowiedział się w Paryżu. Usiadł w rozpacz. W tym momencie otworzyły się drzwi i Breakwell podniósł wzrok. Zobaczył tam olśniewające światło, z którego wyłoniła się sylwetka 'Abdu'l-Bahy. Breakwell natychmiast wiedział, że jego najgorętsze życzenie się spełniło.

Breakwell spędził dwa wspaniałe dni w obecności 'Abdu'l-Bahy, podczas których ogień, który został wcześniej rozpalony w jego sercu, stawał się coraz silniejszy. Kiedy Breakwell powiedział 'Abdu'l-Basze o swojej pracy w fabryce bawełny, gdzie dzieci były wykorzystywane jako pracownicy, 'Abdu'l-Bahá doradził mu, aby zrezygnował ze swojego stanowiska, co Breakwell uczynił bez wahania. Pod koniec swojej wizyty powrócił do Paryża, a jego duch płonął. Przez resztę swojego krótkiego życia płonął jak jasna świeca, dzieląc się światłem roznieconym w swoim sercu z każdym, kogo

napotkał. Po jego śmierci 'Abdu'l-Bahá objawił Tablicę ku jego czci, która zawiera następujące słowa: „O Breakwellu, o mój drogi! Zapaliłeś płomień w lampie Zgromadzenia na wysokościach, postawiłeś stopę w Raju 'Abhá, znalazłeś schronienie w cieniu Błogosławionego Drzewa, doznałeś spotkania z Nim w schronieniu Nieba”.

E. Zabawa: „Pomóż choremu”

Wybierzcie jedno dziecko, które będzie udawać „chorego pacjenta”. Poproście dwoje innych dzieci, aby stanęły twarzą w twarz, a ich ręce zacisnęły się wzajemnie na przedramionach, tworząc w ten sposób „krzesło”. W zależności od wielkości i umiejętności dzieci, można je poprosić o uformowanie krzesła w inny sposób. W takim przypadku, niech oboje dzieci chwycą swoje prawe nadgarstki lewymi rękami, a lewe nadgarstki drugiego dziecka swoimi prawymi rękami.

Pozostali koledzy z grupy powinni teraz pomóc „choremu koledze” wsiąść na krzesło. Wybierzcie drzewo lub inne miejsce jako „ośrodek zdrowia” i poproście dwójkę dzieci tworzących krzesło o przeniesienie tam „chorego” dziecka.

W większej grupie można poprosić dzieci, aby zamiast krzesła utworzyły „nosze”, stojąc w dwóch rzędach naprzeciw siebie. Powinny zgiąć ręce w łokciach, a każde z nich powinno chwycić przedramiona dziecka stojącego naprzeciwko. Następnie „chore” dziecko powinno położyć się na noszach i zostać przeniesione do „ośrodka zdrowia”. Przypomnijcie dzieciom, że wszyscy będą musieli współpracować, aby bezpiecznie dostarczyć „pacjenta” do ośrodka zdrowia. „Jeśli pozwolimy chorej osobie upaść”, możecie powiedzieć, „to się mocno uderzy i wszyscy będziemy się czuć smutni. Ale jeśli dotrzemy do ośrodka zdrowia bez żadnych problemów, możemy czuć się szczęśliwi i zadowoleni, ponieważ pomogliśmy naszemu przyjacielowi”.

F. Kolorowanie: Obrazek 20

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 21

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Na tej i na następnych trzech lekcjach na rozpoczęcie każdej sesji zajęć odmówcie modlitwę, którą znacie na pamięć, taką jak ta zaproponowana w Rozdziale 19. Po tym jak wy i kilkoro z dzieci odmówicie modlitwy na rozpoczęcie, możecie zaprezentować im poniższą modlitwę, ostatnią jakiej będą się uczyć na pamięć w tej klasie:

„O Ty, łaskawy Panie! Jestem małym dzieckiem, wynieś mnie, pozwalając wejść do królestwa. Jestem ziemski, uczyn mnie niebiańskim; jestem ze świata na niskości, pozwól mi należeć do królestwa na wysokościach; jestem stroskany, spraw, abym stał się promienny; jestem przyziemny, uczyn mnie uduchowionym i spraw, abym mógł okazywać Twe nieskończone łaski.

Tyś jest Potężnym, Wszechmiłującym”¹²³.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Promiennność

[illegible]

REFREN:

E A

O Synu Tego Który Jest

B E

Tyś Mą lampą i światło Me w Tobie jest!

E A

O Synu Tego Który Jest!

B E

Tyś Mą lampą i światło Me w Tobie jest!

Miłość Boga nigdy nie kończy się
 Gdy Mu służymy będzie rósł płomień jej
 Nie wahaj się! Promieniuj ze wszystkich sił!
 Niech każdy Bożym światłem napełni się.

REFREN (*powtarzając ostatnią liniijkę*)

C. Zapamiętywanie cytatów

Na tej lekcji dzieci będą się uczyły cytatu związanego z wartością duchową, jaką jest promienność, który można wprowadzić w następujący sposób:

Światło miłości Boga nigdy nie przestaje oświecać naszych serc. Gdy to światło staje się coraz jaśniejsze, nasze serca stają się promienne Jego miłością. Światło poznania Boga - poznania Jego wielkości, Jego chwały - rozjaśnia nasze oczy. A poprzez nasze wspaniałomyślne czyny i życzliwe słowa, światło miłości i wiedzy jaśnieje. Ci, którzy nas otaczają, są poruszeni promiennością naszej radości. Aby pomóc nam zapamiętać

znaczenie wartości duchowej, jaką jest promienność, nauczmy się następującego cytatu:

„O Synu Tego, Który jest! Tyś jest Mą lampą i światło Moje jest w tobie. Czerp światło zeń i nie szukaj nikogo prócz Mnie”¹²⁴.

Światło/promienność

1. Kiedy Tyrell się obudził, pokój wypełniało światło słoneczne. Był uradowany, że przywitała go promienność słońca.
2. Pani Santos kocha wszystkich jak swoją własną rodzinę. Zawsze jest szczodra, życzliwa i pomocna wobec innych. Miłość w jej sercu jest odczuwana przez wszystkich ludzi, których spotyka, przynosząc im radość. Wszyscy są wzruszeni jej promiennością.

Szukać

1. Gdy wykluje się mały ptaszek, matka będzie rozglądać się za pożywieniem, aby go nakarmić. Ptasia mama będzie szukać pożywienia dla nowego pisklęcia.
2. Szkoła zaprosiła wszystkich uczniów na wyjątkową wycieczkę. Ażeby móc w niej uczestniczyć, uczniowie potrzebowali zgody rodziców. Wszyscy uczniowie zostali poproszeni o uzyskanie (poszukiwanie) zgody rodziców na wyjazd na wycieczkę.

D. Opowiadanie

Dorothy Baker, o której zapewne dowiecie się więcej w przyszłości, miała zaszczyt spotkać 'Abdu'l-Bahę jako młoda dziewczyna. To babcia Dorothy była tą osobą, która zabrała ją, aby spotkać 'Abdu'l-Bahę podczas Jego podróży na Zachód. Przybywając do domu, w którym nigdy wcześniej nie była, Dorothy weszła do wypełnionego po brzegi pokoju. Wielu ludzi rozmawiało cicho i z wielkim szacunkiem, czekając na przemowę 'Abdu'l-Bahy. 'Abdu'l-Bahá uśmiechnął się podczas gdy Dorothy i jej babcia weszły do pokoju, i swym gestem dał znak małej dziewczynce, aby usiadła obok Niego. Chętnie, ale z pewną dozą lęku, Dorothy przeszła na drugą stronę pokoju. Nie podnosząc wzroku z podłogi, ostrożnie przeszła obok wszystkich innych gości, aby dotrzeć do podnóżka przy Jego stopach.

Podczas gdy 'Abdu'l-Bahá zaczął przemawiać, Dorothy siedziała ze spuszczonym wzrokiem, wpatrując się w swe czarne buty. Nie miała odwagi spojrzeć na Niego. Ale wkrótce jej lęk zniknął. Poczuli się przyciągnięta do ciepła miłującej obecności 'Abdu'l-Bahy. Jego promienność była wręcz magnetyczna. Nie zdając sobie nawet sprawy, że się przesunęła, Dorothy znalazła się zwrócona twarzą w Jego kierunku, z łokciami na kolanach i brodą wspartą na dłoniach, wpatrując się w świetlistą twarz 'Abdu'l-Bahy.

Dorothy nigdy nie mogła sobie przypomnieć, o czym 'Abdu'l-Bahá mówił tego dnia. Jedyne, co pamiętała, to Jego życzliwą twarz, Jego melodyjny głos i ciepło Jego obecności. Jego kochające oczy zdawały się opowiadać jej o duchowych światach Boga. Z czasem miłość do Boga, która została rozpalona w jej sercu, stała się tak silna,

że postanowiła napisać do 'Abdu'l-Bahy. W swoim liście błagała Go, aby pozwolono jej służyć Mu i Sprawie Jego Ojca, Bahá'u'lláha. W odpowiedzi na list Dorothy, 'Abdu'l-Bahá pochwalil jej cel, zapewnił ją o laskach od Boga i wyraził nadzieję, aby jej gorące pragnienie się spełniło. I rzeczywiście, Dorothy poświęciła całe swoje życie służąc Bogu i ludzkości.

E. Zabawa: „Dwukierunkowa kopia”

Podzielcie dzieci w pary, każde dziecko stojące twarzą w twarz ze swoim kolegą czy koleżanką. Następnie poproście jedno dziecko z każdej pary, aby zaczęło wykonywać proste ruchy, które drugie dziecko powinno spróbować naśladować jak w odbiciu lustrzanym. Po kilku minutach, dzieci w parze zamieniają się rolami. Mogą też naśladować mimikę twarzy zamiast swoich ruchów. Następnie poproście, aby jedno dziecko z każdej pary stanęło za drugim dzieckiem. Podczas gdy dziecko stojące z przodu porusza się, dziecko stojące za nim powinno naśladować jego ruchy.

F. Kolorowanie: Obrazek 21

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 22

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Po modlitwach na rozpoczęcie zajęć, dzieci mogą kontynuować zapamiętywanie modlitwy wprowadzonej na ostatniej lekcji.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Chcę być szczęśliwy

Am

Jest coś, o czym musisz wiedzieć

Am

E7

Waga czynów w naszej wierze

Dm

Niech widzi je przyjaciel i wróg

Am

E7

Am

Jesteśmy ludźmi czynów, a nie słów.

REFREN:

Am

Ja chcę być szczęśliwy

Am
I silny chcę być

Am
Chcę być Jego sługą

Am
Do końca swych dni

Dm Am
Przestrzegam więc Bożych praw

E7 Am
Ja przestrzegam Bożych praw

Jest coś, o czym musisz wiedzieć
Pełno pozorów jest na świecie
Ludzie chcą pięknych czynów twych
Nie chcą słuchać słów próżnych

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Na tej lekcji, która koncentruje się na temacie wierności, dzieci nauczą się recytować z pamięci poniższy cytat. Oto kilka pomysłów, które pomogą wam w jego wprowadzeniu:

Wierna dusza nigdy nie zapomina o wszystkich dobrodziejstwach, którymi Bóg ją obdarzył; nigdy nie przestaje kochać Boga. To właśnie z naszej wierności Jemu zawsze staramy się jak najlepiej podążać za Jego naukami i przestrzegać Jego praw, nawet gdy staje się to trudne. Dlatego też ciężko pracujemy, aby służyć innym i wykonywać godne uczynki, nie myśląc o niczym innym, jak tylko o tym, aby osiągnąć Jego zadowolenie. Dla wiernej duszy nie ma większej radości niż dążenie do zadowolenia Boga. Zapamiętajmy ten cytat Bahá'u'lláha:

„Szczęśliwy jest wierny, który odziany jest w szatę szczytnych dążeń i powstał, aby służyć tej Sprawie”¹²⁵.

Odziany

1. Mae ma piękną sukienkę, którą zakłada tylko na specjalne okazje. Włożyła ją na spotkanie wspólnoty. Mae była odziana w swoją specjalną sukienkę.
2. Natalia jest życzliwa dla wszystkich. Bóg odział jej duszę życzliwością.

Szata

1. W niektórych miejscach sędziowie muszą nosić białą perukę i długą czarną togę w sądzie. Muszą nosić pełną szatę sędziowską.
2. Przed opuszczeniem pałacu książę zakłada swoją wstęgę i koronę. Zakłada swoją królewską szatę.
3. Jakob codziennie rano przed wyjściem z domu odmawia modlitwy. Modlitwy są jak szata, w którą ubrana jest jego dusza. Modlitwy wzmacniają i chronią go przez cały dzień.

Dążenie/przedsięwzięcie

1. Uczniowie postanowili posadzić drzewa wokół szkoły. Społeczność lokalna wsparła ich dążenie, dostarczając sadzonki i ziemię.
2. Pierre i Arlene postanowili, że wespną się na szczyt góry. Wiedzieli, że będzie to trudne przedsięwzięcie, ale byli zdeterminowani, aby spróbować.

D. Opowiadanie

Kiedy 'Abdu'l-Bahá był małym chłopcem, Jego rodzina, która była częścią szlachty perskiej, miała służącego o imieniu Isfandíyár. Był bardzo lojalny w stosunku do rodziny i wszyscy bardzo mu ufali. Kiedy władze, z powodu zawiści i niewiedzy, kazały aresztować Bah'á'u'lláha, ukochanego Ojca 'Abdu'l-Bahy, cały dobytek rodziny został im zabrany. Nie zostało im nic, a wszyscy z najbliższego otoczenia Bah'á'u'lláha byli w niebezpieczeństwie. Pomimo to Isfandíyár nadal opiekował się rodziną. Wiedząc, że wielu urzędników będzie poszukiwało Isfandíyára, matka 'Abdu'l-Bahy naklaniała go, aby opuścić miasto. Ale Isfandíyár nie chciał ich opuszczać.

„Nie mogę wyjechać”- powiedział tłumacząc, że był winny pieniądze wielu sklepikarzom za przedmioty, które zakupił. „Jakże mogę wyjechać? – pytał. „Powiedzą, że sługa Bahá'u'lláha kupił i zużył dobra i towary sprzedawców bez zapłaty za nie. Dopóki nie spłacę wszystkich tych zobowiązań, nie mogę wyjechać. Ale jeśli mnie aresztują, nie szkodzi. Jeśli mnie ukarzą, nie ma w tym nic złego. Jeśli mnie zabiją, nie smućcie się. Ale niemożliwe jest, abym odszedł. Muszę pozostać dopóki nie spłacę wszystkiego, co jestem winien”.

Przez cały miesiąc Isfandíyár chodził po ulicach i bazarach sprzedając małe przedmioty, które posiadał. Kiedy spłacił swój ostatni dług, poszedł do rodziny, aby się pożegnać, ponieważ wiedział, że nie może dłużej z nimi zostać. Minister rządu zgodził się przyjąć go do siebie i chronić go w tych niebezpiecznych czasach.

Wiele miesięcy później, Bah'á'u'lláh został uwolniony z więzienia, fozym On i Jego rodzina zostali wygnani przez władze z Persji. Udali się do Bagdadu, miasta w sąsiednim kraju. Isfandíyár, zawsze wierny Bah'á'u'lláhowi, udał się w podróż do Bagdadu, aby zapytać czy mógłby służyć raz jeszcze w Jego domu. Bah'á'u'lláh powiedział mu: „Kiedy nas opuściłeś, znalazł się pewien perski minister, który dał ci schronienie, gdy nikt inny nie mógł zapewnić ci ochrony. Dlatego, że dał ci schronienie

i osłaniał cię, musisz być mu wierny. Jeśli będzie zadowolony z tego, że pójdziesz, to przyjdź do nas; ale jeśli nie będzie chciał, abyś odchodził, to nie opuszczaj go”.

Oczywiście Isfandiyár był tak prawy, tak godny zaufania i lojalny, że minister nie chciał, aby wyjeżdżał. „Och, Isfandiyarze!” – wykrzyknął minister – „Nie jestem chętny, abyś wyjeżdżał, jednakże jeśli ty tego pragniesz, niech się stanie wedle twojej woli”. Ale Isfandiyár pamiętał o słowach Bahá’u’lláha. Pozostał na służbie u ministra do czasu aż, jakiś czas później, minister zmarł i Isfandiyár powrócił znowu do rodziny, którą tak bardzo kochał, służąc ‘Abdu’l-Basze do końca swoich dni.

E. Zabawa: „Kto puka do mych drzwi?”

Zawiążcie oczy jednemu z dzieci, które powinno usiąść na ławce obrócone plecami do reszty grupy. Teraz wskażcie na inne dziecko. Powinno ono podejść do dziecka z zawiązanymi oczami i zapukać w ławkę. Dziecko, które siedzi, powinno powiedzieć: „Kto puka do moich drzwi?”. Drugie, starając się zamaskować swój głos, odpowie: „To ja!”. Następnie siedzące dziecko będzie próbowało odgadnąć, kto puka. Będzie miało trzy próby odgadnięcia, po czym należy dać szansę kolejnemu dziecku. Można wspomnieć dzieciom, że jeśli dziecko z opaską na oczach ma uważnie słuchać, reszta grupy będzie musiała zachowywać się bardzo cicho.

F. Kolorowanie: Obrazek 22

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 23

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Możecie rozpocząć zajęcia od modlitw, a następnie pomóc dzieciom posunąć się naprzód w zapamiętywaniu modlitwy wprowadzonej na Lekcji 21.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Cierpliwość

D	A
Zaczynają Cię boleć nogi	
A	D
A drogi jeszcze ho ho ho	
D	A
Poddać się, mieć spokój błogi	
A	D
Bo na niebie pali słońko	

G D
Niecierpliwość zostaw na boku
G D
Niepotrzebne Twoje łyzy
G D
Zrób to krok po kroku
A D
Czas szybko zleci Ci.

REFREN:
G D
Potrzeba nam cierpliwości
G D
Kiedy smutno nam i źle
G D
Szczęście w sercu zagości
A D
Cierpliwość nagrodę już śle.

Mój brat Wiza nie pojmuje
Choć tłumaczę mu coś znów i znów
Ale jeszcze raz spróbuję
I użyję miłych słów.

Niecierpliwość nie ma sensu
Surowym też nie ma co być
Jeśli dobroć okażę mu
Nauczę go lepiej żyć.

REFREN

Chciałbyś coś lepiej zrobić
Ale wciąż to nie udaje się
Myślisz po co masz się trudzić

I do czego to prowadzi Cię.
Niecierpliwość nie ma sensu
Nie poddawaj nigdy się
Jeśli będziesz ciągle dążyć
W końcu sukces spotka Cię

REFREN

C. Zapamiętywanie cytatów

Na tej lekcji dzieci będą uczyć się na pamięć cytatu związanego z cierpliwością, który można przedstawić w następujący sposób:

Cierpliwość jest jedną z najważniejszych wartości, jakie możemy posiadać. Bez cierpliwości niewiele możemy osiągnąć w tym życiu. Przy nauce, w pracy, w rodzinie, w przyjaźni z innymi, w naszych wysiłkach, by wzrastać duchowo, cierpliwość jest niezbędna. Nie wszystkie rzeczy w życiu można zrobić szybko. Wiele rzeczy można zrobić tylko małymi kroczkami, dzień po dniu. Kiedy ćwiczymy cierpliwość, nie usiłujemy przyspieszać tych rzeczy, które wymagają czasu. Musimy być cierpliwi wobec innych i wobec samych siebie, ponieważ wszyscy się ciągle uczymy i rozwijamy. Aby pomóc nam w naszych wysiłkach w zdobywaniu cierpliwości, zapamiętajmy następujący cytat:

„On, zaprawdę, zwiększy nagrodę tych, którzy cierpliwie wytrzymują”¹²⁶.

Nagroda

1. Pani Anderson była bardzo zadowolona z doskonałych projektów z nauk ścisłych, które przygotowali uczniowie z jej klasy. W nagrodę zabrała ich na wizytę do pobliskiego akwariarium.
2. Alena codziennie poświęcała czas na naukę gry na gitarze. Kiedy zagrała słodką piosenkę dla swojego młodszego brata, radość na jego twarzy była wystarczającą nagrodą, jakiej potrzebowała za swój wysiłek.

Znosić coś

1. Aliya i jej rodzina przeprowadzili się w odległe miejsce. Przez pierwsze kilka miesięcy doświadczali wielu trudności. Ale z pomocą życzliwych sąsiadów udało im się znieść te trudności i teraz są bardzo szczęśliwi w swoim nowym domu.
2. Hugh zachorował. Odczuwał ogromny ból, ale nie skarżył się. Znosił swoje cierpienie z cierpliwością.

D. Opowiadanie

Li Xin bardzo lubił brzoskwinie. Każdego dnia zabierał ze sobą brzoskwinę do szkoły i zjadał ją podczas przerwy obiadowej. Delektował się każdym gryzem, ale zawsze wyrzucał pestkę, z nasieniem w środku.

Pewnego dnia klasa Li Xin uczyła się o nasionach. To nasunęło Li Xin pewien pomysł: zasadzi pestkę ze swojej brzoskwini i pomoże jej wyrosnąć na drzewo! Tego dnia podczas przerwy obiadowej zachował pestkę ze swojej brzoskwini i zawinął ją w kawałek papieru. Kiedy lekcje się skończyły, popędził do domu i poprosił swego ojca, aby pomógł mu znaleźć miejsce do wyhodowania jego drzewa. Jego tata przypomniał mu, że będzie musiał poczekać, aż pestka wyschnie, zanim będzie mógł wydobyć z niej nasienie. Mimo to Li Xin chciał posadzić pestkę od razu. „Li Xin” – powiedział do niego tata – „jeśli nie masz cierpliwości, aby poczekać, aż pestka wyschnie, to jak

będziesz miał cierpliwość, żeby czekać, aż nasiono zakielkuje? Tak więc Li Xin wystawił pestkę na zewnątrz, aby wyschła.

Kilka dni później, Li Xin był wreszcie w stanie otworzyć pestkę i wyjąć z niej nasionko. Jego mama pokazała mu miejsce w rogu podwórka, gdzie drzewo będzie mogło rosnąć wielkie i wysokie. Li Xin wykopał mały dołek i wrzucił do niego nasionko, a następnie przykrył je kopcem wilgotnej ziemi. Uśmiechnął się z przejęciem. Jego drzewo było wreszcie w drodze!

Każdego dnia Li Xin odwiedzał kopczyk w nadziei, że zobaczy jakiś znak, że nasionko wykiełkowało. Ale żaden pęd nie pojawił się przez wiele tygodni, a Li Xin stawał się coraz bardziej zniechęcony. Widząc jego zmartwienie, mama Li Xin zapytała go, co go trapiło. „Moje nasionko nie rośnie – powiedział Li Xin. „Zastanawiam się, czy kiedykolwiek będę miał drzewo”. „Wiesz – powiedziała mama – to nasionko musi jeszcze dużo urosnąć. Pod tym względem jest ono bardzo podobne do Ciebie. Kiedy się urodziłeś, byłeś tylko takim maleństwem i wszystko, co robiłeś, to tylko jadłeś i spałeś. A teraz spójrz! Jesteś młodym chłopcem, który chodzi, mówi i myśli samodzielnie! To drzewo może będzie jeszcze rosło przez wiele lat, ale jeśli będziesz się o nie dobrze troszczył, pewnego dnia będziesz mógł usiąść w jego cieniu i cieszyć się jego owocami”. Myśląc o tym, Li Xin ponownie nappełniła nadzieja. Pamiętał ze swojej lekcji, że nasionko musiało przejść wiele zmian zanim nawet mogło stać się pędem.

I wtem, pewnego wiosennego dnia, Li Xin wyszedł na zewnątrz, aby jak zawsze odwiedzić swój kopczyk i ku swojemu ogromnemu podekscytowaniu zobaczył maleńki zielony pęd wystający spod ziemi! Jego drzewo rosło! Pobiegł do swojej sąsiadki, która była właścicielką gospodarstwa rolnego, i podzielił się z nią tymi ekscytującymi wieściami. Sąsiadka udzieliła mu porad jak opiekować się drzewkiem, kiedy jest jeszcze tak młode i delikatne, a chłopiec chłonął każde jej słowo, gotowy, aby opiekować się roślinką najlepiej jak potrafi. „Wkrótce będę miał wiele brzoskwiń, aby Pani podarować jako podziękowanie za Pani dobre rady – powiedział Li Xin. Ale sąsiadka tylko uśmiechnęła się. „Li Xin, pamiętasz, jak musiałeś być cierpliwy podczas gdy czekałeś, aż pestka wyschnie?”. Lin Xi skinął głową. „A pamiętasz, jak potrzebowaleś jeszcze więcej cierpliwości podczas gdy czekałeś, aż nasionko wykiełkuje? Li Xin pamiętał też i to. „Wiesz - powiedziała sąsiadka – „może zająć jeszcze więcej czasu zanim Twoja młoda roślina stanie się drzewem i jeszcze więcej czasu zanim wyda ono owoce. Może zająć to kilka lat zanim drzewko będzie gotowe, aby wydać jakiekolwiek brzoskwinie, którymi mógłbyś się nacieszyć”.

Tak więc Li Xin opiekował się drzewkiem i zajmował się jego potrzebami, w miarę jak rozwijało się z kielka w sadzonkę, a z sadzonki w drzewo. Stopniowo i pomalutku, rosło ono wyższe i szersze, podobnie jak chłopiec. I wtedy pewnego dnia, gdy Li Xin wrócił ze szkoły, zobaczył, że na jego drzewku zaczęły pojawiać się pierwsze brzoskwinie, w miejscu, gdzie wcześniej były tylko kwiaty. I znowu poczuł, jak radość wypełnia mu serce, tak jak wtedy, gdy nasionko po raz pierwszy wykiełkowało. I po raz kolejny wiedział, że będzie musiał ćwiczyć cierpliwość, bo wciąż będzie musiało minąć trochę czasu, zanim brzoskwinie będą dojrzałe i gotowe, aby je jeść.

E. Zabawa: „Znajdź lidera”

Zawiążcie oczy jednemu dziecku i każcie mu odwrócić się od reszty grupy. Następnie wskażcie po cichu inne dziecko, które będzie „liderem”. Zanim poprosicie pierwsze dziecko o ponowne dołączenie do grupy, pomóżcie pozostałym przećwiczyć naśladowanie czynności podawanych przez „lidera”. Na przykład, jeśli on lub ona klaszcze, wszyscy inni powinni zrobić to samo. Jeśli zacznie machać ręką na pożegnanie, to wszyscy inni też tak powinni zrobić. Pierwsze dziecko może teraz zdjąć opaskę z oczu i ponownie dołączyć do grupy. Musi uważnie przyglądać się i próbować odkryć, kto pełni rolę „lidera”. Jednocześnie pozostałe dzieci powinny starać się nie patrzeć zbyt uważnie lub zbyt często na dziecko inicjujące ruch, co mogłoby je z łatwością zdradzić. Dzieci mogą na zmianę być "liderem" lub tym dzieckiem, które zgaduje.

F. Kolorowanie: Obrazek 23

G. Modlitwy na zakończenie

LEKCJA 24

A. Recytowanie i zapamiętywanie modlitw

Jak zawsze rozpocznijcie zajęcia modlitwami, a następnie powtórzcie z dziećmi tę, którą uczyły się mówić z pamięci przez ostatnie kilka lekcji.

B. Piosenki (włączając powtórkę poprzednich piosenek)

Silni w miłości do Boga

(piosenka w rozwoju)

G C

Kroczymy, kroczymy

D G

Kroczymy ścieżką Boga

G C

Jesteśmy silni, jesteśmy silni

D G

Silni w naszej miłości do Boga

G C

Kroczymy ścieżką Boga

D G

Gdy kłopotami usłana droga

Służymy, służymy
Służymy sprawie Boga
Jesteśmy silni, jesteśmy silni
Silni w naszej miłości do Boga.
Służymy Sprawie Boga,
Zawsze wykonując swoją część
Jesteśmy silni w miłości do Boga
Służąc w sercu radość jest

C. Zapamiętywanie cytatów

Jedną z najważniejszych wartości osoby, która prawdziwie kocha Boga, jest niezłomność. Bez względu na to, co dzieje się w życiu, zawsze pamiętamy o Bogu i naszej miłości do Niego. Dlatego nic, co inni mogą nam powiedzieć lub zrobić, nie może wpłynąć na naszą wiarę w Niego. Kochamy Go i jesteśmy posłuszni Jego prawom i naukom. Aby przypomnieć nam, że powinniśmy pozostać niezłomni w każdych okolicznościach, zapamiętajmy następujący cytat Bahá'u'lláha:

„Niezmienne wzniosła będzie twoja pozycja, jeśli pozostaniesz niezłomny w Sprawie swojego Pana”¹²⁷.

1. Ogrody były piękniejsze niż wszystkie, które Xavier kiedykolwiek widział. Nie mógł sobie wyobrazić ogrodu tak niezmiernie pięknego.
2. Mama Keletso upiekła bardzo wyjątkowe ciasto dla rodziny. Zjedli go z wielką przyjemnością i wszyscy mówili, że było niezmiernie pyszne.

Wzniosły

1. Każdej nocy przed snem Martha modli się i czuje się blisko Boga. Kiedy kładzie się spać, jej duch znajduje się we wzniosłym stanie.
2. Na spotkaniu Kumar wygłosił mowę o pokoju na świecie i dobroci ludzkości. Kumar mówił o wzniosłych ideach.

Pozostawać niezłomnym

1. Przyjaciółka Rosemary ciągle powtarza jej, że gwiazdy to małe lampki unoszące się na niebie. Ale Rosemary dowiedziała się na zajęciach, że każda gwiazda to tak naprawdę odległe słońce. Rosemary nie zmienia zdania. Pozostaje niezłomna w tym, co wie, że jest prawdą.
2. Ktoś powiedział Monie, że nie jest ważne, by modlić się codziennie, ale ona nadal się modliła, bo wiedziała, że modlitwa jest prawem Bożym. Mona pozostała niezłomna w przestrzeganiu prawa modlitwy.

D. Opowiadanie

Być może wiecie, że Bahíyyih Khánum była młodszą siostrą 'Abdu'l-Bahy. Miała około sześciu lat, kiedy ich Ojciec, Bahá'u'lláh, został aresztowany i wtrącony do więzienia przez niesprawiedliwy rząd. Pamiętacie z innego opowiadania, że jej rodzina była częścią szlachty. Ale po aresztowaniu jej Ojca, cały majątek rodziny został im zabrany. Ich ziemie, domy, meble, dobytek - wszystko to zostało zagarnięte. Rodzinie nie pozostało prawie nic, nie było nawet co jeść. Kiedy ona i jej ukochany starszy Brat, 'Abdu'l-Bahá, byli głodni, a nie było chleba, który można by im dać, ich matka nasypała trochę mąki w ich dłonie, aby mogli ją zamiast tego zjeść.

Po pewnym czasie ich Ojciec został uwolniony i zmuszony przez rząd do opuszczenia swojej ojczyzny. Bahíyyih Khánum i jej rodzina wyruszyli wtedy w przejmującym chłodzie zimy do miasta Bagdad w sąsiednim kraju. Aby dotrzeć do tego miasta, musieli przedostać się przez ogromne, pokryte śniegiem góry. Podróż była niebezpieczna, a zapasy, które mieli na podróż, nie były wystarczające. Ich ubrania w niewielkim stopniu chroniły ich przed śniegiem i zimnem. Z pomocą zaledwie kilku mułów, powoli pokonywali drogę wzdłuż wysokich szczytów gór. Często musieli rozbijać obóz na noc na pełnym pustkowiu. Ale Bóg ich chronił i dzięki Jego nieustającej pomocy, po trzech miesiącach dotarli bezpiecznie do Bagdadu. Już nigdy więcej Bahíyyih Khánum nie powróciła do kraju swego urodzenia.

Przez resztę swego życia Bahíyyih Khánum dzieliła cierpienia i wygnania swego Ojca. W końcu rząd wygnał Bahá'u'lláha do miasta-więzienia 'Akká, gdzie ona i jej rodzina żyli wśród najbardziej odrażających przestępców. Kiedy jej Ojciec, którego tak bardzo kochała, odszedł z tego świata, Bahíyyih Khánum wiernie wspierała swego ukochanego Brata, 'Abdu'l-Bahę, który został mianowany Głową Wiary swego Ojca. A wiele lat później, kiedy 'Abdu'l-Bahá również odszedł do następnego świata, Bahíyyih Khánum stała się największym wsparciem i najwierniejszym obrońcą Jego wnuka, młodego Shoghiiego Effendiego, który został nazwany Strażnikiem Wiary przez 'Abdu'l-Bahę.

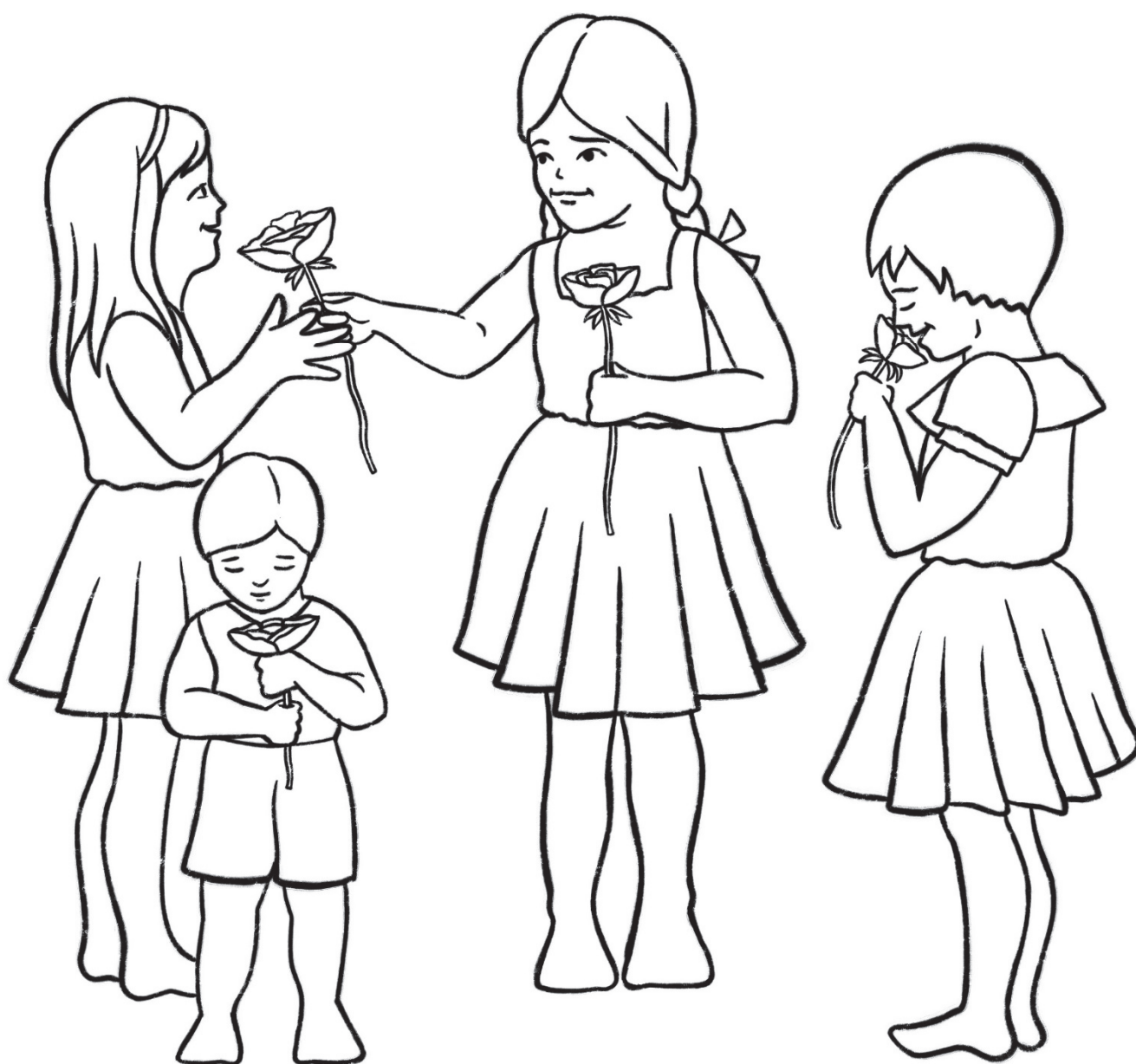
Bahíyyih Khánum była teraz starszą kobietą. Jej życie było pełne zawirowań i wstrząsów. Przechodziła od trudności do trudności, od klęski do klęski. Ale jej duch pozostał niezmienny, a jej serce zawsze było wypełnione miłością Boga. Była niezłomna i stanowcza do ostatnich dni swojego życia.

E. Zabawa: „Pomocna dłoń”

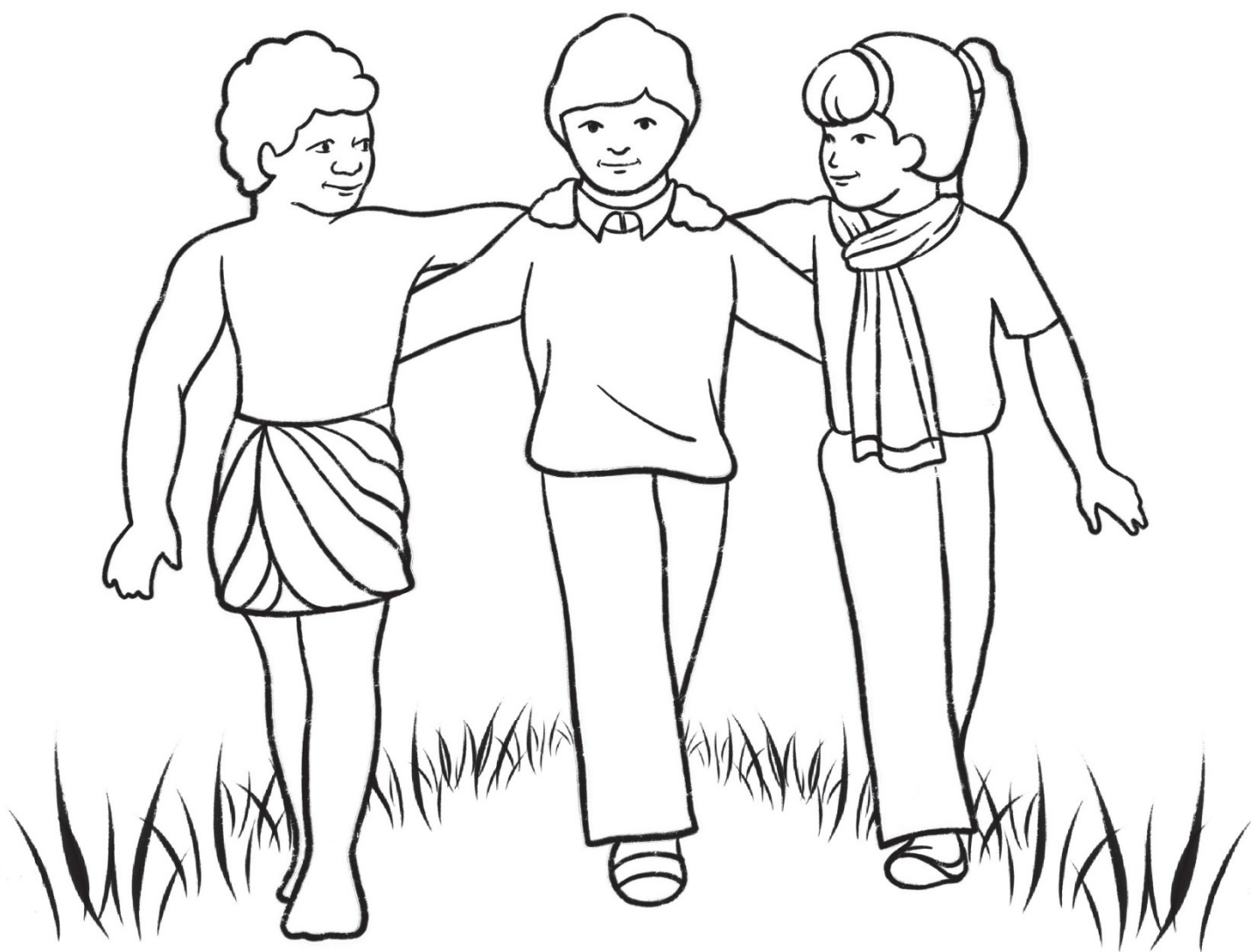
Poproście dzieci, aby utworzyły pary i trzymały się za ręce ze swoim kolegą. Najpierw niech przejdą się po pomieszczeniu w parach, z otwartymi oczami. Powinny zacząć od drobnych kroków, i stopniowo ich kroki powinny stawać się coraz dłuższe. Każda para powinna uważać, aby na nikogo nie wpaść. Następnie jeden uczestnik z każdej pary powinien zamknąć oczy i powinni ponownie wykonać ćwiczenie polegające na chodzeniu. Teraz, jeśli mają nie wpadać na nikogo, drugie dziecko będzie musiało poprowadzić swojego przyjaciela. Należy powiedzieć im, że muszą używać sygnałów dawanych tylko przez dotyk. Powinniście pomóc im wymyślić sygnały, zanim zaczną - na przykład jeden uścisk dłoni może oznaczać „stop”, dwa „wróć”, trzy „skręć w prawo”, a cztery „skręć w lewo”.

F. Kolorowanie: Obrazek 24

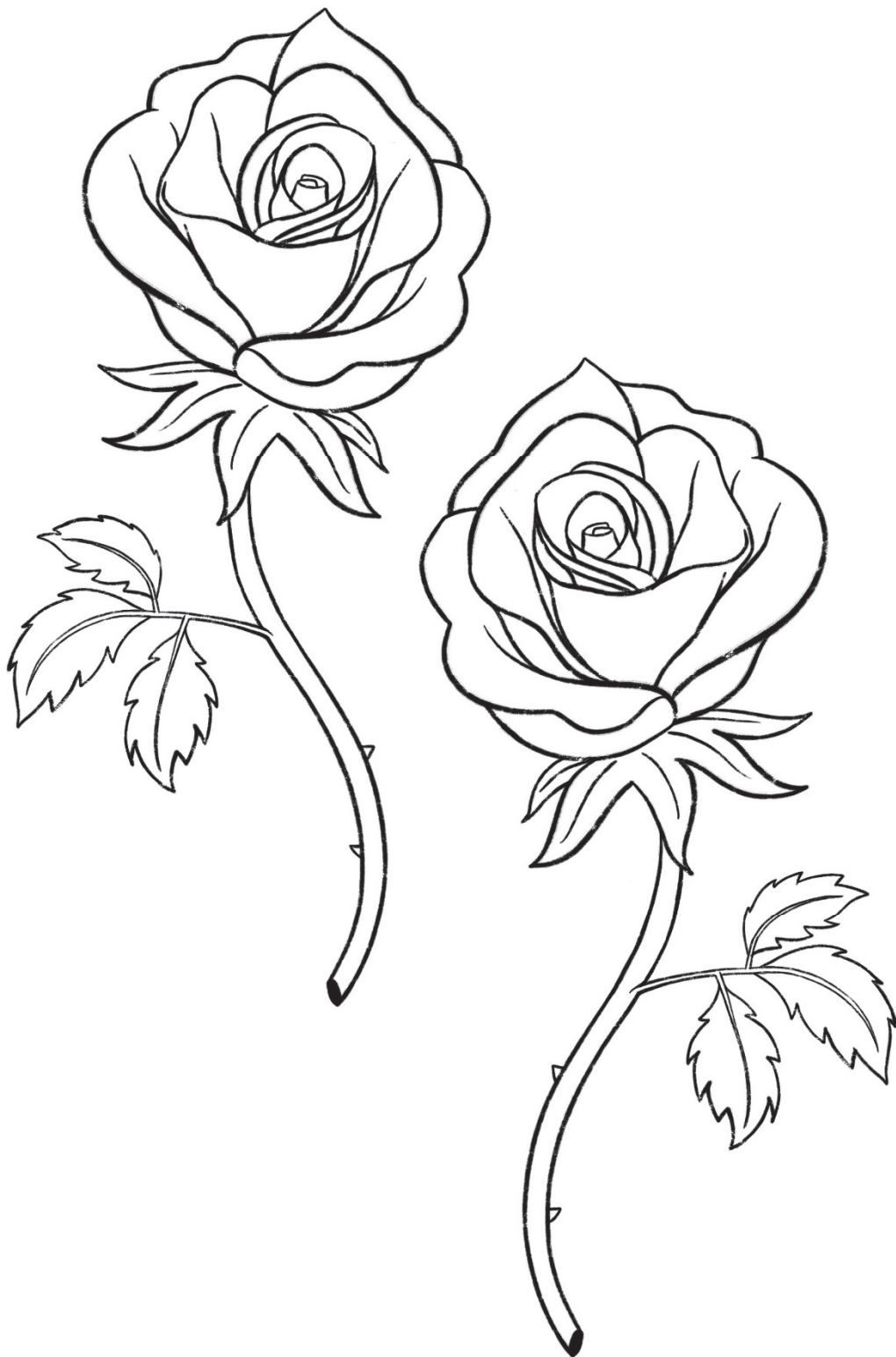
G. Modlitwy na zakończenie

„O Synu Ducha! Oto pierwsza moja rada: Miej serce czyste, łagodne i promienne”...

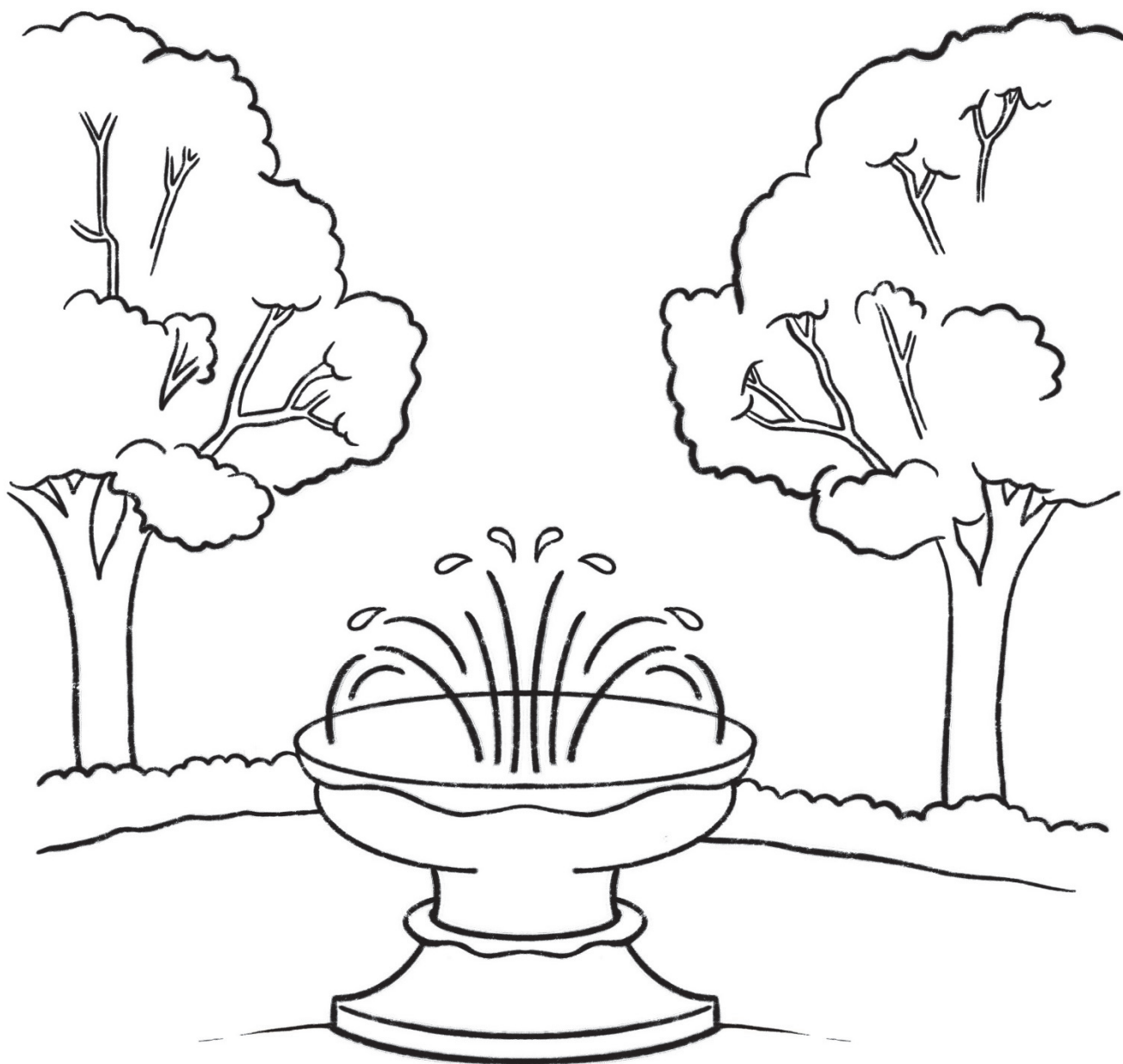
„Kroczcie drogą sprawiedliwości, zaprawdę bowiem to właśnie droga prosta”.

**„O przyjacielu! W ogrodzie twego serca nie sadź niczego prócz róży
miłości” ...**

„Prawdomówność jest podstawą wszystkich ludzkich zalet”.

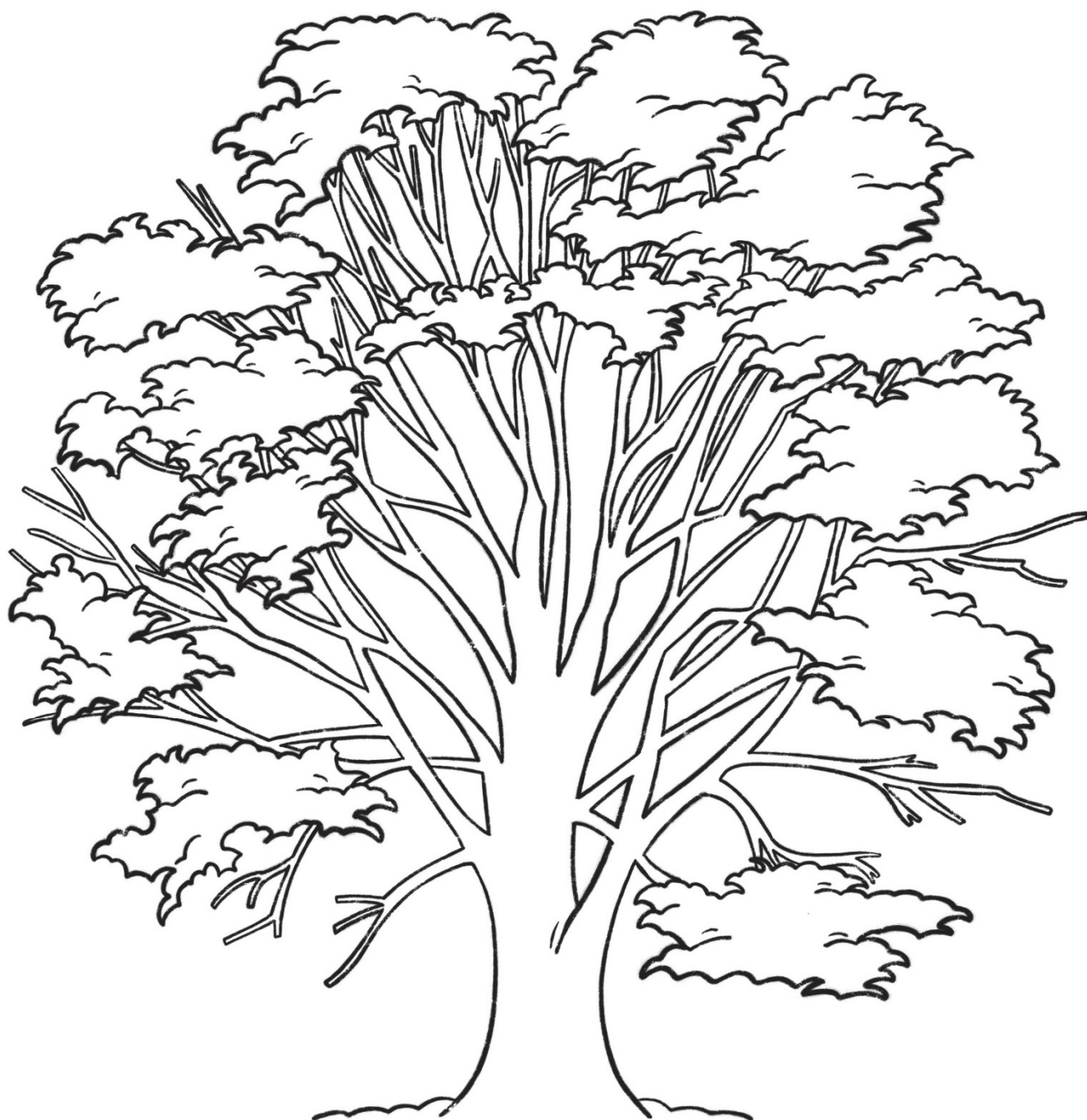
**„Moją jest rzeczą hojność i dobrodziejstwo; dobrze się dzieje tym,
którzy się zdobią w Me cnoty”.**

„Błogosławiony jest ten, kto przedkłada swego brata ponad siebie”.

„O, Synu człowieczy! Raduj się w wesolości serca twego, ażebyś godny był spotkania ze Mną i odzwierciedlania Mego piękna”.

„Powinniśmy nieustannie okazywać prawdomówność i szczerść”...

**„O Synu Człowieczy! Poniż się przede Mną abym łaskawie nawiedził
ciebie”.**

„Bądź szczęśliwy. Bądź wdzięczny. Powstań, aby Bogu składać dzięki, ażeby to dziękczynienie sprzyjało zwiększeniu darów”.

„... niechaj waszą ozdobą będzie przebaczenie i miłosierdzie, i to, co raduje serca wybranych przez Boga”.

„Upiększajcie języki, o ludzie, prawdomównością i ozdabiajcie wasze dusze ozdobą uczciwości”.

„Królestwo Boga zbudowane jest na słuszności i sprawiedliwości oraz na miłosierdziu, współczuciu i uprzejmości dla każdej żywej duszy”.

**„Wiedz, że twa prawdziwa ozdoba składa się z miłości do Boga i
twego uniezależnienia od wszystkiego oprócz Niego”...**

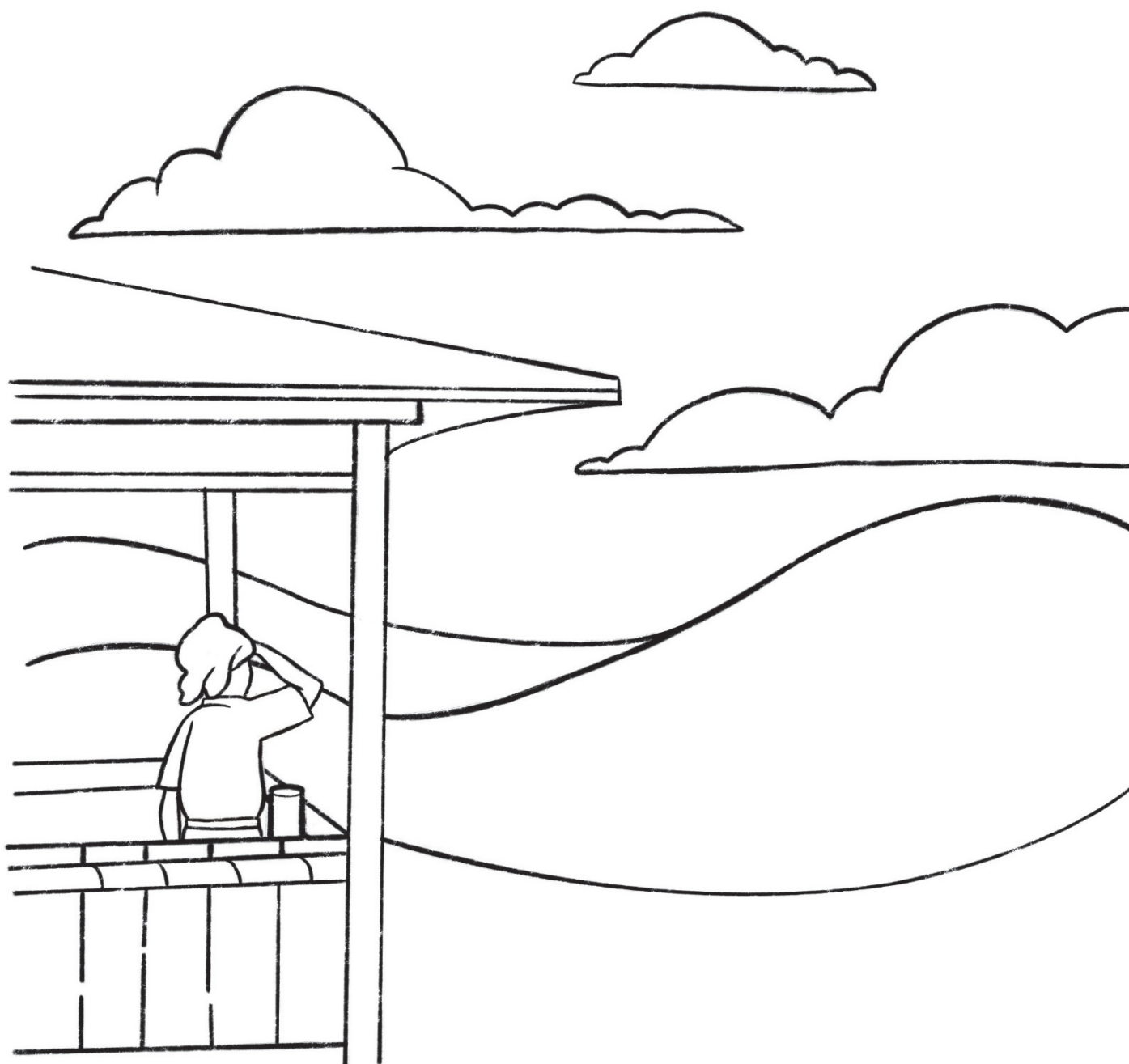
**„Źródłem wszelkiej chwały jest przyjęcie wszystkiego, czym obdarzył
Pan i zadowolenie z tego, co zarządził Bóg”.**

**„Błogosławiony, kto łączy się ze wszystkimi ludźmi w duchu
największej życzliwości i miłości”.**

„Źródłem odwagi i mocy jest promowanie Słowa Bożego i stałość w miłości do Niego”.

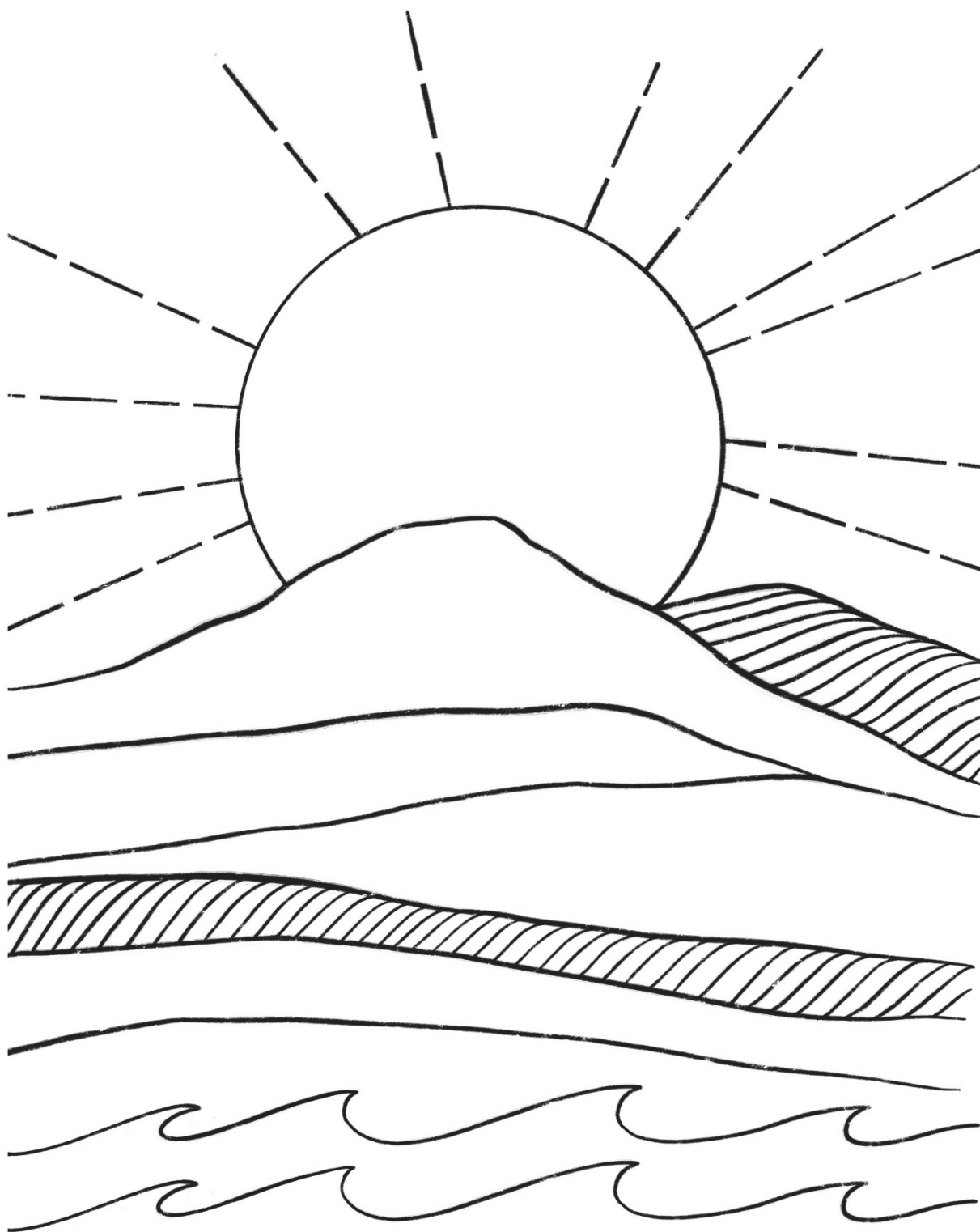
„Nie trać nigdy zaufania do Boga. Miej zawsze nadzieję, bo błogosławieństwa Boga nigdy nie przestają spływać na człowieka”.

„Wiarygodność jest najwspanialszym portalem prowadzącym do spokoju i bezpieczeństwa ludzi”.

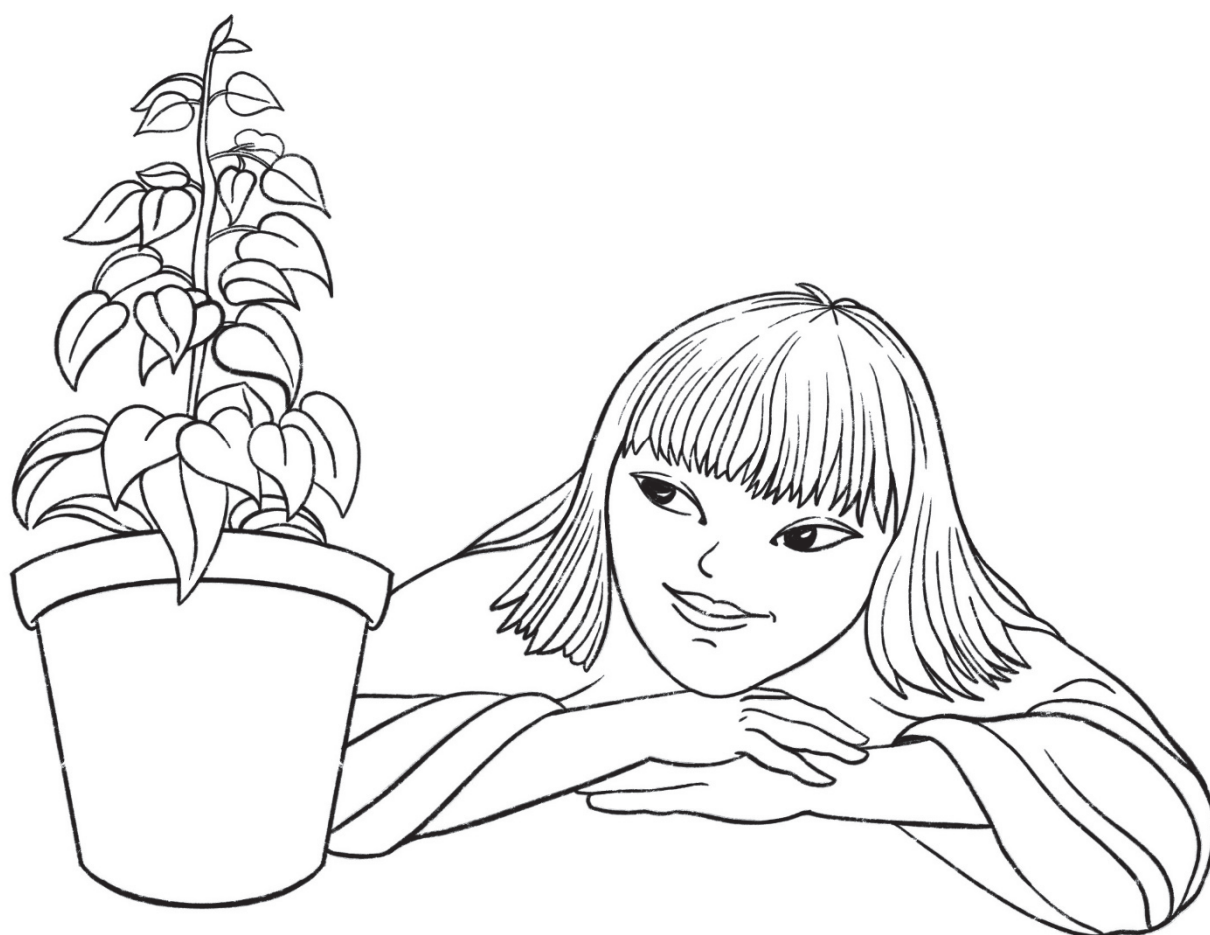
„Bądźcie rozpaleni, o ludzie, żarem miłości Boga, tak abyście mogli rozpalić serca innych”.

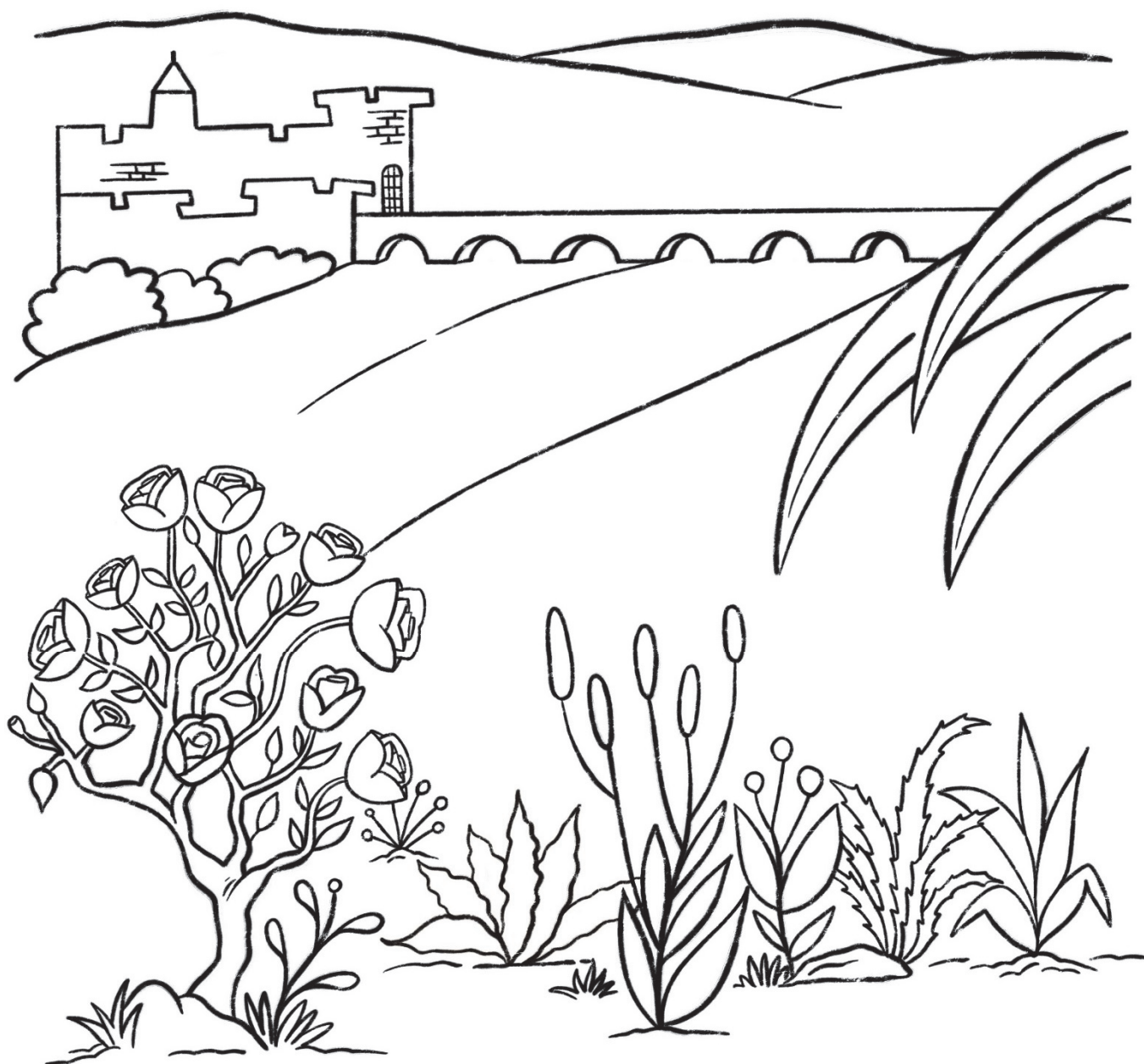
„O Synu Tego, Który jest! Tyś jest Mą lampą i światło Moje jest w tobie. Czerp światło zeń i nie szukaj nikogo prócz Mnie”.

„Szczęśliwy jest wierny, który odziany jest w szatę szczytnych dążeń i powstał, aby służyć tej Sprawie”.

**„On, zaprawdę, zwiększy nagrodę tych, którzy cierpliwie
wytrzymują”.**

**„Niezmiernie wzniosła będzie twoja pozycja, jeśli pozostaniesz
niezłomny w Sprawie swojego Pana”.**

PRZYPISY

- ¹ ‘Abdu’l-Bahá, w: *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2022, 2017 printing), str. 28
- ² Ibid., str. 29
- ³ *Tablice Bahá’u’lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, bahairesearch.com, 2019, nr 6:25
- ⁴ Bahá’u’lláh, cytowany przez Shoghię Effendiego w: *Nadejście Boskiej Sprawiedliwości*, wersja elektroniczna 2019 r., bahairesearch.com, akapit 42
- ⁵ *Tablice Bahá’u’lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, bahairesearch.com, 2019, nr 3:23
- ⁶ Bahá’u’lláh, *Słowa ukryte*, arab. 2
- ⁷ *Tablice Bahá’u’lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, bahairesearch.com, 2019, nr 10:5
- ⁸ Z tablicy ‘Abdu’l-Bahy (nieopublikowane polskie tłumaczenie)
- ⁹ Ibid.
- ¹⁰ *Wybór Pism ‘Abdu’l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá’í, 2021, nr 12:1
- ¹¹ Bahá’u’lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá’u’lláha*, Wydawnictwo Bahá’í, 2019, CXXXIX, akapit 8
- ¹² ‘Abdu’l-Bahá, cytowany przez Shoghię Effendiego, w: *Nadejście Boskiej Sprawiedliwości*, wersja elektroniczna 2019 r., bahairesearch.com, akapit 40
- ¹³ ‘Abdu’l-Bahá, w: „Trustworthiness: A Cardinal Bahá’í Virtue”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), tom 2, nr 2053, str. 338
- ¹⁴ ‘Abdu’l-Bahá, w *Modlitwy Bahá’í*
- ¹⁵ Ibid.
- ¹⁶ *Tablice Bahá’u’lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, bahairesearch.com, 2019, nr 9:4
- ¹⁷ Ibid., nr 10:15
- ¹⁸ *Wybór Pism ‘Abdu’l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá’í, 2021, nr 206:13
- ¹⁹ Ibid., nr 199:6

-
- ²⁰ Z przemówienia z 1 lipca 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), akapit 1, str. 304
- ²¹ *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 237:5; także w *Modlitwy Bahá'í*
- ²² Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 3 września 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 29, str. 441
- ²³ *The Tabernacle of Unity: Bahá'u'lláh's Responses to Mánikchí Sáhib and Other Writings* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2006), nr 5:7, str. 74
- ²⁴ *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), nr 42:8, str. 209–10
- ²⁵ Z przemówienia wygłoszonego 22 listopada 1911 r., opublikowanego w: *Mowy paryskie. Przemówienia wygłoszone przez 'Abdu'l-Bahę w 1911 roku*, Skonpres, 2011, nr 35:2
- ²⁶ *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 16:5
- ²⁷ *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006), nr 5:51, str. 301
- ²⁸ *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, bahairesearch.com, 2019, nr 4:23
- ²⁹ *The Summons of the Lord of Hosts*, nr 3:17
- ³⁰ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 5 maja 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 3, str. 127
- ³¹ Bahá'u'lláh, w: *Modlitwy Bahá'í*
- ³² Ibid.
- ³³ *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, bahairesearch.com, 2019, nr 6:19
- ³⁴ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, LXXXII, akapit 3
- ³⁵ Ibid., V, akapit 2
- ³⁶ 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, 2016 printing), akapit 130, str. 93
- ³⁷ Bahá'u'lláh, *Słowa ukryte*, Wydawnictwo Bahá'í, 2018, arab. 70

-
- ³⁸ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXXIX, akapit 2
- ³⁹ Ibid., CXXXIX, akapit 4
- ⁴⁰ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 23 kwietnia 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 5, str. 69
- ⁴¹ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXXV, akapit 3
- ⁴² Ibid., XV, akapit 1
- ⁴³ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 5 maja 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 4, str. 128
- ⁴⁴ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 2 grudnia 1912, *ibid.*, akapit 2, str. 638–39
- ⁴⁵ *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, *bahairesearch.com*, 2019, nr 6.3
- ⁴⁶ Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing), str. 23
- ⁴⁷ Bahá'u'lláh, w „Trustworthiness”, published in *The Compilation of Compilations*, tom 2, nr 2037, str. 334
- ⁴⁸ 'Abdu'l-Bahá, w „Bahá'í Prayers and Tablets for Children: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice”, nr 11
- ⁴⁹ Ibid., nr 10
- ⁵⁰ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 14 kwietnia 1912, opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 9, str. 17
- ⁵¹ 'Abdu'l-Bahá *on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), str. 41–42
- ⁵² *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 35:8
- ⁵³ Ibid., nr 7:4
- ⁵⁴ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXXI, akapit 6
- ⁵⁵ Ibid., LXVI, akapit 6
- ⁵⁶ *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, *bahairesearch.com*, 2019, nr 10:8

-
- ⁵⁷ Bahá'u'lláh, w: *The Bahá'í World: Volume One, 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing), str. 42
- ⁵⁸ Bahá'u'lláh, *Słowa ukryte*, Wydawnictwo Bahá'í, 2018, arab. 40
- ⁵⁹ Ibid., pers. 50
- ⁶⁰ Z tablicy 'Abdu'l-Bahy (nieopublikowane polskie tłumaczenie)
- ⁶¹ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXLVI, akapit 1
- ⁶² *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 1:7
- ⁶³ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 12 maja 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 8, str. 166
- ⁶⁴ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 16 i 17 października 1911 r., opublikowanego w: *Mowy Paryskie*, nr 1:7
- ⁶⁵ 'Abdu'l-Bahá, w *Modlitwy Bahá'í*
- ⁶⁶ Bahá'u'lláh, *ibid.*
- ⁶⁷ *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 179:1
- ⁶⁸ Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 10 listopada 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 8, str. 599
- ⁶⁹ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CLIII, akapit 1
- ⁷⁰ Bahá'u'lláh, *Słowa ukryte*, Wydawnictwo Bahá'í, 2018, pers. 21
- ⁷¹ *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 178:1
- ⁷² Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 21 listopada 1911 r., opublikowanego w: *Mowy Paryskie*, nr 34:8
- ⁷³ Bahá'u'lláh, w „Trustworthiness”, published in *The Compilation of Compilations*, tom II, nr 2013, str. 327
- ⁷⁴ Ibid., nr 2024, str. 330
- ⁷⁵ Ibid., nr 2027, str. 330

-
- ⁷⁶ Bahá'u'lláh, w „Guidelines for Teaching”, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice, published in *The Compilation of Compilations*, tom II, nr 1898, str. 293
- ⁷⁷ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, XV, akapit 6
- ⁷⁸ *The Summons of the Lord of Hosts*, nr 1:145, str. 114–15
- ⁷⁹ *Wołanie Boskiego Ukochanego: Wybrane mistyczne dzieła Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, nr 2:22
- ⁸⁰ Bahá'u'lláh, w *Modlitwy Bahá'í*
- ⁸¹ ‘Abdu’l-Bahá, *ibid.*
- ⁸² Z tablicy ‘Abdu’l-Bahy (nieopublikowane polskie tłumaczenie)
- ⁸³ Bahá'u'lláh, w: *The Kitáb-i-Aqdas: Najświętsza Księga*, bahairesearch.com, 2019, akapit 70
- ⁸⁴ Z przemówienia wygłoszonego przez ‘Abdu’l-Bahę 23 listopada 1911 r., opublikowanego w: *Mowy paryskie*, nr 36:9
- ⁸⁵ Z przemówienia wygłoszonego przez ‘Abdu’l-Bahę 12 kwietnia 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 2, str. 10
- ⁸⁶ *The Tabernacle of Unity*, nr 3:16, str. 64
- ⁸⁷ *Wybór Pism ‘Abdu’l-Bahy*, Wydawnictwo Bahá'í, 2021, nr 141:4
- ⁸⁸ *Ibid.*, nr 1:4
- ⁸⁹ Bahá'u'lláh, *Słowa ukryte*, Wydawnictwo Bahá'í, 2018, arab. 48
- ⁹⁰ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, LXVI, akapit 11
- ⁹¹ *The Summons of the Lord of Hosts*, nr 2:30, str. 229
- ⁹² *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, bahairesearch.com, 2019, nr 14:11
- ⁹³ Bahá'u'lláh, w: *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, Wydawnictwo Bahá'í, 2019, CXXXIV, akapit 1
- ⁹⁴ *Ibid.*, CLXI, akapit 1
- ⁹⁵ *Ibid.*, CXLIII, akapit 1

-
- 96 Bahá'u'lláh, *Kitáb-i-Íqán: Księga pewności*, Wydawnictwo Bahá'í, 1998, akapit 146
- 97 Z przemówienia wygłoszonego przez 'Abdu'l-Bahę 23 listopada 1912 r., opublikowanego w: *The Promulgation of Universal Peace*, akapit 4, str. 632
- 98 'Abdu'l-Bahá, w: *Modlitwy Bahá'í*
- 99 *Słowa ukryte*, arab. 1
- 100 *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, CXVIII, akapit 1
- 101 *Słowa ukryte*, pers. 3
- 102 'Abdu'l-Bahá, cytowany przez Shoghię Effendiego w: *Nadejście Boskiej Sprawiedliwości*, akapit 40
- 103 'Abdu'l-Bahá, w: *Modlitwy Bahá'í*
- 104 *Słowa ukryte*, pers. 49
- 105 *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, nr 6:37
- 106 *Słowa ukryte*, arab. 36
- 107 *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, nr 225:30
- 108 Bahá'u'lláh, w: *Modlitwy Bahá'í*
- 109 *Słowa ukryte*, arab. 42
- 110 *Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 printing), tom II, str. 483 (tłumaczenie uwierzytelnione)
- 111 *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, nr 9:5
- 112 *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, CXXXVI, akapit 6
- 113 'Abdu'l-Bahá, w: „Bahá'í Prayers and Tablets for Children”, nr 10
- 114 *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, nr 138:1
- 115 *The Summons of the Lord of Hosts*, nr 1:119, str. 93
- 116 *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, nr 10:4
- 117 *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, CLVI, akapit 1

-
- ¹¹⁸ Bahá'u'lláh, w: *Modlitwy Bahá'í*
- ¹¹⁹ *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, nr 10:10
- ¹²⁰ *Wybór Pism 'Abdu'l-Bahy*, nr 178:1
- ¹²¹ *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, nr 4:16
- ¹²² Z Tablicy Bahá'u'lláha (tłumaczenie uwierzytelnione)
- ¹²³ 'Abdu'l-Bahá, w: *Modlitwy Bahá'í*
- ¹²⁴ *Słowa ukryte*, arab. 11
- ¹²⁵ *Tablice Bahá'u'lláha objawione po Kitáb-i-Aqdas*, nr 17
- ¹²⁶ *Pokłosie Pism Bahá'u'lláha*, LXVI, akapit 10
- ¹²⁷ *Ibid.*, CXV, akapit 13